

Holy Bible

Aionian Edition®

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

Oriya Bible
Gospel Primer

Table of Contents

- Preface
- Genesis 1-4
- John 1-21
- Revelation 19-22
- 66 Verses
- Reader's Guide
- Glossary
- Maps
- History
- Destiny
- Illustrations, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

Oriya Bible
Gospel Primer

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Bridge Connectivity Solutions, 2017, 2019, 2021

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Preface

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

ଏହିରୂପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ଚଢ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରାଜ୍ଞୀ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବଶ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରିଗରେ
ଘୂର୍ଣ୍ଣୀୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖଢ଼ୁ ପ୍ରାପନ କଲେ।
ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖୁତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ 3:24

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

1 ଆଦ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵର୍ଗସମ୍ବୂଧ ଓ ପୃଥବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।

2 ପୃଥବୀ ନିର୍ଜନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା, ଆଉ ଗରାର ଜଳ ଉପରେ ଅନୁକାର ଥିଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ଵା ଜଳ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲେ। 3 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦୀପ୍ତି ହେଉ,” ତହିଁରେ ଦୀପ୍ତି ହେଲା। 4 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ଉତ୍ତମ; ତହୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁକାରୁ ଦୀପ୍ତିକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ। 5 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିର ନାମ “ଦିବସ,” ଓ ଅନୁକାରର ନାମ “ରାତ୍ରି” ଦେଲେ। ତହୁଁ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦିବସ ହେଲା। 6 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ମଧ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ଜାତ ହୋଇ ଜଳକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ଭିନ୍ନ କରୁ。” 7 ଏହିରୁପେ ପରମେଶ୍ୱର ଶୂନ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଶୂନ୍ୟର ଉତ୍ସୁକ ଜଳରୁ ଶୂନ୍ୟର ଅଧ୍ୟେଷ୍ଟ ଜଳକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ; ତହିଁରେ ସେହିରୁପ ହେଲା। 8 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଶୂନ୍ୟର ନାମ “ଆକାଶମଣ୍ଡଳ” ଦେଲେ। ପୁଣି, ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଦୀପୀୟ ଦିବସ ହେଲା। 9 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଅଧ୍ୟେଷ୍ଟ ସମଗ୍ର ଜଳ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସଂଘୂତ ହେଉ ଓ ସୁଳ ପ୍ରକାଶ ହେଉ,” ତହିଁରେ ସେହିରୁ ହେଲା। 10 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵର୍ଗର ନାମ “ପୃଥବୀ,” ଓ ଜଳରାଶିର ନାମ “ସମୁଦ୍ର” ଦେଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 11 ଏରାହୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥବୀ ଦୃଢ଼ି ଓ ସବୀଜ ଶାକ ଓ ବୀଜ ସମ୍ବଲିତ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ଫଳୋହ୍ରାଦକ ଫଳବ୍ରକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଉତ୍ତନ୍ନ କରୁ。” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 12 ଅର୍ଥାତ୍, ପୃଥବୀ ଦୃଢ଼ି ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବାଜିଭାବୁଦକ ଶାକ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ସବାଜି ଫଳୋହ୍ରାଦକ ବ୍ରକ୍ତ ଉତ୍ତମ କଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 13 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଚଢ଼ୀୟ ଦିବସ ହେଲା। 14 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ରାତ୍ରିରୁ ଦିବସକୁ ପୃଥବୀ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଜ୍ୟୋତିରଣୀ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ସବୁ ଚିହ୍ନ ଓ ରତ୍ନ ଓ ଦିବସ ଆଉ ବର୍ଷର କାରଣ ହେଉନ୍ତି। 15 ଆଉ ପୃଥବୀରେ ଆଲୁଆ ଦେବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରଣୀ ଆରନ୍ତୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 16 ଏହି ପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱର ଦିବସରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକ ମହାଜ୍ୟୋତି ଓ ରାତ୍ରିରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ତାହାଠାରୁ ସାନ ଏକ ଜ୍ୟୋତିତି, ଏହି ଦୁଇ ମହାଜ୍ୟୋତି, ଆଉ ମଧ୍ୟ ତାରାଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 17 ତହୁଁ ପୃଥବୀରେ ଦୀପ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଓ ଦିବା ଓ ରାତ୍ରି ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ,

ଆଉ ଦୀପ୍ତିକୁ ଅନୁକାରୁ ପୃଥବୀ କରିବା ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସମୟ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 19 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ ହେଲା। 20 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ଦୁଇ ରୂପେ ଜଞ୍ଜମ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗରେ ପ୍ରାଣାୟ ହେଉ ଓ ପୃଥବୀର ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତି।” 21 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ବୃଦ୍ଧ ତମିତ୍ତିଳ ପ୍ରତି ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବହୁଳ ରୂପେ ଜଳଜ ଜଞ୍ଜମ ପ୍ରାଣାବର୍ଗ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷୀଗଣ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 22 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶାର୍ଵାଦ କରି କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତୁ ଓ ବହୁବଂଶ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଆଉ ପୃଥବୀରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ବହୁଧାର୍ଯ୍ୟକ ହେଉନ୍ତୁ।” 23 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ପଞ୍ଚମ ଦିବସ ହେଲା। 24 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥବୀରେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଣାବର୍ଗ, (ଅର୍ଥାତ୍), ଗ୍ରାମୀ ପଶୁ ଓ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପୃଥବୀର ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ。” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 25 ଏହିରୁପେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 26 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁ। ସେମାନେ ଜଳର ମଧ୍ୟଗଣ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ପଶୁଗଣ ଓ ସମୟ ପୃଥବୀ ଓ ଭୂମିରେ ଗମନଶାଳ ପଦ୍ମ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବେ।” 27 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ସେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ସୁରୂଷ ଓ ସ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 28 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶାର୍ଵାଦ କଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତୁ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଆ, ପୁଣି, ପୃଥବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ବଣାବୁତ କର, ଆଉ ଜଳର ମଧ୍ୟଗଣ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମଗଣ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି।” 29 ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମେ ଭୂମି ସ୍ଥ ସବାଜ ଶାକ ଓ ସବୁ ସବାଜ ଫଳଦାୟକ ବ୍ରକ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। 30 ପୁଣି, ପୃଥବୀପୁଷ୍ପ ସମୟ ପଶୁ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଏହି ସମୟ ପ୍ରାଣାଙ୍କୁ ଭକ୍ତ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବୁ ସବୁ ହରିଦ ଶାକ ଦେଲୁ,” ତହିଁରେ ସେହିପରି ହେଲା। 31 ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା

ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ଥିବା ଭଲ ଅଭ୍ୟୁତ୍ସମ ହେଲା । ତହିଁରେ ସନ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ଆମ୍ବେ ତାହା ନିମନ୍ତେ ତାହାର ଅନୁରୂପ ସହକାରୀ ଦିବସ ହେଲା ।

2 ଏହିରୁପେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥ୍ବୀର, ପୁଣି, ସେହି ଦୁଇଷ୍ଟିତ ସମସ୍ତ ବସୁର ସୃଷ୍ଟି ସମାପ୍ତ ହେଲା । 2 ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପୁମ ଦିନରେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସେହି ସମ୍ପୁମ ଦିନରେ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାମ କଲେ । 3 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପୁମ ଦିନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପବିତ୍ର କଲେ । ଯେହେତୁ ସେହି ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସୁଷ୍ଟିକରଣରୂପ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାମ କଲେ । 4 ସୃଷ୍ଟିକାଳରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥ୍ବୀର ବିବରଣ ଏହି । ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥ୍ବୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ, 5 ସେହି ସମୟରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଭୂଶ ନ ଥିଲା ଓ ଭୂମିରେ କୌଣସି ଶାକ ନ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥ୍ବୀରେ ବୃକ୍ଷି କରାଇ ନ ଥିଲେ, ଆଉ କୃଷିକର୍ମ କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ହେଁ ନ ଥିଲା । 6 ପୁଣି, ପୃଥ୍ବୀରୁ ଏକ କୁହୁଡ଼ି ଉଠି ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ ଜଳ ସିଞ୍ଚିଲା । 7 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିର ଧୂଳି ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ତାହାର ନାସିକାରନ୍ତରେ ଫୁଲ୍‌ଦେଇ ପ୍ରାଣାୟୁ ପ୍ରଦେଶ କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲା । 8 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବଦିଗମସ୍ତ ଏବନ ନାମକ ଘ୍ରାନରେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଠାରେ ସ୍ଵନିର୍ମିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରଖିଲେ । 9 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି

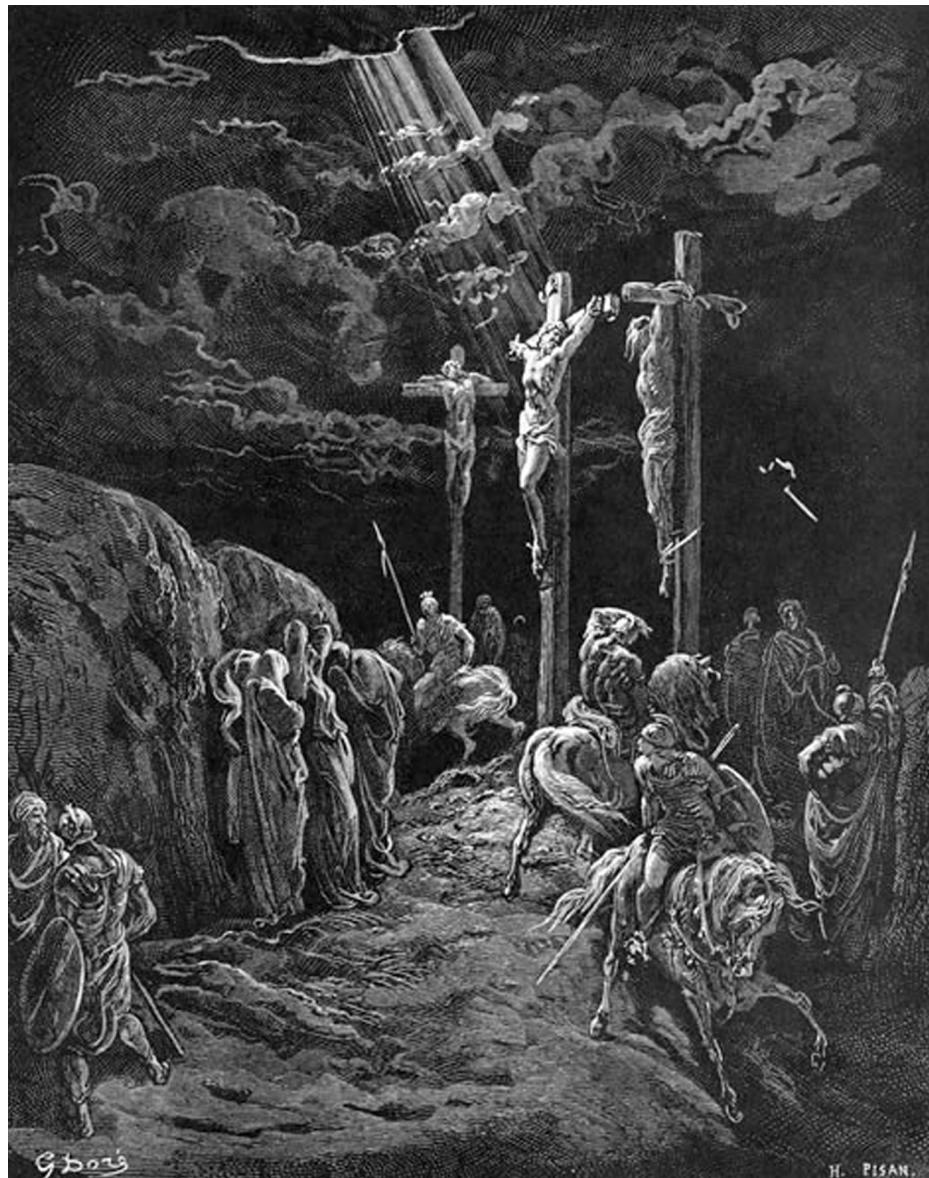
ସର୍ପ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଖଳ ଥିଲା । ସେ ନାରାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆଗୋ, ଭୂମିରୁ ନାଜାଜାତୀୟ ସୁଦଶ୍ୟ ଓ ସୁଖାଦ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ପୁଣି, ସେହି ଏ କି ସତ୍ୟ, ‘ଉଦ୍ୟାନର କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟାନରେ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ଓ ସଦପ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି?’” 2 ନାରା ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ସନ୍ନ କଲେ । 10 ଉଦ୍ୟାନରେ ଜଳସେତନାର୍ଥେ ଏବନରୁ ସର୍ପକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ବେମାନେ ଉଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଗୋଟିଏ ନଦୀ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଵାନ୍ତରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗରିଧାର ଫଳ ଖାଇପାରୁ; 3 କେବଳ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟୀତେ ବୃକ୍ଷର ହେଲା । 11 ପ୍ରଥମ ନଦୀର ନାମ ପିଣ୍ଡୋନ, ତାହା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣୋଭ୍ରୂଦକ ଫଳ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଅଛନ୍ତି, ‘ଭୂମ୍ବୋମାନେ ତାହା ହବାଲା ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବେଶ୍ନ କରେ । 12 ସେହି ଦେଶର ଖାଇବ ନାହିଁ ଓ ଛୁଇବ ନାହିଁ, ତାହା କଲେ ମରିବ ।’” 4 ସର୍ପ ସୁଦଶ୍ୟ ଉତ୍ସମ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ମୁକ୍ତା ଓ ଗୋମେଦକ ମଣି ନାରାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଭୂମ୍ବୋମାନେ କୌଣସି ରୂପେ ମରିବ ନାହିଁ; ଜନ୍ମୁର । 13 ଦୂତୀୟ ନଦୀର ନାମ ଗୀହୋନ; ଏହା ସମସ୍ତ କୃତ 5 ବରଙ୍ଗୁ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ଭୂମ୍ବୋମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହା ଦେଶ ଦେଶରେ ବେଶ୍ନ କରେ । 14 ଦୂତୀୟ ନଦୀର ନାମ ହିତେଜକଳ, ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବ, ତହିଁରେ ଏହା ପୂର୍ବ ଅଶ୍ରୁରୀୟ ଦେଶର ସମୁଖ ଦେଇ ଗମନ କରେ । ଭୂମ୍ବୋମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରି ଭଲ ଓ ମନୁର ଜୀବନ ପାଇବ ।” ତତ୍ତ୍ଵ ନଦୀର ନାମ ଫରାଦ । 15 ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର 6 ଏଥୁରେ ନାରା ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ସୁଖାଦ୍ୟର ଉତ୍ସଦକ ଓ ନୟନର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଏବନ ଉଦ୍ୟାନକୁ ସୁପର୍ତ୍ତିତ ଓ ରକ୍ତ ଲୋଭଜନକ ଓ ଜୀବ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବାଙ୍ଗନୀୟ ଦେଖ ତହିଁରୁ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନକୁ କଲେ । 16 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି

ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଯ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଛାମୁରୁ ସେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ନୀତ ହୋଇଥୁଲେ, ତହିଁରେ କୃଷିକର୍ମ ଉଦ୍ୟାନଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ। ୨ ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିଯମିତ୍ତ କଲେ। ୨୪ ଏହିରୁପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କେଉଁଠାରେ?” ୧୦ ତଡ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରକ୍ତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭୁ ରବ ଶୁଣି ଆପଣା ଏବନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବଗଣ ଓ ରତ୍ନଗରେ ଉଲଞ୍ଜ୍ଜା ସକାଶେ ଭାତ ହୋଇ ଲୁଚିଲି।” ୧୧ ପରମେଶ୍ୱର ଦୂର୍ବ୍ୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖତ୍ର ଘୁମନ କଲେ।

କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଉଲଞ୍ଜ୍ଜ ଅଛ, ଏହା କିଏ ତୁମକୁ ଜାଣଇଲା? ଆମ୍ବେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ନିଶ୍ଚେଷ କରିଥିଲୁ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭୁ ଖାଇଅଛ?” ୧୨ ଆଦମ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଯେଉଁ ପ୍ରୀତୀ ମୋହର ସତ୍ତ୍ଵିନୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛ, ସେ ମୋତେ ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଖାଇଲି।” ୧୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନାରାତ୍ମ୍କ କହିଲେ, “ଏ କି କଳି?” ନାରୀ କହିଲେ, “ପର୍ବ ମୋତେ ତୁଲାରାତ୍ମି, ତହିଁରେ ମୁଁ ଖାଇଲି।” ୧୪ ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପର୍ବତ୍କ କହିଲେ, “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ହେତୁ ତୁମ୍ଭୁ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟପଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲ, ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ପଟ ଦେଇ ଗମନ କରିବ ଓ ଯାବଜ୍ଞାବନ ଧୂଳି ଖାଇବ। ୧୫ ଆଉ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ର ଓ ନାରାର ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁ ବଂଶ ଓ ତାଙ୍କୁ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଭତା ଜମାଇବା; ସେ ତୁମ୍ଭୁ ମସ୍ତକକୁ ଆୟାତ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଇଟିକୁ ଆୟାତ କରିବି।” ୧୬ ତହିଁ ସେ ନାରାତ୍ମ୍କ କହିଲେ, “ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ର ଗର୍ଭବେଦନା ଅତିଶୟ ବଢ଼ାଇବା, ତୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟଥାରେ ସନ୍ତ୍ଵାନ ପ୍ରସବ କରିବ; ପୁଣି, ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭୁ ର ବାସନା ରହିବ, ସେ ତୁମ୍ଭୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁତ କରିବି।” ୧୭ ଆଉ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବା ବିଷୟରେ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କରିଥିଲୁ, ତାହା ଖାଇବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ରାଯ୍ୟାର କଥା ଶୁଣି ତାହା ଖାଇଅଛ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭୁ ସକାଶୁ ଭୂମି ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା; ତୁମ୍ଭୁ ଯାବଜ୍ଞାବନ କ୍ଲେଶରେ ତହିଁରୁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ପାଇବ। ୧୮ ତହିଁରେ କଣ୍ଠ ଓ ଗୋଖରା ଗଛ ଜାତ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁ କ୍ଲେତ୍ରର ଶାକ ରୋଜନ କରିବ। ୧୯ ତୁମ୍ଭୁ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ମୁହୂତ ହେଲ, ତହିଁରେ ନ ମିଶିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖର ଝାଲରେ ଆହାର କରିବ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭୁ ଧୂଳି ଓ ଧୂଳିର ପୁନର୍ବାର ମିଶିଯିବି।” ୨୦ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଆଦମ ଆପଣା ରାଯ୍ୟାର ନାମ ହବା ଦେଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାତା ହେଲେ। ୨୧ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଚର୍ମର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଯ୍ୟାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ। ୨୨ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ତ୍ରର ବୋଧ ପ୍ରାପୁ ହୋଇ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପରି ଜଣେ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଏବେ ସେ ଯେପରି ହାତ ବଢ଼ାଇ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ମଧ୍ୟ ତୋଳି ଖାଇ ଅନନ୍ତଜୀବୀ ନ ହୁଅଇ,” ୨୩ ଏଥୁପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏବନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଓ

୪ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଆଦମ ଆପଣା ରାଯ୍ୟା ହବାଙ୍କୁ ସହବାସ କରନ୍ତୁ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ କରିନ (ଅର୍ଥାତି ଲାଭ) ନାମକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ ପ୍ରସବ କରି କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୋହର ଏକ ନର ଲାଭ ହୋଇଅଛି।” ୨ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସେ ହେବଳ (ଅର୍ଥାତି ଅୟାୟ) ନାମକ ତାହାର ସହୋଦରକୁ ପ୍ରସବ କଲେ। ଏଥର ହେବଳ ମୋଷପାଳକ ଓ କର୍ମିନ କୃଷକ ହେଲେ। ୩ ସମୟମୁକ୍ତମେ କର୍ମିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ଆରି ଉତ୍ତର୍ଗୀ କଲେ। ୪ ଆଉ ହେବଳ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପଲର ପ୍ରଥମଜାତ କେତେକ ପଶୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଦ ଉତ୍ତର୍ଗୀ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବଳଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ୫ ମାତ୍ର କର୍ମିନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ଏହେତୁ କର୍ମିନ ଅତି କ୍ଲୋଧ କରି ଦୁଃଖୁତ ହେଲେ। ୬ ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ମିନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କାହିଁକି କ୍ଲୋଧ କରୁଅଛ? ଆଉ କାହିଁକି ଦୁଃଖୁତ ହେଇଅଛ? ୭ ସର୍ବମର୍ମ କଲେ, କି ତୁମ୍ଭୁ ଉତ୍ତମମାତ୍ର ହେବ ନାହିଁ? ସର୍ବମର୍ମ ନ କଲେ, ପାପ ଦ୍ୱାରରେ ଛିକିତ୍ସା; ତୁମ୍ଭୁ ପ୍ରତି ତାହାର ବାସନା ରହିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁ ତାହା ରପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁତ କରିବା ଉତ୍ତର୍ଗୀ କରିବି।” ୮ ଏଥୁରତ୍ରାରେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। ତହିଁ ସେମାନେ କ୍ଲେତ୍ରରେ ଥୁବା ବେଳେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳଙ୍କୁ ଆକୁମଣ କରି ବିଧ କଲେ। ୯ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ମିନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଭାଇ ହେବଳ କେଉଁଠାରେ?” ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ମୁଁ କାଣ ମୋ ଭାଇର ରକ୍ତକ?” ୧୦ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କଥାନକୁ କରିଅଛି? ତୁମ୍ଭୁ ଭାଇର ରକ୍ତ ଭୂମିରୁ ଆମ୍ବୁ ପ୍ରତି ତାକ ପକାଇଅଛି।” ୧୧ ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେଉଁ ଭୂମି ତୁମ୍ଭୁ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭୁ ଭାଇର ରକ୍ତ ଗ୍ରହଣାର୍ଥେ ଆପଣା ମୁଖ ମୁକ୍ତ କରିଅଛି, ସେହି ଭୂମିରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲ; ୧୨ ଭୂମିରେ କୃଷିକର୍ମ କଲେ ହେଁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁ ରସା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୃଥ୍ବୀରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମଣକାରୀ ହେଲେ ଏପରି ହେବ ସେ, କୌଣସି ଲୋକ ମୋତେ ପାଇଲେ ବିଧ କରିବି।” ୧୫ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହେତୁ କେହି କର୍ମିନଙ୍କୁ ବିଧ କଲେ, ତାହାର ପାତ ଗୁଣ ଦଶ ହେବ।”

ପୁଣି, କେହି ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯେପରି ବଧ ନ କରଇ, ଏଥୁପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ କଯିନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ନିରୂପଣ କଲେ। 16
ଏଥୁତ୍ରାରେ କଯିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରି ଏବନର
ପୂର୍ବଦିଗୟ ନୋଦ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ। 17 ଆଉ କଯିନ
ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ
ହନୋକଳୁ ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି
ଆପଣା ପୁତ୍ରର ନାମକୁସାରେ ତହିଁର ନାମ ହନୋକ ଦେଲେ।
18 ସେହି ହନୋକର ପୁତ୍ର ଜିରଦ ଓ ଜିରଦର ପୁତ୍ର ମହୁୟାଯେଲ
ଓ ମହୁୟାଯେଲର ପୁତ୍ର ମଥୁଶାଯେଲ ଓ ମଥୁଶାଯେଲର
ପୁତ୍ର ଲେମକ। 19 ଏହି ଲେମକ ଦୂରଟି ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲେ,
ଏକର ନାମ ଆଦା ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ସିଲ୍ଲା ଥିଲା। 20 ଆଦାର
ଗର୍ଭରେ ଜାବଳ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ତମୁନିବାସୀ ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର
ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା। 21 ତାହାର ଭାଇର ନାମ ଯୁବକ, ସେ ବୀଣା
ଓ ବଂଶୀବାଦକମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା। 22 ସିଲ୍ଲାର ଗର୍ଭରେ
ଡୁବଳ-କଯିନ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ପିତ୍ରଙ୍କ ଓ ଲୌହର ନାନା ପ୍ରକାର
ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଥିଲା; ଡୁବଳ-କଯିନର ନୟମା ନାନ୍ଦା ଏକ
ଭର୍ତ୍ତା ଥିଲା। 23 ଏଥୁତ୍ରାରେ ଲେମକ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ଆଗୋ ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲା, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ; ଆଗୋ
ଲେମକର ଭାର୍ଯ୍ୟାଗଣ, ତୁ ମେମୋନେ ମୋ’ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ
କର; ମୁଁ ଆଘାତର ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓ ପ୍ରହାରର
ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ଯୁବାକୁ ବଧ କରିଅଛି; 24 ଯଦି କଯିନର
ବଧର ପ୍ରତିଫଳ ପାତ ଗୁଣ ହୁଏ, ତେବେ ଲେମକର ପ୍ରତିଫଳ
ସତସ୍ତରି ମୁଣ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ।” 25 ଏଥୁତ୍ରାରେ ଆଦମ ପୂନଶ୍ଚ
ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ
କରି ତାହାର ନାମ ଶେଥ (ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତିନିଧି) ଦେଲେ; ଯେହେତୁ
ସେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ହେବଳର ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେ ଆଉ
ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ କଯିନ ତାକୁ ବଧ
କରିଥିଲା ।” 26 ତାଙ୍କୁ ଶେଥର ମଧ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଲା; ଆଉ ସେ
ତାହାର ନାମ ଇନୋଶ ଦେଲା। ଏହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

H. PISAN.

ଘେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପିତା, ଏମାନ୍ତେ କୃମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କଥଣ କରୁଆଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବସୁଧରୁ ଭାଗ କରିବା ନିମାନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ ।

ଲୂକ 23:34

ଯୋହନ

ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସାକ୍ୟ

ଦେଲେ, 20 ସେ ସ୍ମୀକାର କଲେ, ଅସ୍ମୀକାର କଲେ ନାହିଁ; ସେ

- 1** ସୂର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସଞ୍ଚାର ଥିଲେ, ସ୍ମୀକାର କଲେ, ମୁଁ ଖୀରୁ ନୁହେଁ । 2 ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ କଥାଣ? ଆପଣ କଥାଣ ଏଲୀୟ? ସହିତ ଥିଲେ । 3 ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଲା; ଆଉ ଯେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ଆପଣ କଥାଣ ସେହି ଭାବବାଦୀ? ସମସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନା । 22 ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । 4 ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା ଓ କହିଲେ, ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସେପରି ଉତ୍ତର ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଃ । 5 ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଇପାରୁ ଅଥ୍ସକାଶେ ଆପଣ କିଏ? ଆପଣ ନିଜ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ତରାଳରେ ଜାତ୍ରୀଯମାନ ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ଆଉ ଅନ୍ତରାଳ କଥାଣ କହୁଆଛନ୍ତି? 23 ସେ କହିଲେ, “ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ତାହା ଗୁହଣ କରି ନାହିଁ । 6 ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ଯେପରି କହିଥେଲେ, ‘ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାର ମରୁପୁନ୍ରରେ ଉତ୍ତର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ତାହାଙ୍କୁ ନାମ ଯୋହନ । 7 ସେ ଯେପରି କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ସଳଖ କରା ।’” 24 ପୁଣି, ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଶ୍ୱରେ ସାକ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ଫାର୍ମଣୀମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । 25 ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସାକ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ଯଦି ଖୀରୁ ବା ଏଲୀୟ 8 ସେ ନିଜେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଶ୍ୱରେ ବା ସେହି ଭାବବାଦୀ ନୁହୁନ୍ତି, ତାହାହେଲେ କାହିଁକି ବାପ୍ତିସ୍ତ ସାକ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । 9 ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଉଅଛନ୍ତି? 26 ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଜଗତକୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛି; ଯାହାଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭୋମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଆସୁଥିଲେ । 10 ସେ ଜଗତରେ ଥିଲେ ଓ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସେ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ; 27 ସେ ମୋ’ ଉତ୍ତାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଲା, ତଥାପି ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ । 11 ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପାଦୁକାର ବନନ୍ଦ ପିଟାଇବାକୁ ମୁଁ ପୋଶ୍ୟ ଆପଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଲେ, ତଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ଲୋକମାନେ ନୁହେଁ । 28 ଯର୍ଦ୍ଦନ ନାଦୀର ପରପାରସ୍ତ ଯେଉଁ ବେଥନାୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁହଣ କଲେ ନାହିଁ । 12 ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରାନରେ ଏହିପରି ଘଟିଲା । ଗୁହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ 29 ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ଭାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମେଷଣାବକ, ସେ ଜଗତର ଅଧିକାର ଦେଲେ; 13 ସେମାନେ ରକ୍ତରୁ, ଶରାର ର ରକ୍ତରୁ ପାପ ବୋହିନେଇଯାଅନ୍ତି । 30 ମୋ’ ଉତ୍ତାରେ ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଅବା ମନୁଷ୍ୟର ଜଗାରୁ ଜାତ ହେଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋହର ଜାତ ହେଲେ । 14 ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେବବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱରେ ମୁଁ ଏହା କହିଥୁଲି, ସେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ବାପ ଏହି । 31 ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି କଲେ, ଆଉ ପିଟାଙ୍କୁଠାରୁ ଆଗର ଅଦିତୀଯ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା ଉପ୍ରାଣ୍ଲ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁକାଶେ ମୁଁ ଜଳରେ ପଦ୍ମା ଆମ୍ବୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖିଲୁ । 15 ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି । 32 ଆଉ, ଯୋହନ ସାକ୍ୟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱରେ ସାକ୍ୟ ଦେଇ ଉତ୍ତର ରେ କହିଲେ, ସେ ମୋ’ କହିଲେ, ମୁଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କଲୋତ ପରି ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ ଉତ୍ତାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କରିବା ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ହୋଇଅଛି । 17 କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । 34 କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହପାପ ଉପରେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବତରଣ ଓ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ହୋଇଅଛି । 18 କେବେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ, ପିଟାଙ୍କୁ କୋଳିପ୍ରିତ ସାକ୍ୟ ଦେଖିଅଛି । 35 ତହିଁ ଆରଦିନ ପୁନର୍ବାର ଯୋହନ ଓ ଅଦିତୀଯ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । 19 ଆପଣ କିଏ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିନ୍ଦ୍ରାଦୀ ନେତାମାନେ 36 ଆଉ, ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଇଥିବା ଦେଖୁ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହେଁ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ

ମୋଷଶାବକ । 37 ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । 38 ଯାଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ କରିବା ଦେଖୁବ ।”

ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ଖୋଜୁଅଛ ?” ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ରାବ୍ଦୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣୁ), ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରୁହନ୍ତି ? 39 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ, ଦେଖୁବ ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ବସା ଦେଖିଲେ, ଶୁଣି, ସେହି ଦିନ ତାହାଙ୍କ ପାଞ୍ଚରେ ରହିଲେ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଧର୍ମୀ ତାରି ଶୁଣି ହୋଇଥିଲା । 40 ଯେଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ଯୋହନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ତିଯ ଥିଲେ । 41 ସେ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ମସୀହଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁବଶୁଙ୍କ) ଦେଖା ପାଇଥାଏ । 42 ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଥାଣିଲେ । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦଶିରେ ତାହିଁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମ୍ଭେ କେଣା (ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” 43 ତାହିଁ ଆରଦିନ ଯାଶୁ ଶାଲିଲାକୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଆଉ ସେ ଫିଲିପ୍‌ପୁତ୍ର ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର ।” 44 ଫିଲିପ୍ ବେଥ୍ସାଇଦାର ଲୋକ ଥିଲେ, ତାହା ଆନ୍ତିଯ ଓ ପିତରଙ୍କର ନିଗର ଥିଲା । 45 ଫିଲିପ୍ ନିଥନିଯେଲଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଭାବବାଦାମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ବୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁର ଦେଖା ପାଇଥାଏ; ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ । 46 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇପାରେ ?” ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସି ଦେଖ ।” 47 ଯାଶୁ ନିଥନିଯେଲଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖ, ପ୍ରକୃତେ ଏ ଜଣେ ଇତ୍ସାଏଲାୟ ଲୋକ, ଏହାଠାରେ ଛଳନା ନାହିଁ ।” 48 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଚିନ୍ତିଲେ ? ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଫିଲିପ୍ ତୁମକୁ ତାକିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତିମ୍ବରିବକୁ ତଳେ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖୁଥିଲି ।” 49 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଇତ୍ସାଏଲର ରାଜ । 50 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ତିମ୍ବରିବକୁ ତଳେ ଦେଖୁଥିଲି ବୋଲି କହିବାରୁ କି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍-ମହତ୍ ବିଷୟ ଦେଖୁବ ।” 51 ପୁଣି, ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଉନ୍ନତି ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ

2 ଦୃତୀୟ ବିବସରେ ଗାଲିଲୀର କାନ୍ଦାରେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ହେଲା, ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା ସୋଠାରେ ଥିଲେ; 2 ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେହି ବିବାହକୁ ନିମନ୍ତିତ ହେଲେ । 3 ପରେ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିଯିବାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ମାତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିଯିବାରୁ ନାହିଁ । 4 ସେଥିରେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ନାରା, ମୋତେ କାହିଁକି ଏଥୁରେ ଜଢିତ କରୁଅଛ ? ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।” 5 ତାହାଙ୍କୁ ମାତା ପରିଚାରକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ତାହା କର । 6 ଆଉ, ସୋଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିକରଣ ରାତି ଅନୁୟାରେ ଦୁଇ ବା ତିନି ମହାଶିଆ ଛାନ୍ଦଗୋଟା ପଥର ଜାହାଲା ରଖାଯାଇଥିଲା । 7 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଜାହାଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତୁ କର ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଫନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତୁ କଲେ । 8 ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏବେ କାହିଁନେଇ ଭୋଜର ଅଧିକାରୀ ନିକଟକୁ ଘେନିଯାଅ ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ଘେନିଗଲେ । 9 ଭୋଜର ଅଧିକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବା ସେହି ପାଣିକୁ ତାହା କେବଳୀରୁ ଆସିଲା, ଏହା ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ (କିନ୍ତୁ ଯେଇଁ ପରିଚାରକମାନେ ପାଣି କାଢିଥିଲେ, ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ) ବରଙ୍ଗୁ ତାହା କହିଲେ, 10 ପମ୍ପେ ପ୍ରଥମରେ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସେଇଥାଅନ୍ତି, ଆଉ ଲୋକେ ମାତାଳ ହେଲା ଭାତ୍ରାରେ ମନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିଥାଅଛ । 11 ଯାଶୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗାଲିଲୀର କାନ୍ଦାରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରି ଆପଣା ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 12 ଏଥୁତୁରେ ସେ ଆପଣା ମାତା, ଭାଇବୁନ୍ତ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ କର୍ମନାହୁମକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସୋଠାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦିନ ରହିଲେ ନାହିଁ । 13 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚାର ପର୍ବ ସମ୍ମିକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଯାଶୁ ଯିରୁଣାଳମ ସହରକୁ ଗଲେ । 14 ପୁଣି, ସେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗୋରୁ, ମେଣ୍ଟା ଓ କାପ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖୁବ । 15 ପୁଣି, ମୁଦ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାସବୁ ବିଷ୍ଟିଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଣ୍ଟାଡାକ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ; 16 ଆଉ, ସେ କାପ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରୁ ଗେନିଯାଅ, ମୋହର ସମ୍ପର୍କ ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ରହନ୍ତି ବାଣିଜ୍ୟର ଗୁହ କରିବ ନାହିଁ ।” 17 ତୁମ୍ଭୁ ଗୁହ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବ,

ଏହା ଲେଖାଅଛି ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ନାହିଁ; ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କୋର ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 18 ସେଥୁରେ କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ସେହି ପ୍ରକାରା ॥ ୨ ନାକଦାମ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏସମୟ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଅଛି, କିପରି ହୋଇପାରେ? ୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ସେଥର କି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଅଛି? ୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତର ଜଣେ ଗୁରୁ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା କଥଣ ଏହିପଦୁ ବୁଝୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରରୁ ବିନାଶ କର, ଆଉ ନାହିଁ ॥ ୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ଉତ୍ସାହ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଆଛି, ଆମ୍ବୂମାନେ ଯାହା ତନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତାହା ତୋଳି ଦେବି ॥” ୨୦ ସେଥୁରେ ଜାଣୁ, ତାହା କହୁ ପୁଣି, ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ, ତାହା ବିଶ୍ୱାସରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ପାଞ୍ଚ ଦେଇ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ଗୁହଣ ଛଯାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଅଛି; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଥଣ ତାହାକୁ ତିନି କରୁ ନାହା ॥ ୧୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚର ବିଶ୍ୱାସ କହିଲେ ଯଦି ଦିନରେ ତୋଳି ଦେବି? ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ଶରୀରରୁ ମନ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଆଥିଲେ ॥ ୨୨ ଏଣୁ ସେ ମୁଢମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ସେହିତ ବିଶ୍ୱାସ କହିଲେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ? ୧୩ ଆଉ, ଯେଉଁ ହେଲା ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଏହା କହିଥୁଲେ ବୋଲି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ବିନା ଆଉ କେହି ପୁରଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଯାଶୁଙ୍କ କଥୁତ ସ୍ଵର୍ଗରେହଣ କରି ନାହିଁ ॥ ୧୪ ପୁଣି, ମୋଶା ଯେପ୍ରକାର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୨୩ ନିଶ୍ଚର ପର୍ବତ ଉତ୍ତର ସମୟରେ ସେ ପିତ୍ରକର ଏକ ପର୍ବତ ଉତ୍ତରକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଯିରୁଣାଳମ ସହରରେ ଥିବା ସମୟରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ସାଧୁତ ସେହି ପ୍ରକାର ଉତ୍ତରକୁ ଉଠାଇଯିବେ, ୧୫ ଯେପରି ସେ କେହି ଆଶ୍ରୟକର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦେଖ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ୨୪ ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ ।” କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ସେମାନଙ୍କୋରୁ ଆପଣାକୁ (aionios g166) ୧୬ କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ପୃଥିକ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାଣିଥିଲେ, ୨୫ ପୁଣି, ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ସେ କେହି ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ପ୍ରେୟଜନ ନ ଥିଲା, ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ କଥଣ ଅଛି, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ । (aionios g166) ୧୭ ଯେଣୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ନିମ୍ନେ ଜିଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ, ଏଥୁପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୧୮ ସେ ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି, କାରଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ । ୧୯ ଆଉ, ସେହି ବିଚାର ଏହି, ଜଗତରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଲୋକମାନେ ଜ୍ୟୋତିଃ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଅନ୍ତକାରୁ ଭଲ ପାଇଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମସବୁ ମନ୍ତ୍ର । ୨୦ କାରଣ ସେ କେହି କୁର୍ମ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ କେହି ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ, ଯେପରି ତାହାର କର୍ମପଦୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରେ ପାଧୁତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ୨୨ ଏଥୁତ୍ତାରେ ଯାଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦିଯୁ ପ୍ରେଶେନ୍ଦ୍ର ଗଲେ, ଆଉ ସେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ରହି ବାଟୁସ୍ତ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୩ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଶାଲମ ନିକଟପୁ ଏମୋନରେ ବାଟୁସ୍ତ ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପ୍ଲାନରେ ବହୁତ ଜଳ ଥିଲା, ଆଉ ଲୋକେ ଆସି ବାଟୁସ୍ତ ଗୁହଣ କରୁଆଥିଲେ । ୨୪ ଯେଣୁ ଯୋହନ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୩ ଫାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ନୀକଦାମ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ସେ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ନେତା । ୨ ସେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରୁ ଆଗତ ଗୁରୁ, ଏହା ଆମ୍ବୂମାନେ ଜାଣୁ, କାରଣ ଆପଣ ଏହି ଯେଉଁ ସମୟ ଆଶ୍ରୟକର୍ମ କରୁଆଛନ୍ତି, ଜିଶ୍ଵର ସାହୁରେ ନ ଥୁଲେ ସେହିପରି କେହି କରିପାରେ ନାହିଁ । ୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ କହୁଆଛି, ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ।” ୪ ନୀକଦାମ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପ୍ରକାର ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ? ସେ କଥଣ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଥାଏ ଆପଣା ମାତାପାତାର ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ? ୫ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ କହୁଆଛି, କଳ ଓ ଆତ୍ମାର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।” ୬ ମାସରୁ ଯାହା ଜାତ, ତାହା ମାସ; ପୁଣି, ଆତ୍ମାର ଯାହା ଜାତ, ତାହା ଆତ୍ମା । ୭ ‘ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମିବାକୁ ହେବ’ ବୋଲି ମୁଁ ସେ ତୁମ୍ଭୁ କହିଲି, ଏଥୁରେ ତମତୁତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୮ ବାୟୁ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଇତ୍ତା କରେ, ସେହି ଦିଗରେ ବହେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ତାହା କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ପୁଣି, କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ, ତାହା ଜାଣ

25 ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ଵାମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବସିପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟକୁ ହୋଇଥିଲା । 7 ଆଉ, ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ସହିତ ବାଦାକୁ ବାଦ ଦେଇଲା । 26 ଆଉ, ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲା । ଯାଶୁ ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ତାହାକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ।” 8 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁର ଯେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପର ପାରିରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସହିତ ଥୁଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ । 9 ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ପାକ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ସେଥିରେ ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଆପଣ ଜଣେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀ ହୋଇ କିପିର ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ଯେ ମୁଁ ମୋ’ ହାତରୁ 27 ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସ୍ଵର୍ଗୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପିଇବାକୁ ମାଗୁଅଛନ୍ତି? କାରଣ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ପହିତ କିଛି ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । 28 ମୁଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । 10 ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ଆଗରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ମୁଁ କିଥିଥୁଲି ବୋଲି ଦେଲେ, “ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦାନ ଓ ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ମୋହର ପାକ୍ୟ । 29 ଯେ କନ୍ୟା ଦୂମକୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେ କିଏ, ଏହା ଯଦି ତୁମ୍ଭୁ ଜାଣିଆଆନ୍ତି, ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯେ ବର, କିନ୍ତୁ ବରଙ୍କ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁ ଠିଆ ହୋଇ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ମାଗିଆଆନ୍ତି, ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣେ, ଯେ ବରଙ୍କ ସ୍ଵର ସକାଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦେଇଥାଏନ୍ତେ ।” 11 ସେହି ପ୍ରୀଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ହୁଏ । ଅତେବ୍ର, ମୋହର ଏହି ଆନନ୍ଦ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । 30 ଯେ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ ହ୍ରାସ ହେବି । 31 ଯେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦୁ କୌଣସି ପାତ୍ର ନାହିଁ ପୁଣି, କୂଅ ତ ଗଭାର; ତେବେ ଆପଣ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ଯେ ପୁଥ୍ବୀରୁ କେଉଁଠାରୁ ଯେହି ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପାଇଅଛନ୍ତି? 12 ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର, ଯେ ପାର୍ଥ୍ବ, ଆଉ ଯେ ପାର୍ଥ୍ବ କଥା କହେ; ଯେ ସ୍ଵର୍ଗୁ ଯେଉଁ ପିତ୍ର-ପୁରୁଷ ଯାକୁବ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଏହି କୂଅ ଦେଇଥୁଲେ, ଆଗମନ କରନ୍ତି, ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । 32 ସେ ଯାହା ଆର ଆସେ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପଶୁପଳ ଏଥୁରୁ ପାନ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସାକ୍ୟ ବିଅନ୍ତି, କରିଥୁଲେ, ତାଙ୍କୁଠାରୁ କି ଆପଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ? 13 ଯାଶୁ ତାହାକୁ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇବାର ସାକ୍ୟ କେହି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । 33 ଯେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯେ କେହି ଏହି ଜଳ ପାନ କରେ, ସେ ପୁର୍ବରାର ତାହାଙ୍କୁର ସାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି, କିଶ୍ଚର ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ; 14 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ତାହା ଯେ କେହି ସେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିଅଛି । 34 କାରଣ କିଶ୍ଚର ଯାହାକୁ ପ୍ରେରଣ ପାନ କରିବ, ସେ କେବେ ହେଁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ମୁଁ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ କିଶ୍ଚରଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି, ଯେହି ଜଳ ଦେବି, ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ଭାବରେ ପଦିତ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । 35 ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । 36 ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି, ମାତ୍ର ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖନ ଦେଖନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ କିଶ୍ଚରଙ୍କୁ କୋଧର ପାତ୍ର ହୋଇ ରେଖିଥାଏ । (aiōnios g166)

4 ଯାଶୁ ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି 2 (ଯଦ୍ୟପି ଯାଶୁ ଆସେ ବାତ୍ରିସ୍ତ ଦେଇଥୁଲେ, ଏହା ନ ଥୁଲେ, ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଇଥୁଲେ), ଏହା ଫାରୁଣୀମାନେ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି ବୋଲି ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଜାଣିଲେ, 3 ସେତେବେଳେ ସେ ଯିହୁଦୀଯ ପ୍ରଦେଶ ପରିଭ୍ୟାକ କରି ପୁନରାବାର ଗାଲିଲାକୁ ପ୍ରଶ୍ନାନ କଲେ । 4 କିନ୍ତୁ ଶମିରୋଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । 5 ତେଣୁ ସେ ଯାଇ ଯାକୁବ ଆପଣ ପୁତ୍ର ଯୋଷେନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭୂମିଖଣ୍ଡିକ ଦାନ କରିଥୁଲେ, ସେଥିରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସୁଖାର ନାମକ ଶମିରୋଣର ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ; 6 ସେହି ସ୍ଵାମୀରେ ଯାକୁବଙ୍କୁ କୂପ ଥିଲା । 7 ସେହି ସ୍ଵାମୀରେ ସହରର ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ଏହା କିମ୍ବା ଯିରୁଶାଲମ ସହରର ପିତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ,

ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । 22 ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଫଳ ପାରଥାଇ ।” 39 ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି, ସେହିସବୁ ଯେ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରୁଥାଅ; ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣୁ, ମୋତେ କହିଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ ସ୍ମୀଲୋକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥାର, କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତାହାର କଥା ହେତୁ ସେହି ନିଗରର ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସେ । 23 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 40 ଅତେବ, ସେହି ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପର ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ; ରହିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଆଉ ସେ ଦୂଇ ଦିନ କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ତାହାରୁ । 24 ଉପର ସେ ସ୍ମୀନରେ ରହିଲେ । 41 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ହେତୁ ଆହୁରି ଆତ୍ମା ଅଟେନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 42 ଆଉ, ସେମାନେ ସେହି ସେମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ ।” 25 ସ୍ମୀଲୋକକୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ କଥା ହେତୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ସ୍ମୀଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମସୀହ, ଯାହାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ବ କହନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ବରଂ ଆମ୍ବୋମାନେ ନିଜେ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିବେ, ପୁଣି, ଏ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଏହା ଆମ୍ବୋମାନେ ସେ ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ସମୟ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ । 26 ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଜାଣିଅଛୁ । 43 ସେହି ଦୂଇ ଦିନ ପରେ ସେ ସେଠାରୁ ବାହାରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ସହିତ କଥା କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ମୁଁ ହେତୁ ଅଛି ।” ଗାଲିଲୀକୁ ଗଲେ । 44 କାରଣ ଭାବବାଦୀ ସ୍ଵଦେଶରେ ଆଦର 27 ଏପରି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଯୀଶୁ ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । 45 ପୁଣି, ଜଣେ ସ୍ମୀଲୋକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ଦେଖୁ ଚମର୍ଦୂତ ସେ ଗାଲିଲୀକୁ ଆସନ୍ତେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ହେଲେ, ତଥାପି ଆପଣ କଥାବାର୍ତ୍ତା କହାନ୍ତି, କିମ୍ବା କାହିଁକି ତାହା ସହରରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖୁଥିବାରୁ ସାଙ୍ଗେରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା କେହି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । 28 ଗାଲିଲୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ସେଥୁରେ ସେହି ସ୍ମୀ ଆପଣା ଜାହାଳା ଥୋଇଦେଇ ନଗରକୁ ମଧ୍ୟ ପର୍ବକୁ ଯାଇଥିଲେ । 46 ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଗାଲିଲୀର ଯେଉଁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆସ, ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖୁବ, 29 ମୁଁ କାନ୍ଦୁ ନଗରରେ ସେ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷରେ କରିଥିଲେ, ସେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଲେ । ଆଉ ଜଣେ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, କେଜାଣି ଖୁବ୍ବ ହେବେ ପରା? 30 ଏଥୁରେ ଲୋକେ ନଗରରୁ ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର କର୍ମନ୍ତରୁମରେ ପାଢ଼ିତ ଥିଲା । 47 ଯୀଶୁ ଯିହୁଦିଯ୍ୟ ବାହାରି ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 31 ଲେଖିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶରୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ହେ ଶୁରୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେ ଯେପରି ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରକୁ ରୋଜନ କରନ୍ତି । 32 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସ୍ମୀ କରୁଥିଲୁ କରୁଥିଲୁ, ଯେଣୁ କାନ୍ଦୁ କରୁଥିଲୁ, ଏଥୁପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣ ନାହିଁ, ରୋଜନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା, ଏହା ଆସନ୍ତି । 50 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଆ, ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ ପୁଅ ହୀ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ।” 33 ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରଷ୍ପର କହିଲେ, “ଚିତ୍ତ ଓ ଅଦୂତ କର୍ମମାନ ନ ଦେଖିଲେ, ତୁମେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଅଛି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ ।” 49 ରାଜକର୍ମଚାରୀ ପରା? 34 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରତ୍ଯେ ମୋହର ପିଲାଟି ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଲଞ୍ଚା ସାଧନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା, ଏହା ଆସନ୍ତି । 50 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଆ, ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ ପୁଅ ହୀ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ।” 35 ଶବ୍ଦ କାଟିବାକୁ ଆହୁରି ଚରି ମାପ ବଞ୍ଚିବା । ଯୀଶୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଲେ । 51 ପୁଣି, ସେ ଯାଇ ଯାଇ କହୁଅଛି, କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ସେହିସବୁ କଗାଯିବା ତାହାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରେତି ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି ନିମନ୍ତେ ପାତିଗଲାଣି । 36 ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କଟାଳ ମୂଳ ପାଇଅଛି କହିଲେ । 52 ତେଣୁ କେଉଁ ଦଶ୍ତରେ ତାହାର ସୁପ୍ରତା ହେଲା, ଓ ଅନେକ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦାରିଲେ । ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବୁଶାଳୀ ଓ କଟାଳ ଉଭୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । (ātonios g166)

37 କାରଣ ଜଣେ ବୁଶା ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାଟେ, ଏହି କଥା ଏ ଛାଡ଼ିଗଲା । 53 ଏଥୁରେ ପିତା ବୁଝିଲେ ସେ, ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଦଶ୍ତରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ରେତ୍ୟାବେ । 38 ତୁମେମାନେ ଯାହା ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରି “ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି” ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହି ନାହିଁ, ତାହା କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲି; ଅନ୍ୟମାନେ ସମୟରେ ଏହା ଘଟିଥିଲା । ଆଉ, ସେ ଆପେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମୟ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶ୍ରମର ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 54 ଯିହୂଦିଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରୁ ପୂର୍ବବାର

ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ଆସି ଯାଏ ଏହି ଦୃଚୀଯ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପାଧନ କଲେ।

5 ଏଥୁରତ୍ତାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ

ଯାଏ ଯିହୁଶାଲମ ସହରକୁ ଯାତା କଲେ। 2 ଯିହୁଶାଲମ ସହରର ମେଷଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ ଅଛି; ଏବୁ ଭାଷାରେ ତାହାକୁ ବେଠେଥେଥିବା ବୋଲି କହନ୍ତି, ତାହାର ପାଞ୍ଜୁଟି ମଣ୍ଡିପା 3 ସେଷୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଅନେକ ପାଞ୍ଜିତ, ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଓ ଶୁଷ୍କାଙ୍କ୍ଷା ପଡ଼ିରହୁଥିଲେ । [ସେମାନେ ଜଳସଞ୍ଚଳନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଥିଲେ; 4 କାରଣ କୌଣସି କୌଣସି ପମାଯୁରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ପୁଷ୍ଟରିଣୀରେ ଅବତରଣ କରି ଜଳ କମ୍ପୁରଥିଲେ, ଆର ଜଳ କମ୍ପିଲା ପରେ ସେ କେହି ପ୍ରଥମରେ ଯେଥୁରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା, ସେ ଯେକୌଣସି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସୁଦ୍ଧା ହେବାକୁ ଲାଗୁ କରୁଅଛ? 5 ରୋଗୀଟି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କମ୍ପିବା ପମାଯୁରେ ମୋତେ ପୋଖରୀ ଉତ୍ତରକୁ ଦେଇଯିବା ପାଇଁ ମୋହର କେହି ନାହିଁ; ଆଉ, ମୁଁ ଯାର ଯାର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମୋ' ଆଗରୁ ପଣିଯାଏ ।

6 ଯାଏ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରୁଠ, ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ।” 9 ଘେହିକୁଣ୍ଠି ସେ ଲୋକଟି ସୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ଆପଣାର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେହି ଦିନ ବିଶ୍ଵାମିବାର ଥିଲା । 10 ଅତେବି, କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଜି ବିଶ୍ଵାମିବାର, ଖଣ୍ଡିଆ ବୋହିନେଇଯିବା ତୁମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ବିଧୁସତ୍ତ୍ଵର ନୁହେଁ । 11 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ମୋତେ ସୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ।” 12 ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ବୋଲି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲା, ସେ ଲୋକ କିଏ? 13 କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, ତାହା ସେହି ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ଜାଣି ନ ଥିଲା, କାରଣ ସେ ପ୍ଲାନରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିବାରୁ ଯାଏ ଅଗୋଚରରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । 14 ଏହାପରେ ଯାଏ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ତାହାର ଦେଖା ପାଇ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛ, ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନ ଘରେ ।” 15 ସେହି ଲୋକ ଚାଲିଯାଇ, ସେ ତାହାକୁ ସୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେ ଯାଏ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା । 16 ତେଣୁ ଯାଏ ବିଶ୍ଵାମିବାର ଦିନରେ ଏହା କରୁଥିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତାନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 17 ମାତ୍ର ଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ପିତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛି ।” 18 ଏହି କାରଣରୁ

ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ସେ ବିଶ୍ଵାମିବାର ବିଧୁ

ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲେ, କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ଆପଣା ପିତା ବୋଲି କହି ନିଜକୁ ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ସହିତ ସମାନ କରୁଥିଲେ ।

19 ତେଣୁ ଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କରୁଥିବା ଦେଖନ୍ତି, ତାହା ଛଢା ସେ ନିଜେ କିଛି ହେଁ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସେପକାରେ କରନ୍ତି ।

20 କାରଣ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସୈହ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ସେହିପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେପରି ଚମକୁଚ ହୁଅ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ ମହତ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ । 21 ଯେଣୁ ପିତା ସେପକାରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରପନ କରି ଜାବିତ କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯାହାଯାହାକୁ ଲାଗୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜାବିତ କରନ୍ତି । 22

ପୁଣି, ପିତା ମଧ୍ୟ କାହାର ବିତାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସମାଦର କରି ନାହିଁ, ସେହିପରି ସୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିତାର କରିବାର ଅଧୁକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । 23 ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ । 24 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜାବନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସେ ବିଚାରିତ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୁହୂୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜାବନରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । (anónios g166) 25 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ମୋହର ସମାଦର ମୃତମାନେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ, ସେମାନେ ଜାବିତ ହେବେ ଏପରି ସମୟ ଆୟୁଅଛି, ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵାଦ୍ୟ ଉପପ୍ରିତ । 26 କାରଣ ପିତା ସେପରି ସ୍ଵାୟଙ୍କୀୟ, ସେହିପରି ସ୍ଵାୟଙ୍କୀୟ ବିତାର କରିବାର ଅଧୁକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି; 27 ଆଉ, ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେବାରୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ବିତାର କରିବାର ଅଧୁକାର ଦେଲେ ।

28 ଏଥୁରେ ଚମକୁଚ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଉଁ ସମଯରେ ସମାଧୁ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ଭାବନ କରିଅଛନ୍ତି, 29 ସେମାନେ ଜାବନର ପୁନରୁତ୍ତାନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସବ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଶ୍ରୀ ପୁନରୁତ୍ତାନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆୟୁଅଛି । 30 “ମୁଁ ନିଜେ କିଛି କରିପାରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ସେପରି ଶୁଣେ, ସେହିପରି ବିତାର କରେ, ଆଉ ମୋହର ବିତାର ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାର ଲାଗୁ ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଲାଗୁ ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।

31 ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ତାହାହେଲେ ମୋହର 6 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲା ସମୁଦ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ତିବିରାୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । 32 ମୋ' ବିଷୟରେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ହୃଦର ଆରପାଣିକୁ ଗଲେ । 2 ଆଉ, ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଆର ଜଣେ; ପୁଣି, ମୋ' ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ରାକ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଶ୍ରୂୟକର୍ମ କରୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖୁ ସତ୍ୟ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ । 33 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍‌ଗମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକ ପଠାଇଛି ଓ ସେ ସତ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 3 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ପରବତ ଉପରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ 34 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗୁହଣ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସହିତ ସେଠାରେ ବସିଲେ । 4 ସେତେବେଳେ ଯିନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହୁଅ, ସେଥୁପାଇଁ ଏହିସବୁ ନିୟାର ପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା । 5 ପୁଣି, ଯୀଶୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କହୁଆଛି । 35 ସେ ଜ୍ଞାନକୁ ଓ ତେଜୋମାୟ ପ୍ରଦୀପ ଥିଲେ, କରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟେ ଆୟୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚକ ହେଲା । 36 କିନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ରାକ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ରୁଚି କିଶିବା?" 6 କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଗୁରୁତର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ପିତା ମୋତେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ କଥାର କରିବାକୁ ସେ ସେ କର୍ମ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ନିଜେ ଜାଣିଥିଲେ । 7 ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ମ ମୁଁ କହୁଆଛି, ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ବେଳି ଉଚ୍ଚର ଦେଲେ, ପ୍ରେୟକ ଜଣ କିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସେହିସବୁ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । 37 ଆଉ, ଯେଉଁ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଶହ ଦିନର ମଜୁରା ସମାନ ମୂଲ୍ୟର ରୁଚି ଯଥେଷ୍ଟ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ସେ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ । 8 ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ଭାଇ ଆନ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ନାମକ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣି ନାହିଁ । 9 ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଜଣେ ବା ତାହାଙ୍କୁ ଆକାର ଦେଖୁ ନାହିଁ, 38 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଅଛି, 9 ତାହା ପାଖରେ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଭାଇ ମାଛ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇଁ ତାହା କଥା ହେବ? ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । 39 10 ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବପାଥା ।" ସେ ପ୍ଲାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାର କରୁଆଛି, କାରଣ ସେଥୁରେ ବହୁତ ଘାସ ଥିଲା । ତେଣୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପ୍ଲାନ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ମନେ କରୁଆଛି; ଆଉ, ବସିଲେ । 11 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ସେହି ରୁଚି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । (aiónios) ବସିଥିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ବାଣିଜେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାରେ p166) 40 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ' ମାଛ ମଧ୍ୟ ବାଣିଜେଲେ, ସେମାନେ ଯେତେ ଚାହିଁଲେ, ସେତେ ନିକଟେ ଆୟୋଜନ କରିବା କରୁ ନାହିଁ । 41 ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଦେଲେ । 12 ଆଉ, ସେମାନେ ପରିଦ୍ରପ୍ତ ହୁଆଛନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ଗୌରବ ଗୁହଣ କରେ ନାହିଁ, 42 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କରିଅଛି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେପରି କିଛି ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ଏଥିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରରେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । 43 ମୁଁ ମୋହର ବଳିଥିବା ଭାଙ୍ଗୁ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କରା ।" 13 ସେଥୁରେ ପିତାଙ୍କୁ ନାମରେ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋତେ ଗୁହଣ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଏକାଠି କଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କୁର କରୁ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯଦି ନିଜ ନାମରେ ଆସିବ, ତେବେ ଖାଇବା ପରେ ଯାଉଅର ସେହି ପାଞ୍ଚ ରୁଚିରୁ ଯେଉଁ ଭାଙ୍ଗୁଯାଇଥିବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଗୁହଣ କରିବ । 44 ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଗୌରବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । 14 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କରୁ ଆଶ୍ରୂୟକରମ ଗୁହଣ କରୁଆଛି, ପୁଣି, ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ଯେଉଁ ଗୌରବ, ଦେଖୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଜଗତକୁ ଯେଉଁ ଭାବବାଦାକୁଠାରେ ତାହା ପାଇବା ପାଇଁ ତେଣୁ କରୁ ନାହିଁ । 45 ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ଆସିବାର ଥିଲା, ଏହା ଜାଣି ଯୀଶୁ ମୁନର୍ବାର ଅନୁର ହୋଇ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ ଆସି ରାଜୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ବଳିପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରେତା ରଖୁଆଛନ୍ତି । 46 କାରଣ ଏକାକୀ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ । 15 ଅତେବଦ, ସେମାନେ ଛାମୁର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ ଆସି ରାଜୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ବଳିପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରେତା ରଖୁଆଛନ୍ତି । 47 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଆସି ନାହିଁ, ତେବେ କିପରି ମୋହର ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ?" ନ ଥିଲେ, 18 ଆଉ ପ୍ରବଳ ପବନ ବହୁଥିବାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଦି

ଉଦ୍‌ଘାତିକ । 19 ଉଚିତମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦେବ ବା ଦୂର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆହାର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପିତା ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କୋଣ ବହିଯାଇ ଯାଶୁଦ୍ଧ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ତାଳି ନୌକା ନିକଟକୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକୃତ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି; 20 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରି ଜଗତକୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହା କହିଲେ, “ଏ ତ ମୁଁ ଉପ୍ତ କର ନାହିଁ ।” 21 ତେଣୁ ସେମାନେ ଉତ୍ସରଦତ୍ତ ଆହାର ।” 34 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ତାହାଙ୍କୁ ନୌକାରେ ନେବାକୁ ଉତ୍ସରକ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆହାର ଦିଅନ୍ତି । 35 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଯେଇ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ସୁନାକୁ ପାଇଥିଲେ, ନୌକାଟି ତତ୍କଷଣାତ୍ ସେହି ପ୍ରାୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର; ସେ ପହଞ୍ଚିଲା । 22 ସେ ସ୍ଵାନରେ ଗୋଟିଏ ସାନ ନୌକା ବ୍ୟତୀତ ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେ କଦାପି କୁଧାତ ହେବ ନାହିଁ, ଆଉ ସେ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନୌକା ନ ଥିଲା, ଆଉ ସେଥୁରେ ସେ ଯାଶୁ ମୋ”ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି ବୃକ୍ଷିତ ହେବ ନାହିଁ । 36 ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର କେବଳ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ମମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ହେଁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ଏହା ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହେବେ ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି । 37 ପିତା ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଆରଦିନ ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସିବେ; ଆଉ, ସେ ମୋ” ଦେଖିଥିଲେ । 23 ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲା ଉତ୍ସରକ ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସେ, ତାହାକୁ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାହାର କରିଦେବି ଯେଉଁ ପ୍ରାୟ ସୁନାରେ ରୁଚି ଭୋଜନ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରାୟ ନିକଟକୁ ନାହିଁ; 38 କାରଣ ମୁଁ ନିଜ ଉତ୍ସର ପାଧନ କରିବାକୁ ଅବଦରଣ ତିବିରାୟାରୁ ଆଉ କେତେକ ନୌକା ଆସିଲା; 24 ଅତେବ, ନ କରି ବରଂ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର ସାଧନ କରିବାକୁ ଯାଶୁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେ ସେଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରିଅଛି । 39 ଆଉ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ଏହା ଯେତେବେଳେ ଲୋକସମୂହ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ସାନ ନୌକାଗୁଡ଼ିକରେ ତଢି ଯାଶୁଙ୍କୁ କାହାକୁ ହିଁ ଯେପରି ମୁଁ ନ ହରାଇ ବରଂ ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାକୁ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ କପର୍ମନ୍ତମକୁ ଆସିଲେ । 25 ଆଉ, ସେମାନେ ଉତ୍ସରପନ କରିବି, ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ରଖିବା । 40 କାରଣ ସେ କେହି ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ସେପରି ହେ ଗୁରୁ ଆପଣ କେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ? 26 ଯାଶୁ ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ, ଏହା ହେଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ରଖିବା; ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଆଉ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଶେଷ ଦିନରେ ଉତ୍ସରପନ କରିବି । (aiōnios g166) 41 ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଆହାର ଅଟେ,” ସେ କରୁଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରୁଚି ଖାଇ ପରିଚିପ୍ରେ ହେବାରୁ ଏହା କହିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା କରି ମୋହର ଅନ୍ୟଶର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛି । 27 କୃଷ୍ଣ ଉତ୍ସର ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀ ମନ ନ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, 42 ଏ କଥା ଯୋଷେଫର ପୁଅ ଯାଶୁ କରି, ବରଂ ଯେଉଁ ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନଦାୟକ ଉତ୍ସର କରି, ନୁହେଁ, ଆଉ ଆମ୍ବୁମାନେ କଥା ଏହାର ପିତାମାତାକୁ ଜାଣୁ ସେଥୁନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ? ତେବେ “ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରିଅଛି” ବୋଲି ସେ ଦେବେ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ପିତା, ଅର୍ଥାତ୍, ଉତ୍ସର ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଏବେ କିପିର କରୁଅଛି? 43 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର ଦେଲେ, କଲେ । (aiōnios g166) 28 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ “ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ବଚସା କର ନାହିଁ । 44 ମୋହର ପଚାରିଲେ, ଉତ୍ସରଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟପାରୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଯାହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବି, କେବଳ ସେ କଥା କରିବାକୁ ହେବାର ବିଷୟରେ କରିବି । 45 ରାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ କରିବା ହେଁ ଉତ୍ସରଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।” 30 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ଅଛି, ‘‘ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସରଙ୍କୁଠାର ଶିର ପ୍ରାପୁ ହେବେ ।” ସେ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତାହାହେଲେ ଆପଣ ଉତ୍ସରଙ୍କୁଠାର କଥା ପିତାଙ୍କୁଠାର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ଶିର ଲାଭ କରିଅଛି, ସେ ମୋ” କରୁଅଛନ୍ତି ସେ, ତାହା ଦେଖୁ ଆମ୍ବୁମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ନୁହେଁ, ସେ ଉତ୍ସରଙ୍କୁଠାର ଆସିଅଛନ୍ତି, କେବଳ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ପିତୃ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମାନ୍ଦା ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ଦେଖିଅଛନ୍ତି । 47 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ଲେଖାଅଛି, ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଥିଛି । (aiōnios g166) 48 ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । 49 ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ପିତୃ-“ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୋଶା ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମାନ୍ଦା ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କଲେ । 50

କେହି ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁରୋଗ ନ କରେ, ଏଥୁଦିମନ୍ତ୍ରେ ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ ।” ୬୬ ସେହି ସମୟଠାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବା ଆହାର ଏହି ଅଟେ । ୫୧ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ବିମୁଖ ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ, ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ଯେହି ଜୀବନ୍ତୁ ଆହାର; କେହି ଯଦି ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ; ହଁ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଆହାର ଦେବି, ତାହା ମୋହର ମାୟାର, ମୁଁ ତାହା ଜଗତର ଜୀବନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଦେବି ।” (aiōn g165) ୫୨ ଏଥୁରେ ଘରୁ ଦେଲେ, ପ୍ରଭୁ, କାହା ପାଖକୁ ଯିବା? ଆପଣଙ୍କୁ ପାଖରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର ବାଗ୍ୟବ୍ୟ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଜୀବନର ଜୀବନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଦେବି ।” (aiōn g166) ୫୩ ଏଥୁରେ ଘରୁ ଦେଲେ, ପ୍ରଭୁ, କାହା ପାଖକୁ ଯିବା? ଆପଣଙ୍କୁ ପାଖରେ କିପରି ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମାୟା ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ପାରେ? ସେ ଉଶ୍ରାଦ୍ଧର ସେହି ପିତ୍ର ପୁରୁଷ, ଏହା ଆମ୍ବୂମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ୫୪ ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ କରିଅଛୁ ଓ ଜାଣିଅଛୁ । ୭୦ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ମାନ୍ଦ୍ରାୟପୁରୁଷର ମାୟା ଭୋଜନ ନ କଲେ “ମୁଁ କଅଣ ତୁମ୍ଭୁ ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।” ୭୧ ସେ ଉଶ୍ରାଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ଦେଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ତ ପାନ ନ କଲେ, ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୀଠାରେ ଜୀବନ ନାହିଁ । ୫୪ ସେ ମୋହର ମାୟା ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପାନ କରନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଆର ମୁଁ ଶେଷ ସେ ଦ୍ୱାରା ଶଙ୍କିତ ମଧ୍ୟ ଜଣେ, ଆର ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ଦିନରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତାପନ କରିବି ।” (aiōnios g166) ୫୫ କାରଣ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ।

ମୋହର ମାୟା ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଯେପ୍ରଭୁ ୫୬ ସେ ମୋହର ମାୟା ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋ “ରକ୍ତ ପାନ କରେ ସେ ମୋ” ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ତାହାଠାରେ ରହେ । ୫୭ ନିମନ୍ତ୍ରେ ତେଣୁ କରୁଥୁବାରୁ ସେ ଯିହୁଦିଯୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ ଜୀବନ୍ତ ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରୁ ନ ଥିଲେ । ୨ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ହେଡ଼ୁରୁ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସେହିପରି ସେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ” ହେଉଁ ଜୀବିତ ରହିବ । ୫୮ ଯେଉଁ ଆହାର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିଆଛି, ତାହା ଏହି; ପିତ୍ର-ପୁରୁଷ ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ସେପ୍ରକାର ନୁହେଁ; ସେ ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ ।” (aiōn g165) ୫୯ ସେ କିମର୍ମାହୂମର ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୁହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । ୬୦ ଅତ୍ୟନ୍ତ, ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କର । ୫ କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ସେ ଯେ କର୍ମ କରୁଆଛି, ସେହିପରି ଯେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ ହେବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରୁ ନ ଥିଲେ । ୬୧ ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ସମାଯୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯମାନ୍ଦ୍ର ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତ । ୭ ତାହା ଅନ୍ତରେ ଅବଶେଷ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହା କଅଣ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାର କାରଣ ହେଉଥିଲି? ୬୨ ତାହାରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଗୋହଣ କରିବା ଦେଖିବ, ତେବେ କାହାର? ୬୩ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଇ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ସମାଯୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହୁା ଜୀବନଦାୟକ; ମାୟା କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଆଛି, ସେହିପରି ଆହୁା ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । ୬୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।” କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ତାହା ଯାଶୁ ଆଧ୍ୟରୁ ଜାଣିଆଲେ । ୬୫ ଆର ସେ କହିଲେ, “ଏହି ହେଉଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଆଛି, ପିତାଙ୍କୋଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ନ ହେଲେ କେହି ମୋ” କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚର ଲୋକମହୁ ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲା କିନ୍ତୁ କହିବାକୁ ଜଣେ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚର ଲୋକମହୁ ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲା; ଆର କହିବାକୁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚର ଲୋକମହୁ ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲା; ଆର କହିବାକୁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚର ଲୋକମହୁ ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲା;

କେହି କହିଲେ, ନା, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତ କରୁଅଛି । 13 ୨୯ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ, କାରଣ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଉଦ୍‌ଧନ, ଆଉ ତଥାପି ଯିହୁମାନଙ୍କୁ ଭୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶରେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା କଲେ ।” ୩୦ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତ ସମୟ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ଗତ ହୁଆନ୍ତି, ଯୀଶୁ ମନ୍ତ୍ରିରକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ୧୫ ଏଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତା ଦେଇ କହିଲେ, ଏ ପାଠ ଥିଲା । ୩୧ କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ନ ପଡ଼ି କିପରି ପଣ୍ଡିତ ହେଲା? ୧୬ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟାପ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ସେ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ର୍ମ୍ୟକର୍ମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ଶିକ୍ଷା ମୋ” ନିଜର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ” କରିଅଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ତାହାଠାରୁ କଳାଶ ଅଧିକ କରିବେ? ୩୨ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ । ୧୭ କେହି ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ରଖି ପାଧନ ଫାରୁଶାମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟରେ ଆବ୍ଲୋଜନ କରିବାକୁ ଲାଗୁକ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଉପରଙ୍କୋଠାରୁ କରିବା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫାରୁଶାମାନେ ଉଦ୍‌ଧନ, ନା ମୁଁ ଆପଣଠାରୁ କହୁଆନ୍ତି, ତାହା ସେ ଜାଣିବା । ୧୮ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ୩୩ ଆପଣାରୁ କହେ, ସେ ନିଜ ଗୋରବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆର ଅଳ୍ପ ସମୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋରବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ, ସେ ସତ, ସହିତ ରହି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି । ୩୪ ଆର ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଅଧିମ ନାହିଁ । ୧୯ ମୋଶା କଳାଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ନାହିଁ; ଆର, ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି? ତଥାପି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।” କେହି ମୋଶାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ୩୫ ଏଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏ କେଉଁଠାକୁ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆନ୍ତି?” ୨୦ ଲୋକସମୂହ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଅଛି ସେ, ଆମ୍ବୁମାନେ ତାହାକୁ ପାଇବା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, କିଏ ତୁମକୁ ବଧ ନାହିଁ? ଏ କଳାଶ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆନ୍ତି? ୨୧ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ “ମୁଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କଲି, ଆର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତ ବାହାରିଅଛି? ୩୬ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ହୋଇଅଛି । ୨୨ ଏହି ହେଉଥି ମୋଶା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵାନ୍ତର ବିଧୁ ନାହିଁ, ଆର ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି (ଏହା ସେ ମୋଶାଙ୍କୋଠାରୁ ହୋଇଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ଆସିପାରିବ ନାହିଁ),” ସେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ସେ ମାତ୍ର ପିତ୍ତ-ପୁରୁଷଙ୍କୋଠାରୁ, ଆର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାମବାର କଳାଶ? ୩୭ ଶେଷଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ବତ ପ୍ରଧାନ ଦିନ, ଯୀଶୁ ଠିଥା ଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵାନ୍ତର କରୁଆନ୍ତି । ୨୩ ମୋଶାଙ୍କୋଠାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ କହିଲେ, “କେହି ଯଦି ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତେବେ ଲାଞ୍ଛନ ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାମବାର ଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟ ସେ ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ । ୩୪ ସେ ମୋ” ଠାରେ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାମବାର ଦିନରେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାପ କରେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଉକ୍ତି ପ୍ରମାଣେ ତାହାର ଅନ୍ତରରୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋ” ଜୀବନ୍ତ ଜଳପ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ । ୩୯ ତାହାଙ୍କୋଠାରେ ଉପରେ କୋଢ କରୁଆନ୍ତି? ୨୪ ବାହ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖୁ ବିଚାର ବିଶ୍ୱାସକାରାମାନେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ନ କରି ଉଚିତ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରି ।” ୨୫ ଏଥୁରେ ଯିରୁଶାଲମ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହରନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମହିମାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ନ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବଧ କରିବାର ନାହିଁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସୁମଧୁର ଶୁଣିବ କାହିଁକି ନାହିଁ? ୨୬ ପୁଣି, ଦେଖ, ସେ ପ୍ରକାଶରେ କଥା କଥା ଶୁଣି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଭାବଦାୟ । କହୁଆନ୍ତି, ଆର ସେମାନେ ତାହାକୁ କିଛି କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏ ସେ ୪୧ ଅନ୍ୟମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ; କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା କଳାଶ ନେତାମାନେ ସତେ ଜାଣି ସାରିଲେ? ୨୭ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କଥାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ଆସିବ । ୪୨ ଯାହା ହେଉ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ବାରଦତ୍ତ ବଂଶରୁ ଓ ଦାଉଦ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ କେହି ଜାଣିବ ସେହି ବେଥଳିହିମ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିବେ, ଏହା କଳାଶ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ନାହିଁ ଯେ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଅଟନ୍ତି । ୨୮ ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ବାକ୍ୟ କହି ନାହିଁ? ୪୩ ତେଣୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ ଦେଇ ହେଉଥିବ । ୪୪ ଆର, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଦେଇ ହେଉଥିବ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ହେଉଥିବ ଗଟିଲା;” ୪୫ ଆର, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ ହେଉଥିବ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ନାହିଁ ।” ୪୬ ଉଚିତମଧ୍ୟରେ ପଦାତିକମାନେ

ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ, ଉତ୍ତୋଳନ କରି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, ସେମାନେ ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମେମାନେ କାହାନ୍ତି? କେହି କଥା ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡନାୟ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ ତାହାକୁ ଆଶିଲ ନାହିଁ? 46 ପଦାତିକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାହିଁ? 11 ସେ କହିଲା, କେହି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ। ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେପୁକାରେ କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଦଣ୍ଡନାୟ ବୋଲି ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ; ସେପୁକାରେ କହି ନାହିଁ? 47 ସେଥୁରେ ଫାରୂଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଆ, ଆଜିଠାରୁ ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ।] 12 ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କଥା ଭାବୁ ହୋଇଅଛି? ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ; 48 ନେବାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଥା କହନ୍ତି ଯେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ, ସେ କେବେ ହେଁ ଅନୁଗାରରେ କେହି ତାହାଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି? 49 କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେଇ ଭ୍ରମଣ କରି ବିନାହିଁ, ବରଂ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତିଃ ପାଇବାରୁ।” ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ମୋଶଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ 13 ସେଥୁରେ ଫାରୂଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ନିଜ ଶାପଗ୍ରସ୍ତୁ 50 ଯେଉଁ ନୀକଦାମ ଏଥୁପରେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ, ତୁମର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁହଁହେଁ 14 ଆସିଥିଲେ ଓ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ପଚାରିଲେ, 51 ଜଣେ ଲୋକଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ନ ଶୁଣି ଓ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଏ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ, କାରଣ ଆଦରଣ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଜାଣି ଆମୁମାନଙ୍କୁ ମୋଶଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁଁ କେଇରୁ ପ୍ଲାନରୁ ଆସିଥିଲେ ଓ କେଇରୁ ପ୍ଲାନରୁ ପାଇଅଛି, ତାହା କଥା ତାହାକୁ ଦୋଷୀ କରେ? 52 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେଇରୁ ପ୍ଲାନରୁ ଆସେ କିମ୍ବା କେଇରୁ ପ୍ଲାନକୁ ଦେଲେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ କଥା ଭାବିଲାଗୁ ଯାଏ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ 15 ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ଭାବବାଦୀ ଉତ୍ତର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଅନୁସମ୍ମାନ କରି ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥାଆ, ମୁଁ କାହାରି ବିଚାର କରେ ନାହିଁ। ଦେଖା 16 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଚାର କରେ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ; କାରଣ ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋା ପାଞ୍ଚରେ ଅଛନ୍ତି 17 ପୁଣି, ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ୍ରର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟ, ଏହା ତୁମେମାନଙ୍କୁର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଆଅଛି 18 ମୁଁ ନିଜେ ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ପୁଣି, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋା ବିଶ୍ୱାସରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି 19 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମୁର ପିତା କାହାନ୍ତି? ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଜାଣ ନାହିଁ କିମ୍ବା ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣ ନାହିଁ; ପଦି ମୋତେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାଆନ୍ତି 20 ସେ ମନ୍ତ୍ରିର ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥାଏ ସମୟରେ ଭଣ୍ଣାର ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଧରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ନିପୁନ୍ତ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥିଲା 21 ସେଥୁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାଉଅଛି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, 22 ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କଥା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବ ବୋଲି କହୁଅଛି, “ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ତୁମେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛି?” 23 ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଅଧ୍ୟପ୍ଲାନରୁ ଉତ୍ତର, ମୁଁ ଉର୍ଧ୍ଵପ୍ଲାନରୁ ଉତ୍ତର, ତୁମେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ତର, ମୁଁ ଜଗତରୁ ଉତ୍ତର ନୁହଁ 24 ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, “ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି; କାରଣ

8 କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଜାତପର୍ବତକୁ ଗଲେ 2 ତାହାଙ୍କୁ ଆରଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ମନ୍ତ୍ରିର ଆସିଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ଉପବେଶନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ 3 ଆଉ, ଶାପ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ବ୍ୟତିରାର କର୍ମରେ ଧୃତା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଘେନିଆସି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଠିଆ କରାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, 4 ହେ ଗୁପ୍ତ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ବ୍ୟତିରାର କର୍ମ କରୁଥୁବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଅଛି 5 ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଦି ମାରିବାକୁ ମୋଶ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ତେବେ ଆପଣା କଥା କହୁଅଛନ୍ତି? 6 ସେମାନେ ପେରି ତାହାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗର କାରଣ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏଥୁମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଦି ମାରିବାକୁ ମୋଶ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି 7 ସାତ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ପଥର ଫୋପାଦି ତେବେ ସେମାନେ ପଥର ଫୋପାଦି ତେବେ ସେମାନେ ପଥର ଫୋପାଦି ତେବେ ସେମାନେ ପଥର ଫୋପାଦି 8 ସୁନାର ସେ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଅଞ୍ଚଳି ଦ୍ୱାରା ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ 9 ତାହା ଶୁଣି ସେମାନେ ବଡ଼ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ବାହାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେବଳ ଯାଶୁ ଓ ମଧ୍ୟପୁଲରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ 10 ପୁଣି, ଯାଶୁ ମଧ୍ୟକୁ

ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ଆପଣା ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଇ; ଅବ୍ରହାମ ଏପରି କର୍ମ କଲେ ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ ।” 25 ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାହିଁ । 41 ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପିତାର କର୍ମସବୁ କରୁଥାଇ ।” ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କିମି? ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରାରମ୍ଭ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ବ୍ୟଜିତାରୁ ଜାତ ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛି । 26 ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ହୋଇ ନାହିଁ: ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁର ଏକମାତ୍ର ପିତା, ସେ ଉଶ୍ଵର । କଥା କହିବାକୁ ଓ ବିଚାର କରିବାକୁ ମୋହର ଅନେକ ବିଷୟ 42 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଶ୍ଵର ଯଦି ତୁମୁମାନଙ୍କୁର ଅଛି; ଯାହା ହେବ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ, ଆର ମୁଁ ପିତା ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ ତାହାଙ୍କୋଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶ୍ରୀବଦିଶ କଳି, ସେହିପରୁ ଜଗତକୁ କରନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ଆପି ଜଣାଉଅଛି ।” 27 ସେ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।” 43 ତୁମେମାନେ କହୁଥୂଲେ, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । 28 ଅତେବ, କାହିଁକି ମୋହର କଥା ବୁଝୁ ନାହିଁ? ତୁମେମାନେ ତ ମୋହର ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମନ୍ଦୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାରୁ ନାହିଁ । 44 ତୁମେମାନେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାର କାମନା ସାଧନ ନିଜରୁ କିଛି ନ କରି ବରଂ ପିତା ମୋତେ ଯେପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପୀ କରିବା ତୁମୁମାନଙ୍କୁର ଲଜ୍ଜା । ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ନରପାତକ, ଆର ଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାର ଏପମସ୍ତ କଥା ଯେ କହୁଥାଇ, ଏହା ସେ ସତ୍ୟରେ ରହେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବୁଝିବ । 29 ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ’ ସାଙ୍କ୍ରାନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜଠାରୁ ଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଏକାକୀ କରି ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ସର୍ବଦା କହେ; କାରଣ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ପିତା । 45 ତାହାଙ୍କୁ ସନ୍ନେଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।” 30 ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହିଥୁବାରୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ କଥା କହନ୍ତେ, ଅନେକେ ଯାଶୁଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 31 ନାହିଁ । 46 ମୋ’ ଠାରେ ପାପ ଅଛି ବୋଲି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତେବ, ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛି? ମୁଁ ଯେବେ ସତ୍ୟ କହେ, ତେବେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ? 47 ସେ ରହିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋହର ଶିଖ୍ୟ, 32 ପୁଣି, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ, ସେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ; ଏହି ହେତୁ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ତୁମେମାନେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ କରିବ ।” 33 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, ଆର ତୁମେମାନେ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହୁଁ । 48 ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, ତୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ବଂଶ, ଆର କେବେ ହେଁ କାହାର ଦାସ ହୋଇ ଯେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ଓ ତୋତେ ଯେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ଏହା ନାହିଁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ତୁମେ କିପରି କଥାର ଆମ୍ବୋମାନେ ଠିକ କହୁ ନାହିଁ? 49 ଯାଶୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, କହୁଥାଇ? 34 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, “ପତ୍ୟ ପତ୍ୟ ମୁଁ “ମୋତେ ଭୂତ ଲାଗି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ପାମାଦର ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଇ, ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ପାପର ଦାସ । କରୁଥାଇ, ଆର ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଅନାଦର କରୁଥାଇ । 50 35 ଦାପ ଅନନ୍ତକାଳ ଗୃହରେ ରହେ ନାହିଁ, ପୁତ୍ର ଯାହାଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ କିମି କିମି ନିଜର ଗୌରବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ ନାହିଁ; ସେ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ ରହେ । (aiōn g165) 36 ଅତେବ, ପୁତ୍ର ଯଦି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି । 51 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କରିବେ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଇ, ଯଦି କେହି ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ 37 ତୁମେମାନେ ଯେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ବଂଶ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ; କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ କଦାପି ମୃତ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ ।” କିନ୍ତୁ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ପ୍ଲାନ ନ ପାଇବାରୁ (aiōn g165) 52 ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ କହିଥାଇ, ଆର ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଅନାଦର କରୁଥାଇ । 38 ମୁଁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଲୁ ଯେ, ତୋତେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ଅବ୍ରହାମ ଓ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଅଛି, ସେହିପରୁ କହୁଥାଇ । 39 ଯାହାଙ୍କୁ ପାଇବାର କାମନା କରିବାକୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଆର ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଇବାର କାମନା କରିବାକୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପାଇବାର କାମନା କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପାଇବାର କାମନା କରିଅଛନ୍ତି । 40 କିନ୍ତୁ ସେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁ ନିଜକୁ କିଏ ବୋଲି କହୁଥାଇ? 54 ଯାଶୁ ଉତ୍ସନ୍ନ କହୁଥାଇ, ଏପରି ଲୋକ ଯେ ମୁଁ ମୋତେ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ନିଜର ଗୌରବ କରୁଥାଏ, ତେବେ ମୋହର

ଗୋରବ କିଛି ନୁହଁ; ମୋହର ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭୋମାନେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ କାହିଁ? ସେ କହିଲା, ମୁଁ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଉଶ୍ରର ବେଳି କହୁଆଛି, ସେ ମୋହର ଗୋରବ ଜାଣେ ନାହିଁ। 13 ସେ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ତଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାକୁ କରୁଆଛନ୍ତି; 55 ଆଉ, ଭୁମ୍ଭୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଥାଏଇଲେ। 14 ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ବେଳି କାଦୁଆ କରି ତାହାର ଆଖୁ ଫିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ଯଦି କହିବି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ପରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବିଶ୍ଵାମିବାର। 15 ଅତେବି, ସେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା, ଏହା ହେବି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ପାଳନ ଫାରୁଶାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। କରେ। 16 ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ପିତା ଅବୁହାମ ମୋହର ଦିନ ଦେଖୁବା ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ସେ ମୋହର ଆଖୁରେ କାଦୁଆ ଆଶାରେ ଉଲ୍ଲାସ କଲେ, ଆଉ ସେ ତାହା ଦେଖୁ ଆନନ୍ଦ ଲଗାଇଦେଲେ, ପରେ ମୁଁ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦେଖୁ ପାରୁଆଛି। 16 କଲେ।” 17 ସେଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭୁମ୍ଭୁ ତହୁଁ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କହିଲେ, ସେ ଲୋକଟା ତ ଏଯାଁ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇ ନାହିଁ, ଭୁମ୍ଭୁ କଥାନ୍ତି ଉଶ୍ରରଙ୍କୁ ନିକଟେ ଥାଏ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ଵାମିବାର ପାଳନ ଅବୁହାମଙ୍କୁ ଦେଖୁଆଛି? 18 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ। ଆଉ, କେହି କେହି କହିଲେ, ପାପୀ ଲୋକ କିପରି ସତ୍ୟ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଅବୁହାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବ ମୁଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଆଶ୍ରୟକର୍ମପଦ୍ଧତି କରିପାରେ? ଏହିପରି ରାବେ ଅଛି।” 19 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତରରେତେ ହେଲା। 17 ତେଣୁ ସେମାନେ ନିମନ୍ତେ ପଥର ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗୋପନରେ ମନ୍ତରରୁ ଆହୁରି ଥରେ ସେହି ଅନ୍ତରୁ ଲୋକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ସେ ବାହାରିଗଲେ।

9 ଯାଶୁ ଯାଉଥାବା ସମୟରେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ତକୁ ଦେଖିଲେ। 2

ଆଉ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଶୁଭୁ କିଏ ପାପ କରିବାରୁ ଏ ଅନ୍ତର ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା? ନିଜେ ନା ଏହାର ପିତାମାତା? 3 ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏ କିମ୍ବା ଏହାର ପିତାମାତା ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଉଶ୍ରରଙ୍କୁ କର୍ମ ଯେପରି ଏହାଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏମିନଟ୍ରେ ଏହା ଘଟିଅଛି। 4 ଦିନ ଥାର ଥାର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ କର୍ମ କରିବା ଆମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତ୍ଵବ୍ୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ରାତ୍ରି ଆସୁଆଛି। 5 ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତରେ ଅଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଷୀ!“ 6 ଏହା କେହି ସେ ମାଟିରେ ଛେପ ପକାଇ ସେହି ଛେପରେ କାଦୁଆ କଲେ, 7 ଯାପା, ଶାଲୋହ (ଅନୁବାଦ କଲେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରେରିତ) “ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ ହୁଆ!” 7 ସେଥୁରେ ସେ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ ହେଲା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ଚାଲିଗଲା। 8 ତେଣୁ ପ୍ରତିବାସୀମାନେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ପୂର୍ବେ ଜଣେ ଭିକାରୀ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, ସେ ବସି ଭିକ ମାସୁଥିଲା, ଏ କଥାର ସେହି ନୁହଁ? 9 କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ସେ; ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ନା, ଏ ତାହା ପରି। ସେ କହିଲା, ମୁଁ ସେହି। 10 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତାହାହେଲେ ତୋର ଆଖୁ କିପରି ଫିଟିଗଲା? 11 ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଯାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କାଦୁଆ କରି ମୋହର ଦୂର ଆଖୁରେ ଲଗାଇଲେ ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, ଶାଲୋହ ପୋଖରୀକୁ ଯାଇ ଧୋଇ ହୁଆ; ତେଣୁ ମୁଁ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲି। 12

କଥା କଲା? ସେ କିପ୍ରକାରେ ତୋର ଆଖୁ ଫିଟାଇଦେଲା? ତାହା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇଦିଏ, ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ତାହାର 27 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୁଁ କହିଯାଇଲିଛି, ଆଉ ସ୍ଵର ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ସେ ନିଜର ମେଷପଦ୍ଧତି ନାମ ଧରି ତାକି ଆପଣମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାହିଁକି ଆଉ ଥରେ ଶୁଣିବାକୁ ବାହାର କରି ଘେନିଯାଏ । 4 ସେ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ କଥାକୁ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲେ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? 28 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାର ସ୍ଵର ଗାଲି ଦେଇ କହିଲେ, ତୁ ତାହାର ଶିଷ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଚିହ୍ନନ୍ତି; 5 କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅତିହା ଲୋକର ପଛେ ପଛେ କେବେ ମୋଶାଙ୍କୁ ରଖିଯାଏ । 29 ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ଯୁ ଯେ, ଇଶ୍ଵର ମୋଶାଙ୍କୁ ହେଁ ଚାଲିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତାହା ପାଖରୁ ପଳାଇଯିବେ, କାରଣ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଟା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଛି, ସେମାନେ ଅତିହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରଖିଯାଇନ୍ତି ନାହିଁ । 6 ଯୀଶୁ ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ଯୁ ନାହିଁ । 30 ସେହି ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପମା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ମୋହର ଆଖୁ ଫିଟାଇଦେଲେ, ଆଉ ସେ ଯାହା କହୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ କଥାକୁ ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିଲେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଛନ୍ତି, ତାହା ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏ ତ ନାହିଁ । 7 ତେଣୁ ଯାଣ୍ୟ ପୂର୍ବନର୍ତ୍ତାର କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କଥା । 31 ଇଶ୍ଵର ଯେ ପାପିମାନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱାରା । 8 ଯେତେ ଏହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଇଶ୍ଵରରକୁ ହୋଇ ଜଣ ମୋ” ପୂର୍ବରେ ଆସିଥିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ତାହାର କଥା ଦକ୍ଷାଇ, କିନ୍ତୁ ମେଷପଦ୍ଧତି ସେମାନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । 9 ମୁଁ ଶୁଣନ୍ତି । 32 କେହି ଯେ ଜନ୍ମନୂର ଚକ୍ର ଫିଟାଇଦେଲା, ଏହା ତ ଦ୍ୱାରା, ଯଦି କେହି ମୋ” ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହାହେଲେ କହାପି ଶୁଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । (aión g165) 33 ଏ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ସେ ରକ୍ତ ପାଇବ ଏବଂ ଭିତରକୁ ଆସି ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆସି ନ ଥିଲେ କିଛି କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । 34 ସେମାନେ ତାହାକୁ ଚରା ପାଇବ । 10 ଗୋର କେବଳ ଚୋରି, ବଧ ଓ ବିନାଶ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ତ ପୁରା ପାପରେ ଜନ୍ମ ହେଲୁ, ଆଉ ତୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେ; ସେମାନେ ଯେପରି ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ? ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୱର ଭାବରେ ପାଆନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆସିଥିଛି । 11 ମୁଁ ବାହାର କରିଦେଲା । 35 ସେମାନେ ଯେ ତାହାକୁ ବାହାର ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ; ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ କରିଦେଇଥିଛନ୍ତି, ଯାଣ୍ୟ ଏହା ଶୁଣି ତାହାର ଦେଖା ପାଇ କହିଲେ, ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦିଏ । 12 ସେ ମେଷପାଳକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୁଲିଆ, “ତୁମେ କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁରୁଷଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି?” 36 ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ନିଜର ନୁହେଁନ୍ତି, ସେ ବାଘ ଆସିବା ଦେଖୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ପ୍ରତ୍ୱ, ସେ କିଏ କହନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଦି ପଳାଏ (ଆର ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଛିନ୍ନିରିନ୍ଦ ତାହାଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି?) 37 ଯାଣ୍ୟ ତାହାକୁ କହିଲେ, କରେ), 13 କାରଣ ସେ ମୁଲିଆ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା “ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ, ଆଉ ସେ ତୁମୁ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କରେ ନାହିଁ । 14 ମୁଁ ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ । ପିତା ଯେପରି ମୋତେ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ।” 38 ସେଥୁରେ ସେ କହିଲା, ପ୍ରତ୍ୱ ମୁଁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, 15 ସେହିପରି ମୁଁ ମୋ” ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି; ଆର, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ କଲା । 39 ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଜାଣେ, ଆଉ ମୋ” ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦିଏ । ଦେଖୁଥିବା ଲୋକେ ଯେପରି ଅନ୍ତି ହୁଅଛନ୍ତି, ଏହି ବିତର ନିମନ୍ତେ 16 ଯେଉଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଏହି ମେଷଶାଳାର ନୁହେଁନ୍ତି, ମୋହର ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଛା । 40 ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏପରି ଅନ୍ୟ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରୁ ଯେମାନଙ୍କୁ ପାପ ନ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବାରୁ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଆମାନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ଏବେ କହୁଅଛ; ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ତୁମୁମାନେ ପାପରେ ରହୁଅଛ ।”

10 “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛ, ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ମୁଁ ଆପେ ତାହା ଦାନ କରେ । ତାହା ଦାନ କରିବାକୁ ମୋହର ମେଷଶାଳାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ତାହା ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋହର ପ୍ଲାନେଟରେ ଚଢି ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ତୋର ଓ ଦକ୍ଷାଇ, 2 କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର ଅଛି । ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୋଠାରୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛି ।” ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ମେଷପାଳକ । 3 ଦ୍ୱାରା 19 ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ହେତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର

ମତରେବ ଘଟିଲା । 20 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅନେକ କହିବାକୁ 38 କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ କରେ, ତାହାହେଲେ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଲାଗିଲେ, ତାହାକୁ ଭୂତ ଲାଗିଛି, ସେ ପାଗଳ, କାହିଁକି ତାହା ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତଥାପି ପିତା ଯେ ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ କଥା ଶୁଣୁଅଛ? 21 ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଏହିପରୁ କଥା ତ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୋରେ ଅଛି, ଏହା ସେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଭୂତ ଲାଗିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ନୁହଁ; ଭୂତ କଥାନ ଅନ୍ତର୍ଭ୍ୟକ୍ତିର ଆଖୁ ଏଥର୍ମିମନ୍ତ୍ରେ କର୍ମସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ।" 39 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ପିତାରପାରେ? 22 ସେତେବେଳେ ସିରୁଶାଳମ ସହରେ ମନ୍ତ୍ରିର ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ଭାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା; ସେ ସମୟ ଶାତକାଳ, 23 ଆଉ ଯାଶୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼ି ବାହାରିଗଲେ । 40 ଏଥୁରତ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ଶଲୋମାନଙ୍କ ମଣ୍ଟପରେ ବୁଲୁଥୁଲେ । 24 ସେଥୁରେ ସେ ପୁନର୍ଭାର ପର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆରପାରିକୁ ତାଲିଯାଇ, ଯୋହନ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ପାରିବାକୁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ପ୍ଲାନରେ ବାଟୁଇୟ ଦେଉଥୁଲେ, ସେହି ପ୍ଲାନକୁ ଆସି ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ? ସେଠାରେ ରହିଲେ । 41 ଆଉ, ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭୁ ଖାଣ୍ଟି, ତାହାହେଲେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରପେ କୁହ । ଆସି କହିଲେ, ଯୋହନ ସିନା କୌଣସି ଆଶ୍ରୟକର୍ମ କଲେ 25 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯୋହନ ସେ ସମସ୍ତ କଥା କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ; ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ନାମରେ କହିଲେ, ସେହିପରୁ ସତ୍ୟ; 42 ଆଉ, ସେ ପ୍ଲାନରେ ଅନେକେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଥାନ୍ତି, ସେହିପରୁ ମୋ' ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି; 26 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ପଲର ମେଷ ନୁହଁ । 27 ମୋ' ମେଷସବୁ ମୋହର ସ୍ଵର ଶୁଣ୍ଟି ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଆଉ ସେମାନେ ମୋହର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, 28 ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭ୍ୟ ଜୀବନ ଦିବ, ଆଉ ସେମାନେ କବାପି କେବେ ହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, କେହି ମୋ' ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । (aiōn g165, aiōnios g166) 29 ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁଠାରୁ ବହୁମୂଳ୍ୟ, ଆଉ ପିତାଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ କେହି ତାହା ହରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । 30 ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ । 31 ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆଉ ଥରେ ପଥର ଆଣିଲେ । 32 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୋରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତର କର୍ମ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଅଛି; ସେହିପରୁ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ କର୍ମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୋତେ ପଥର ଫୋପାରୁଥାନ୍ତ? 33 ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତର କର୍ମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆମୁମାନେ ତୋତେ ପଥର ଫୋପାରୁ ଥାନ୍ତୁ । 34 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା କଥା ଲେଖା ନାହିଁ, ଆମ୍ବେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଲାଗିରାନ୍ତି ଆପଣାକୁ ଲାଗିରାନ୍ତି ବୋଲାଇଥାବାର ପଥର ଫୋପାରୁଥାନ୍ତୁ । 35 ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଲାଗିରାନ୍ତି ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସେ ଲାଗିରାନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ (ଆଉ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ), 36 ତାହାହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଲାଗିରାନ୍ତି କରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କଥା ଭୂମ୍ଭୁମାନେ, ମୁଁ ଲାଗିରାନ୍ତି ପୁତ୍ର, ଏହା ମୁଁ କହିବାକୁ ତୁ ଲାଗିରାନ୍ତି ନିମନ୍ତ୍ରେ କଥା କରୁଥାନ୍ତି ବୋଲି କହୁଅଛ? 37 ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ କର୍ମସବୁ କରେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ; 38 କିନ୍ତୁ ଯଦି କହିଲା ରତ୍ନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି କହିଲେ, "ଆମୁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ଲାଗାଇ ନିତ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିତ୍ରାରୁ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଯାଇଅଛି ।" 12 ସେଥୁରେ ଶିଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ସେ ନିତ୍ରା ପାଇଅଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେ ସୁମ୍ଭ ହେବେ । 13 ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ

ମୃତ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ିବା ଗଲେ। 32 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ଥିଲେ, ମରୀଯମ ବିଷୟରେ କହିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ମନେ କଲେ। 14 ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କୁ ଚରଣ ଅତେବ, ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ କହିଲେ, ତଳେ ପଡ଼ି କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ “ଲାଜାର ମରିଯାଇଅଛନ୍ତି; 15 ଆଉ, ମୁଁ ସେ ସେ ପ୍ଲାନରେ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୋ” ଭାର ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା। 33 ନ ଥିଲି, ଏଥୁଏକାଣେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ଅତେବ, ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ଆସିଥିବା ଯିହୁଦୀ ଯେପରି ତୁମ୍ମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ; କିନ୍ତୁ ତାଳ, ଆମ୍ବୋମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋଦନ କରୁଥିବା ଦେଖୁ ଆନ୍ଦାରେ ଗରାର ରାବେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯିବା।” 16 ସେଥୁରେ ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ ଉତ୍ତେକିତ ହେଲେ, ପୁଣି, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଧନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଦୂର ସଞ୍ଜକୁରେ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ସଞ୍ଜୀ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପଚାରିଲେ, 34 “ତାଙ୍କୁ କେବୀଠାରେ ରଖୁଅଛି?” ସେମାନେ ତାଳ, ଆମ୍ବୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରେ ମରିବା। 17 ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ 35 ଯୀଶୁ କାନ୍ତିଲେ। 36 ଯୀଶୁ ପହଞ୍ଚି ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସେ ତାର ଦିନ ହେଲା ସମାଧୁରେ ସେଥୁରେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ରଖାଗଲେଣି। 18 ବେଥାନୀୟ ଯିରୁଶାଲମ ସହରରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ କିପରି ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ। 37 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେହି କହିଲେ, ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପେହି ଅନ୍ୟବସ୍ତୁର ଆଖୁ ମାର୍ଯ୍ୟା ଓ ମରୀଯମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଇ ବିଷୟରେ ପାନ୍ତିନା ଦେବା ଫିଟାଇଥିଲେ, ସେ କଥା ଏହାର ମୃତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିବାରଣ କରିପାରି ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ। 20 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ନ ଥାଆନ୍ତେ? 38 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତରରେ ବିରକ୍ତ ଆସିଥାନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ମାର୍ଯ୍ୟା ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ହୋଇ ସମାଧୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତାହା ଗୋଟିଏ ଗୁହା, ପୁଣି, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ମରାଯମ ଗୁହରେ ବସି ତା “ମୁଁରେ ଗୋଟାଏ ପଥର ଥିଲା। 39 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏହି ରହିଲେ। 21 ମାର୍ଯ୍ୟା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ପଥର ମୁଖ୍ୟରେ କରି କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ମାଗିବେ, ଉଗ୍ର ଯେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ, ଏହା ଏବେ ତାହାହେଲେ ଉଗ୍ରରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖୁବ, ଏହା କଥାମ ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଜାଣେ। 23 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମୁଁ ଭାଇ ପୁଣି, କହିଲି ନାହିଁ?” ସେଥୁରେ ସେମାନେ ପଥର ପୁଣ୍ୟରେଣେ। 41 ଉଠିବା!“ 24 ମାର୍ଯ୍ୟା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ସେ ଶେଷ ଦିନରେ ଆଉ, ଯୀଶୁ ଉତ୍ସବରୁଷ୍ଣି କରି କହିଲେ, “ପିତାମାରୁ ଭୁବନେ ପୁନର୍ଭୁବନେ ସମଯରେ ଉଠିବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ। 25 ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି। 42 ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପୁନରୁଭୂନ ସମଯରେ ଉଠିବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି; ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯଦ୍ୟପି ମରେ, ତଥାପି ସେ ବଞ୍ଚିବ, 26 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକମଧୁର ଚଢ଼ୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ କେହି ବଞ୍ଚେ ଓ ମୋ” ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଯେପରି କନ୍ଦାପି ମରିବ ନାହିଁ; ଏହା କଥାମ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି?” (a) 27 ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ଜଗାଇକୁ 43 ସେ ଏହା କହି ଉଚ୍ଚପ୍ରରେ ତାକିଲେ, “ଲାଜାର, ବାହାରି ଆମନ କରିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଯେ ଉଗ୍ରରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଯେହି ଆସି।“ 44 ମୁତ ଲୋକଟି ବାହାରି ଆସିଲେ; ତାହାଙ୍କୁ ହାତ ଓ ଖାଣ୍ଡ, ଏହା ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ 28 ଏହା କହିଲା ଉତ୍ତାରେ ସେ ପାଦ ସମାଧବସ୍ତୁରେ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖରେ ଯାଇ ଆପଣା ଉତ୍ତାର ମରାଯମଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ତାକି କହିଲେ, ଖଣ୍ଡ ଗାମୁଛା ଗୁଡ଼ ହୋଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୁରୁ ଆସିଲେଣି ଆଉ ତୋତେ ତାକୁଆଇନ୍ତି। 29 ସେ ଏହା ଶୁଣି “ଏହାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ପିତାମାରୁ ଦେଖିବ ଦିଅ।“ 45 ଅତେବ, ଶାନ୍ତ ଉଠି ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ। 30 ଯୀଶୁ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରାମ ଭିତରୁ ଆପଣା କରିବାରେ ତୋତେ ତାକୁଆଇନ୍ତି, ଏହା ମାନେ କହି ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ପଛେ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ କଥାମ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ମାନେ କରିବା ଦେଖୁ ସେ ସମାଧୁ ନିକଟରେ ରୋଦନ କରିବା ସେଥୁରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପାରୁଣୀମାନେ ମହାପାରା ଆହୁନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ମାନେ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ପଛେ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ କଥାମ କରୁଅଛନ୍ତି? ଏ ଲୋକ

ଆନେକ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମ କରୁଥାଇଛି । 48 ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାକୁ ନାମକ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ପରମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଏପରି ଛାଡ଼ିଦେବା, ତାହାହେଲେ ସମସ୍ତେ ତାହାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଯାଉଥିଲା, ସେ କହିଲା, 5 ଏହି ତେଳ ତିନିଶହ ଦିନର ମଜୁରା କରିବେ, ଆଉ ରୋମାୟ ଅଧୁକାରୀମାନେ ଆୟି ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ସମାନ ମୂଳ୍ୟରେ ବିକୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ କାହିଁକି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଏହି ପ୍ଲାନ ଓ ଜାତି ଉତ୍ସମ୍ଭବ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ । 49 କିନ୍ତୁ ନ ଗଲା? 6 ସେ ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍, କିମ୍ବା ନାମକ ସେହି ବର୍ଷର ବୋଲି ଏହା କହିଲା, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଗୋର, ମହାଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ; ଆଉ ତାହା ନିକଟରେ ଚଙ୍ଗୁଥଳୀ ଥିବାରୁ, ସେଥରେ ଯାହା ଯାହା 50 ସମୁଦ୍ରାୟ ଜାତି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଲୋକପାଧାରଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ରଖାଯାଉଥିଲା, ତାହା ସେ ତୋରି କରି ନେଇଯାଉଥିଲା । 7 ଜଣେ ସେ ମରିବା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁଳିଜନକ, ଏହା ସେଥରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ସେପରି ମୋହର ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ । 51 ସେ ଆପଣାଠାରୁ ସମାଧୁ ଦିନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ଏହା ରଖି ପାରେ । 8 ଦରିଦ୍ରମାନେ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବଦା ଥିବାରୁ ଯାଶୁ ସେ ଜାତି ନିମନ୍ତ୍ରେ, 52 ଆଉ କେବଳ ସେହି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ନ ଥିବି ।” 9 ଇତିମଧ୍ୟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଜାତି ନିମନ୍ତ୍ରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ସନ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ପାରି ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କରିବାକୁ କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କ ସକାଣେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲାକାରଙ୍କୁ ପେ ଯାଉଥାଇନ୍ତି, ଏଥୁସକାଣେ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଲେ । 53 ତେଣୁ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଡଠାଇଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମନ୍ତ୍ରା ମଧ୍ୟ ବଧି କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ କଲେ । 54 ଅତ୍ୟବି, ଯାଶୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ତ୍ରା କଲେ, 11 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଯୋଝୁଁ ପ୍ରକାଶରେ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେ ପ୍ଲାନରୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆନେକେ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବାହାରିଯାଇ ପ୍ରାନ୍ତର ନିକଟରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଲପ୍ରେସିମ ନାମକ କରୁଥିଲେ । 12 ତହିଁ ଆରଦିନ ପର୍ବତ୍କୁ ଆୟିଥାବ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ପ୍ରାୟନ କଲେ, ଆଉ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଲୋକ ଯାଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି 13 ସେଠାରେ ରହିଲେ । 55 ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରନ୍ଧାର ପର୍ବ ସନ୍ମିଳନ ଖଜୁରା ବାହୁଙ୍କୁ ଘେନି ତାହାଙ୍କୁ ରେଟିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ବାହାରିଗଲେ ଥିଲା, ପୁଣି, ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରୁ ଅନେକେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଓ ଉତ୍ସମରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ହୋଶାନା ।” “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶୁଣି କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ନାମରେ ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟାଳେ ରହିଲୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲା ଉତ୍ସମରେ ଏସମ୍ପୁ ବିଷୟ

12 ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଛାନ୍ତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବେଥନୀୟକୁ ଆୟିଲେ; ସେହି ଲାକାରଙ୍କୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ସମରରେ, ସେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଥିଲା । 2 ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରିଭୋଇ ପ୍ରସୁତ କଲେ; ମାର୍ତ୍ତି ପରିଚିତୀ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ସମରରେ ଥିଲା, ଲାକାର ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । 3 ସେତେବେଳେ ମରୀୟମ ଅଧ ସେଇ ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜାଗାମାନୀୟ ସୁଗନ୍ଧି ତେଳ ଘେନି ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ତାହା ଲଗାଇ ଆପଣା କେଶରେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଦ ପୋଛିଦେଲେ, ଆଉ ତେଳର ସ୍ଲାବାସରେ ଘରଟି ମହିକିଗଲା । 4 କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣ୍ମାଇଯେତାଯୁ ଯିହୁଦୀ 20 ପର୍ବ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆୟିଥିଲା

ଯାଉଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକ ଥୁଲେ । 21 ଯାଉଅଛି, ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ । 36 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେପରି ସେମାନେ ଗଲିଲାୟ ଦେଥୁଳାଇଦାନିବାସୀ ଫଳିଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜ୍ୟୋତିଷର ସହାନ ହୁଆ, ସେଥୁପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିଷ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗୋଧ କରି କହିଲେ, ମହାଶାୟ, ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାର ଥାର ଜ୍ୟୋତିଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ।” ଯାଶୁ ଏହିପବୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା । 22 ଫଳିଷ୍ଠ ଯାଇ କଥା କହି ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଗୋପନରେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ପୁଣି, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଫଳିଷ୍ଠ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ରହିଲେ । 37 କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଏତେ କହିଲେ । 23 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ କରିଥୁଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ମହିମାନ୍ତି ହେବା ନିମନ୍ତ୍ର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । 24 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥୁଲେ, 38 ଯେପରି ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥୁବି, ଗହମବୀଜ ଯଦି ମୃତ୍ତିକାରେ ପଡ଼ି ନ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍କୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, କିଂ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ମରେ, ତାହାହେଲେ ତାହା ଏକମାତ୍ର ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମରେ, ସମ୍ବାଦ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି? ଆର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ତାହାହେଲେ ବୁଝୁ ଫେଲ ଫେଲେ । 25 ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପିଲୁ ପକାଇତି ହୋଇଅଛି?” 39 ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଜ୍ଞାନ କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ, ଆର ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ କରିପାରୁ ନ ଥୁଲେ, ଯେଣୁ ଯିଶାଇୟ ପୁନଶ୍ଚ କହିଅଛନ୍ତି, 40 “ସେ ଇହଜଗତରେ ଘୁଣା କରେ, ସେ ତାହା ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନ ନିମନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁର ଚକ୍ର ଅନ୍ତରୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଆର ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ରକ୍ତ କରିବ । (aiōnios g166) 26 କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବକ, ଜଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖରେ ଦେଖୁବେ ନାହିଁ ଓ ତେବେ ସେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ: ଆର, ମୁଁ ଯେବ୍ବାରେ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଆର ଆମ୍ବୁ ଥାଏ, ମୋହର ସେବକ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାର ରହିବ; କେହି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବ ନାହିଁ ।” 41 ଯିଶାଇୟ ଏହିପବୁ କହିଲେ, ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ତାହାକୁ ସମ୍ବାନ ଦେବେ ।” କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବିଷୟରେ 27 “ଏବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ଆର ମୁଁ କଥା କଥା କହିଲେ । 42 ତଥାପି ଯିନ୍ଦ୍ରୀଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା କହିବି? ପିତ୍ତଃ, ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାର ରକ୍ତ କର? କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କାଳେ ସେମାନେ ଏଥୁପକାଶେ ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । 28 ପିତ୍ତଃ, ସମାଜରୁକୁ ବାହାର ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁପାଇଁ ଫାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଆପଣା ନାମ ମହିମାନ୍ତି କର ।” ସେଥୁରେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ତାହା ସ୍ଵାକ୍ଷାର କରୁ ନ ଥୁଲେ, 43 କାରଣ ସେମାନେ ଉଗ୍ରରଙ୍କୁଠାରୁ ହେଲା, ଆମ୍ବୁ ତାହା ମହିମାନ୍ତି କରିଅଛୁ, ଆର ପୁନର୍ବାର ଗୋରବ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଗୋରବ ଭଲ ମହିମାନ୍ତି କରିବ । 29 ତେଣୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପାଇଲେ । 44 ଯାଶୁ ଉତ୍ସବରେ କହିଲେ, “ଯେ ମୋ’ ଠାରେ ଲୋକସମୂହ ଏହା ଶୁଣି ମେଘଗର୍ଜନ ହେଲା ବୋଲି କହିଲେ; ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବଳ ମୋ’ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଜଣେ ଦୂର ଏହାଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । 30 ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; 45 ଆର, ଯାଶୁ ଉତ୍ସବରେ ଦେଲେ, “ମୋ’ ନିମନ୍ତ୍ର ଏହି ବାଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ସେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁଠାର ଦର୍ଶନ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛି । 31 ଏବେ ଏହି ଜଗତର କରେ । 46 ସେ କେହି ମୋ’ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯେପରି ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ; ଏବେ ଏହି ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତିଙ୍କୁ ବାହାରେ ଅନୁକାରରେ ବାସ ନ କରେ, ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ଜଗତରୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ପକାଯିବ । 32 ଆର, ମୁଁ ଯଦି ପୁଥ୍ରବୀରୁ ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉତ୍ତିତ ହେବି, ହୋଇ ଆସିଅଛି । 47 କେହି ଯଦି ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଲନ ତାହାହେଲେ ସମାପ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟେ ଆକର୍ଷଣ କରିବି । 33 କରେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତାହାର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ; ସେ କେବ୍ର ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁରେ କରିବାକୁ ପାରଥାନ୍ତି, ସେଥୁର କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜଗତକୁ ପୂରନା ଦେଇ ଏହା କହିଲେ ।” 34 ସେଥୁରେ ଲୋକସମୂହ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । 48 ସେ ମୋତେ ଅଗ୍ରହ୍ୟ କରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସବରେ ଦେଲେ, ଖୀଷୁ ଅନ୍ତରୁକାଳ ରହିବେ ବୋଲି ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରୁହନ କରେ ନାହିଁ, ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛି; ଆମ୍ବୁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଶୁଣିଅଛୁ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉତ୍ତିତ ହେବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ? ଏହି କରିବ । 49 କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ କଥାନିମନ୍ତ୍ର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କିଏ? (aiōn g165) 35 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି ଓ କଥାନ ବ୍ୟବସାର କରିବି, ତାହା ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା କହିଲେ, “ଆର ଅନ୍ତକୁ ସମୟ ମାତ୍ର ଜ୍ୟୋତିଷ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 50 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଯେ ଅଛି ଅନୁକାରରେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ନ କରେ, ଏଥୁମିନ୍ତ୍ର ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଅତେବଂ, ମୁଁ ଯେ ସେ କଥା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଥାର ଆର ଗମନାଗମନ କରେ, ସେ କେଉଁଠାରୁ (aiōn g166)

13 ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୀଣ୍ଠ ଏହି ଜଗତରୁ ପିତାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, କିମା ପ୍ରେରିତ ଆପଣା ପ୍ରେରକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ।

ନିକଟକୁ ଆପଣାର ପ୍ରୟାଣ କରିବାର ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟତ 17 ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିପରୁ ଜାଣ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାର ଜାଣି, ଜଗତରେ ଥୁବା ନିଜର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । 18 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମନ୍ଵୟରେ କହୁ କରି ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ବୁଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ; କେଉଁ ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମନୋନାତ କରିଅଛି, କଲେ । 2 ଆଉ, ରାତ୍ରିଭୋଜ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ; କିନ୍ତୁ ଧରିଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ଶୟଚାନ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମାରିଯୋତୀୟ ଯିହୁଦାର ହୃଦୟରେ ହୃଦ, ସେଥୁମାର୍ଗ ଏହିପରି ଘରୁଅଛି, ସେ ମୋହର ଅନ୍ତର ଖାଏ, ପୀଣ୍ଠଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ ଜାତ ସେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋରଠା ଠଠାଇଲା । 19 ତାହା ଘଟିବା କରିଯାଇଥିଲା, 3 ଯେତେବେଳେ, ପିତା ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମାରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ କର, ଏଥୁନିମନ୍ତେ ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆସିଥାନ୍ତି, ପୁଣି, ଜଣରଙ୍କୁ ନିକଟ ଯାଉଅଛନ୍ତି, 4 ଏହା କହୁଅଛି । 20 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ମୋହର ଜାଣି ସେ ଭୋଜନ ଆସନରୁ ଉଠି ଆପଣାର ବାହ୍ୟ ବସ୍ତୁ କାଢି ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗାମୁଛା ଗେନି ଆପଣାର କଟି ବନ୍ଦନ କଲେ । ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ 5 ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଭାଲିଲେ, ପୁଣି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିଲେ । 6 କୁମେ ସେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ଶତ୍ରୁ ଆସିଲେ; ସେ ତାହାଙ୍କୁ କରିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ ଆପଣା ମୋହର ପାଦ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । 7 22 ସେ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ, ସେ ଧୋଇ ଦେଇଥାନ୍ତି? 7 ଯାଣ୍ଠି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ବିଷୟରେ ହତବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରମ୍ପରକୁ ଗାହିବାକୁ ଯାହା କରୁଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଜାଣ୍ଠି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଲାଗିଲେ । 23 ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯାହାକୁ ପୀଣ୍ଠ ବୁଝିବ ।” 8 ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣା କଦମ୍ବ ମୋହର ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଦିବ୍ୟ ଭୋଜନ ପାଦ ହସ୍ତରେ, ନାହିଁ । 9 ଶିମୋନ ପିତର ସେହି ପ୍ରକାର ବସିଥାଇ ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ବକ୍ଷୁଳକରେ ଆରଜିପଦି ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ କେବଳ ମୋହର ପାଦ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ କିମି? 26 ତେଣୁ ଯାଣ୍ଠ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ହସ୍ତ ଓ ମସ୍ତକ ମଧ୍ୟ । 10 ଯାଣ୍ଠ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇବି ଓ ଯାହାକୁ ତାହା “ଯେ ସ୍ଵାନ କରିଅଛି, ତାହାର ପାଦ ଧୋଇବା ବିନା ଆର କିଛି ଦେବି, ସେ ।” ତହିଁରେ ସେ ସେହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇ ତାହା ଗେନି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଣି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅଟ, ଲକ୍ଷ୍ମାରିଯୋତୀୟ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାକୁ ଦେଲେ । 27 ସେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ନୁହେଁ । 11 କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ପାଇଲା ଉତ୍ତରରେ ଶୟତାନ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେବେଶ ସମର୍ପଣ କରିବ, ସେ ତାହାକୁ ଜାଣିଥିଲେ; ଅତ୍ୟବ ସେ କହିଲେ, କଲା । ସେଥୁରେ ଯାଣ୍ଠ ତାହାକୁ ଏହି କଥା ପାଦ ଧୋଇଦେଇ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ପିନ୍ତୁ ପୁର୍ବର ବପିଲା ଉତ୍ତରରେ କହିଥିଲେ, ତାହା ଭୋଜରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କଥାଙ୍କ କରିଅଛି, କେହି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । 29 କାରଣ ଯିହୁଦା ନିକଟରେ ଚଞ୍ଚାଥଳୀ ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝୁଅଛ ? 13 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଥୁବାରୁ, ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଯାହା ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା କୁମ୍ବ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରତ୍ଯେ ବୋଲି ତାକୁଆଛ, ଆର ଯଥାର୍ଥ କହୁଅଛ; କାରଣ କରିବାକୁ କିମା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଣି ଦାନ କରିବାକୁ ଯାଣ୍ଠ ତାହାକୁ ମୁଁ ତ ସେହି । 14 ଅତ୍ୟବ, ପ୍ରତ୍ଯେ ଗୁରୁ ଓ ଗୁରୁ ଯେ ମୁଁ ମୁଁ ଯଦି କହିଲେ ବୋଲି କେହି କେହି ମନେ କଲେ । 30 ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ତତ୍କଷାତ ବାହାରିଗଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା କରୁବ୍ୟ । 15 କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିକାଳ । 31 ସେ ବାହାରିଗଲା ଉତ୍ତରରେ ଯାଣ୍ଠ କହିଲେ, “ଏବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୀଠାରେ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇଅଛି । 16 ଉତ୍ତର ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ । 32 ଯଦି ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୀଠାରେ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ, ତେବେ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣାଠାରେ

ମହିମାନ୍ତି କରିବେ, ପୁଣି, ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତି କରିବେ। କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି; ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ 33 ବଢ଼ିଗଣ, ମୁଁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଏଇ ଅଛି। ଦର୍ଶନ କରାଇନ୍ତୁ ବେଳି ଭୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛି? 10 ମୁଁ ଯେ ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମୋହର ଅନ୍ଵେଷଣ କରିବ; ଆଉ ମୁଁ ଯେଇ ପ୍ଲାନକୁ ପିତାଙ୍କୋରେ ଥାଏ ଓ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏ କଥା କଥଣ ଯାଇଅଛି, ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ସେ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହିଁ? ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହେ, ଯେପରି ଯିବୁଦାମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ସେହିପରି ଏବେ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ମୋ' ନିଜରୁ କହେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ମଧ୍ୟ କହୁଅଛି। 34 ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ଥାଇ ଆପଣା କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି। 11 ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୋରେ ଥାଏ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି; ମୁଁ ଯେପରି ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଓ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ମୋହର ଏହି କଥା ବିଶ୍ଵାସ କର, ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ ନତ୍ବା କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହେଲେ ବିଶ୍ଵାସ କର। 12 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ କର। 35 ଯଦି ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଥାଏ, ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୋ' ଠାରେ ଯେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ତାହାହେଲେ ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ସେ ମୋହର ଶିଖ୍ୟ, ଏହା ସମସ୍ତେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବ, ଆଉ ସେ ତଥାରା ଝାତ ହେବେ।" 36 ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସବୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ କର୍ମ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ଯାମନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ପାରାନ୍ତି? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନିକଟକୁ ପାରାନ୍ତି? 13 ପୁଣି, ପିତା ଯେପରି ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷଠାରେ "ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇଅଛି, ଭୂମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ପଛେ ମହିମାନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିମନ୍ତ୍ରେ ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମୋ' ନାମରେ ପଛେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଯିବ।" 37 ପିତର ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ତାହା ମୁଁ କରିବ। 14 ଯଦି ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମୋ' ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କ ପଛେ ନାମରେ କୌଣସି ବିଶ୍ଵାସ ମୋତେ ମାଗିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବ।" 15 ପଛେ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରେ ନିଜ ପ୍ରାଣ "ଯଦି ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ଦେବି।" 16 ଆଉ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବ? ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୁକୁ କହୁଅଛି, କୁକୁଡ଼ା ନ କରିବି, ପୁଣି, ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଅନନ୍ତକାଳ ରହିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଆର ଜଣେ ଯାହାଯକାରାଙ୍କୁ (aiṁ g165) 17 ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସତ୍ୟମଯ ଆହାଙ୍କୁ ଦେବେ। ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗୃହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜାଣେ ନାହିଁ; ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ, କାରଣ ସେ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଆନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ରହିବେ। 18 ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରି ଛାଡ଼ିଯିବ ନାହିଁ, ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି। 19 ଅନ୍ତମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ଜଗତ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ, କାରଣ ମୁଁ ଜୀବିତ, ଆଉ ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ ରହିବ। 20 ମୁଁ ଯେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୋରେ ପୁଣି, ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ସେ ମୋ' ଠାରେ ଓ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୋରେ ଥାଏ, ଏହା ସେ ଦିନ ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ଜାଣିବ। 21 ଯେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାପର ଗୃହଣ କରି ପାଳନ କରେ, ସେହି ତ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ଆଉ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ପୁଣି, ମୁଁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି ଓ ତାହା ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି।" 22 ଯିହୁଦା (ଜଣ୍ମାରିଯୋତ୍ୟ ନୁହେ) ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରତ୍ୟ, କଥଣ ହେଲା ସେ, ଆପଣ ଜଗତ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି? 23 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମୁମାନେ ତାହା ନିକଟକୁ

14 "ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହେଉ; ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ଲଶ୍ରକ୍ଷଣକୋରେ ବିଶ୍ଵାସ କର, ମୋ' ଠାରେ ମଧ୍ୟ କରିଅଛି। 2 ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ଗୃହରେ ଅନେକ ବାସପ୍ଲାନ ଅଛି; ଯଦି ନ ଆଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କହିଥାଆନ୍ତି, ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ଲାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛି; 3 ପୁଣି, ମୁଁ ଯାଇ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ଲାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛି; 4 ପୁଣି, ମୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇଅଛି, ତାହାର ପଥ ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଯାଇଅଛି।" 5 ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟ, ଆପଣ କେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ଥାଏ, ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେହି ପ୍ଲାନରେ ରହିବ, ସେହି ସଥିରେ ଯେହିମନ୍ତ୍ରେ ଆସୁଅଛି। 6 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ପାରୁ? 7 ସେଇ ଭୂମ୍ଭୋମାନେ ମୋତେ ଜାଣିଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଆନ୍ତି; ଏବେ ହେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଅଛି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି।" 8 ଫିଲିପ୍ ଏତେ କାଳ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଏ, ଆଉ ଭୂମ୍ଭେ କଥଣ ମୋତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ? ସେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ

ଆସି ତାହା ସହିତ ବାସ କରିବା। 24 ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋ' ଠାରେ ରୁହ, ଆଉ ମୋହର ବାକ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେହିଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରୁହେ, ତାହାହେଲେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶୁଣୁଅଛି, ତାହା ମୋହର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜଣ୍ମ କର, ତାହା ମାଗ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତାହା ମୋହର ପ୍ରେରଣକ୍ରତ୍ତୀ ପିତାଙ୍କୁର। 25 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍କ୍ରତ୍ରେ ସାଧୃତ ହେବ। 8 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପ୍ରତ୍ୱର ଫଳ ଫଳିଲେ ମୋହର ଆଉ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲି। 26 କିନ୍ତୁ ପିତା ମହିମାନ୍ତି ହେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ପ୍ରକୃତ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହିଁ ପିତା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପିତା ମୋ' ଶିଖ୍ୟ ହେବ। 9 ପିତା ଯେପ୍ରକାର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଳ୍ପ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି; ମୋହର ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହିପରୁ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଏଥାଏ। 10 ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାରଣ କରାଇବେ। 27 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ କରି ଯାଇଅଛି, ମୋହର ନିଜର ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି; ରହିଥାଏ, ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେବେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ଜଗତ ଯେପରି ଦାନ କରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଦାନ କରୁ ପାଳନ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କି ରଘୁଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉଛି। 11 ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ଥାଏ, 28 ମୁଁ ଯେ ଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଆସୁଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ମୋହର ଏହି କଥା ତ ଶୁଣିଅଛି। ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋତେ ମୁଁ ଏସମୟ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଲି। 12 ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଦୋହର ପିତାଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ ଯାଉଅଛି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ମୋ'ଠାରୁ କର, ଏହି ମୋହର ଆଜ୍ଞା। 13 ଆପଣା ବନ୍ମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ମହାନା। 29 ଆଉ, ତାହା ଘଟିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେପରି ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା କାହାରି ଆଉ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଏବେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ। 14 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେହିଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି। 30 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆର ଅଧିକ ଯଦି ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ବନ୍ଦୁ । 15 ମୁଁ କଥାବର୍ତ୍ତୀ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତି ଆସୁଅଛି; ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆର ଦାଷ ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ, କାରଣ କର୍ତ୍ତା କଥାନ ଆଉ, ମୋ' ଠାରେ ତାହାର କିଛି ହେଁ ନାହିଁ; 31 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ କରନ୍ତି, ଦାସ ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରେ, ଏହା ବୋଲି କହିଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଯେପରି ଜଗତ ଜାଣି ପାରେ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ଏପରି ଘରୁଅଛି। ଶୁଣିଅଛି, ସେହିପରୁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଜଣଇଅଛି। 16 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ରଠ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଏହି ପ୍ଲାନରୁ ଚାଲିଯାରା।"

15 "ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତା, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା କୃଷକ। 2

ମୋ' ଠାରେ ଥୁବା ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ନ ଫଳେ, ତାହା ସେ କାଟିପକାନ୍ତି, ଆଉ, ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ଫଳେ, ଅଧିକ ଫଳ ଫଳିବା ନିମନ୍ତ୍ର ସେ ତାହା ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । 3 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେହିଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେଥୁପକାଶେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଯାଇଅଛି । 4 ମୋ' ଠାରେ ରୁହ, ସେଥୁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହିବି । ଶାଖା ଯେପରି ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତାରେ ନ ରହିଲେ ନିଜରୁ ଫଳ ଫଳି ପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ଠାରେ ନ ରହିଲେ ଫଳ ଫଳି ପାର ନାହିଁ । 5 ମୁଁ ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତା, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶାଖା; ସେ ମୋ' ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ଯାହାଠାରେ ରହେ, ସେ ପ୍ରତ୍ୱର ଫଳ ଫଳେ; କାରଣ ମୋ' ବିନା ତୁମ୍ଭୁମାନେ କିଛି କରିପାର ନାହିଁ । 6 କେହି ଯେବେ ମୋ' ଠାରେ ନ ରହେ, ତାହାହେଲେ ସେ ଶାଖା ପରି ବାହାରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଏ ଓ ଶୁଖ୍ୟାଏ, ପୁଣି, ଲୋକେ ସେଗୁଡ଼ାକ ଏକାଠ କରି ନିଆଁରେ ପକାଇ ଦିଆନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ାକ ପୋଡ଼ିଯାଏ । 7

କରିବେ; ଯଦି ସେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି, ଦେବେ; ୨ ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ' ଠାରେ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ୧୦ ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ସେମାନେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥାବୁ ମୋହର ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖୁବ ନାହିଁ; ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଏହି ସମସ୍ତ କରିବେ । ୨୨ ଯଦି ୧୧ ନ୍ୟାୟବିଚାର ବିଷୟରେ କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧୂପତି ମୁଁ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ମୋହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅନେକ ପାପ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ବିଷୟରେ କଥା କହିବାର ଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସେହିସବୁ ସହି ସେମାନେ କୌଣସି ବାହାନା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୩ ଯେ ମୋତେ ପାର ନାହିଁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ । ୨୪ ଯେଉଁ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମୟ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରେଦେଶ କରାଇବେ, କର୍ମପଦ୍ମ ଆଉ କେହି କରି ନାହିଁ, ମୁଁ ଯଦି ସେହିସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କରି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ହୋଇ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି, ଆଗାମୀ ବିଷୟପଦ୍ମ ନ ଥାଆନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋତେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୫ ସେ ମୋତେ ଗୋରାନ୍ତି କରିବେ, ମୋହର ପିତା ଉଚ୍ଚାର କରିବୁ ମୁଁ ପାର ନାହିଁ । ୧୬ ‘ମାତ୍ର ସେମାନେ କାରଣ ସେ ମୋ’ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୫ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଘୃଣା କଲେ,’ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କ, ସେହିସବୁ ମୋହର; ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ଲିଖିତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ଏପରି କହିଲି, ସେ ମୋହର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।’ ଘରୁଆଛି । ୨୬ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ୧୬ ‘ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ସାହାୟ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସେହି ଦେଖୁବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଳ୍କୁ ସମୟ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ମୋ’ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ; ୨୭ ମୋତେ ଦେଖୁବ ।’ ୧୭ ସେଥିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାରୁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ କେହି କେହି ପରମ୍ପରା କହିଲେ, “ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି,” ଏହି ଯେଉଁ କଥା ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛନ୍ତି, ଏହା କଥାର କଥା? ୧୮ ଏଶୁ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଳ୍କୁ ସମୟ” ବୋଲି ଏ କଥା କହୁଆଛନ୍ତି? ସେ କଥାର କହୁଆଛନ୍ତି, ଆମ୍ବୁମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ । ୧୯ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲଭା କରୁଆଛନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ, ମୁଁ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲି, ସେ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ପରମ୍ପରା ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁଆଛି?” ୨୦ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଦନ ଓ ବିଲାପ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖରେ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ । ୨୧ ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ହେଲେ ପ୍ରୀଲୋକ ଦୁଃଖ ପାଏ; କିନ୍ତୁ ସେ ସନ୍ତୁନ୍ନ ପ୍ରସବ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଜଗତରେ ଜଣେ ମାନବ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲା, ଏହି ଆନନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ଆଉ କଷ୍ଟ ମୁହାରଣ କରେ ନାହିଁ । ୨୨ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖ ପାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ଓ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁର ଆନନ୍ଦ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କିଛି ପଚାରିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ

ସତ୍ୟ ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯଦି ଭୂମୂଳାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିଛି ହେ ପିତା, ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବ ଭୂମୁ ସହିତ ମୋହର ଯେଉଁ ମାଗିବ, ତେବେ ମୋ' ନାମରେ ସେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେବେ। ମହିମା ଥିଲା, ତଦାରା ଭୂମୁ ମୋତେ ଭୂମୁ ସହିତ ମହିମାନ୍ତିତ 24 ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମୂଳାନେ ମୋ' ନାମରେ କିଛି ମାଗି ନାହିଁ; ମାଗ, କରା! ॥ 6 “ଭୂମୁ ମୋତେ ଜଗତ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣି, ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଥିମନ୍ତ୍ରେ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଭୂମୁର ନାମ ପ୍ରକାଶ ଭୂମୂଳାନେ ତାହା ପାଇବ ॥” 25 “ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଉପମା ଦ୍ୱାରା କରିଅଛି; ସେମାନେ ଭୂମୁର ଥିଲେ ଓ ଭୂମୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି; ସମୟ ଆହୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦାନ କଲ, ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମୁର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଉପମା ଦ୍ୱାରା ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କୁ ବିଷୟ 7 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଦାନ କରିଅଛ, ସେହିସବୁ ଯେ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ । 26 ସେ ଦିନ ଭୂମୂଳାନେ ଭୂମୁଠାରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ, ଏହା ସେମାନେ ଏବେ ଭୂତିଆନ୍ତି; 8 କାରଣ ମୋ' ନାମରେ ମାଗିବ; ଆଉ, ମୁଁ ଯେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ସପକ୍ଷରେ ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବି, ଏହା ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ; 27 ସେହିସବୁ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ଗୃହଶା କରିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ସ୍ଵଯଂ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେଥି ଭୂମୂଳାନେ ପୁଣି, ମୁଁ ଯେ ଭୂମୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ତାହା ସତ୍ୟ ରୂପେ ମୋତେ ଘେର କରିଅଛ ଓ ମୁଁ ଯେ ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ଜାଣିଅଛନ୍ତି ଓ ଭୂମୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ ତାହା ଭୂମୂଳାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ । 28 ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟରୁ କରିଅଛନ୍ତି । 9 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି; ଜଗତ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି; ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଜଗତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପିତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି । 29 ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ କହୁଅଛନ୍ତି ଓ ଉପମା-କଥା ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମୁର; 10 ଯାହା ଯାହା ମୋହର, ସେହିସବୁ ଭୂମୁର, କହୁ ନାହାନ୍ତି । 30 ଆପଣ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି, ପୁଣି, ଯାହା ଯାହା ଭୂମୁର, ସେହିସବୁ ମୋହର; ଆଉ, ମୁଁ କେହି ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଜନ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ମହିମାନ୍ତିତ ହୋଇଅଛି । 11 ମୁଁ ଆଉ ଏ ନାହିଁ, ତାହା ଏବେ ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣିଲୁ; ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଜଗତରେ ରହୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଜଗତରେ ରହୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଆପଣ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ବୋମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଵାସ ମୁଁ ଭୂମୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି । 32 ଦେଖ, ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେପରି ଆମ୍ବୋମାନେ ଯେପୁକାର ଏକ, ସେମାନେ ସେପୁକାର ହଁ, ଆୟିଲାଣି, ଯେତେବେଳେ ଭୂମୂଳାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଏକ ହୁଅନ୍ତି । 12 ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ରହୁଥୁବା ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରଦେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ପଳାଇଯିବ, ଆଉ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମୁ ସେହି ନାମରେ ରକ୍ତ କରି ଅଂୟିଅଛି ଯେଉଁ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ; ତଥାପି ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କାରଣ ନାମ ଭୂମୁ ମୋତେ ଦେଇଅଛ, ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦଧାରରେ ପିତା ମୋ' ସାଙ୍ଗେରେ ଅଛନ୍ତି । 33 ଭୂମୂଳାନେ ଯେପରି ମୋ' ରକ୍ତ କରିଅଛି ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ସମ୍ବଲ ହୁଏ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ୧୦ରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ବିନାଶ ସମ୍ଭାବନ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ବଲ ମନ୍ଦ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେଲ । (aiōnios g166) 3 ଆଉ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ରଶ୍ଵର ଯେ ଭୂମୁ, ଭୂମୁକୁ ଓ ଭୂମୁର ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁ ଶ୍ରାବନ୍ତେ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । (aiōnios g166) 4 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁ କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ, ତାହା ମୁଁ ସମସ୍ତ କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ, କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ । 5 ଆଉ ଏବେ, କରି ପୃଥବୀରେ ଭୂମୁକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରିଅଛି ।

17 ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସ୍ଵର୍ଗ ଆଡ଼େ ଉର୍ଧ୍ଵରୁଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, “ପିତା, ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲାନ୍ତି; ଭୂମୁର ପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତିତ କର, ଯେପରି ପୁତ୍ର ଭୂମୁକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରନ୍ତି, 2 ଯେପକାର ଭୂମୁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ବଲ ମନ୍ଦ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେଲ । (aiōnios g166) 3 ଆଉ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ରଶ୍ଵର ଯେ ଭୂମୁ, ଭୂମୁକୁ ଓ ଭୂମୁର ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁ ଶ୍ରାବନ୍ତେ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । (aiōnios g166) 4 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁ କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ, ତାହା ମୁଁ ସମସ୍ତ କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ, କରିବାରୁ ଦେଇଅଛ । 5 ଆଉ ଏବେ, କରି ପୃଥବୀରେ ଭୂମୁକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରିଅଛି ।

ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ସମୂର୍ଧ୍ଵ ହୁଏ, ସେଥିମନ୍ତ୍ରେ ଜଗତରେ ଆଉ ଆତ୍ମ ମୁଁ ଏହାପରି କହୁଅଛି । 14 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମୁର ବାକ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୂନ୍ୟ କରିଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି ଏ ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେହିପରି ଏହି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହୁନ୍ତି । 15 ଭୂମୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ଘେନିଯାଥ ବୋଲି ମୁଁ ପାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ର ରକ୍ତ କର ବୋଲି ପାର୍ଥନା କରୁଅଛି । 16 ମୁଁ ଯେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହୁନ୍ତି । 17 ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ଭୂମୁ ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ । 18 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଜଗତକୁ

ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । ୧ ଆଉ, ସେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ପେପରି ସତ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରାଳ୍କତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଯାନ୍ତ୍ରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ୨ ଯାଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିଲା କରୁଥିଲା, ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛକୁ ହରିଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ୩ ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ମୋ । ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା ପଚାରିଲେ, “ଦୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ସେମାନେ କରୁଥିଲା, ୨୧ ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ହେ ପିତା, କହିଲେ, ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁଙ୍କ । ୪ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପ୍ରକାରେ ମୋ । ଠାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁଠାରେ ଅଛ, “ମୁଁ ସେ ସେହି, ଏହା ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ଏଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭୋମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଅଛ, ତାହାହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ୨୨ ପାଇଁ ଛାତ୍ରିଦିଅ ।” ୯ ସେ ଏହା କହିଲେ, ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମିମା ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେପ୍ରକାରେ ଆମୁମାନେ ଯେପ୍ରକାରେ ଏକ, ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଜଣକୁ ସୁଦ୍ଧା ହରାଇ ନାହିଁ ।” ୧୦ ସେମାନେ ସେପ୍ରକାରେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ୨୩ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ, ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡା ଥିବାରୁ ସେ ତାହା ବାହାର କରି ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋ । ଠାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଏକ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାବୀ ଆୟାତ କଲେ ଓ ତାହାର ତାହାଣ କାନ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ଜଗତ ବୁଝିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କାଟିପକାଇଲେ; ସେହି ଦାସର ନାମ ମାଲଖ । ୧୧ ସେଥୁରେ କଲ, ପୁଣି, ମୋତେ ଯେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖ; ପିତା ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ । ୨୪ ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ କିଅଣ ସେଥୁରୁ ପାନ କରିବି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ନାହିଁ ?” ୧୨ ଏହାପରେ ଯୈନ୍ୟଦଳ, ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି, ପୁଣି, ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସୋଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁର ପଦାକିମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଧରିଲେ ୧୩ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଡ଼ନ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ବାନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ହାନାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ, କାରଣ ସେ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମିହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ କଯାପାଙ୍କୁର ଶ୍ଵଶୁର ଥିଲେ । ୧୪ ଦେଖୁବେ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୨୫ ହେ ଧାର୍ମିକ ପିତା, ଜଗତ ଲୋକପାଧାରଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମରିବା ମଞ୍ଜଳଜନକ ବୋଲି ତୁମ୍ଭୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ଜାଣିଅଛି; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏ ସେହି କଯାପା । ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ତାହା ଏମାନେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି; ୨୬ ପୁଣି, ୧୫ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଆଉ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲ, ତାହା ଯେପରି ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ପରିଚିତ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ଥାଏ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହେ, ଏନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ ଏହିତ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ପ୍ରାତ୍ମଶରେ ପ୍ରେବେଶ କଲେ; ୧୬ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୁ ନାମ ଜଣାଇଅଛି ଓ ଜଣାଇବି ।”

୧୮ ଯାଶୁ ଏହିପଦୁ କଥା କହି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ

କିନ୍ତୁ ଶିଶୁଙ୍କ ଜୋଡ଼ର ଆରାମକୁ ବାହାରିଗଲେ । ଯୋଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଥୁରେ ପ୍ରେବେଶ କଲେ । ୨ ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଶ୍ଵଶୁର ପାନକୁ ଯାଶୁ ଅନେକ ଥର ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେ ଶ୍ଵଶୁର ଯାଥିଲେ । ୩ ଅତେବେ, ଯିହୁଦା ସେନ୍ୟଦଳ ପୁଣି, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପଦାକିମାନଙ୍କୁ ଘେନି ବଢା, ମଶାଲ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର ଧରି ସୋଠାରୁ ଆସିଲା । ୪ ସେଥୁରେ ଯାଶୁ, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଇଅଛି, ସେହିପଦୁ ଜାଣି ଆଗକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ୫ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁଙ୍କ କହିଅଛ ?” ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ଯେ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜଗତ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ।”

ଗୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁଆଛନ୍ତି? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଥଣ କହିଅଛି, ପୁଜାତି ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ ଯେମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତି ଦେଖନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କଥଣ କରିଅଛନ୍ତି? ୨୫ ଯାଶୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଯାହା କହିଅଛି, ସେମାନେ ସେହିପଦୁ ଜାଣନ୍ତି।” ୨୨ ଯେ ଏହା “ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମୟାୟ ନୁହେଁ; ଯଦି ମୋହର କହିବାରୁ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମୟାୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଜଣେ ଯାଶୁଙ୍କ ଗମ୍ଭୀର ମାର୍ଗ କହିଲା, ତୁ ମହାଯାଜନଙ୍କୁ ଏପରି ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ ଏହିକିମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପରିଚାରକମାନେ ଶୁଣୁ କରନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କହିଲି, ତାହାହେଲେ ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭଲ ପ୍ରକଟରେ ତୃଷ୍ଣୁମୟ ନୁହେଁ।” ୩୭ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲି, ତାହାହେଲେ କାହିଁକି ମୋତେ ମାରୁଆଛି? ୨୪ ସେଥିରେ ପଚାରିଲେ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କଥଣ ଜଣେ ରାଜା ନୁହେଁ? ହାନାନ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମହାଯାଜନକ ଯାଶୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, “ଆପଣ ତ କହୁଆଛନ୍ତି, ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା । କଯାପାଞ୍ଚ ନିକଟେ ପଠାଇଦେଲେ । ୨୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିଥୀମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟ ପାକୁରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ମୁଁ ଜନ୍ମ ପିତର ଠିଆ ହୋଇ ନିଆଁ ପାଉଥୁଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ହୋଇଅଛି ଓ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି । ଯେ କେହି ସତ୍ୟର ସମ୍ମାନ, ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଥଣ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଥୀମାନଙ୍କୁ ସେ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ ।” ୩୮ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହେଁ? ସେ ଅସ୍ମୀକାର କରି କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ୨୬ କଥଣ? ଏହା କହି ପେ ପୁଣି, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାରକୁ ମହାଯାଜନଙ୍କୁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାହାର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ କାନ କାଟିପକାଳିଥିଲେ, ତାହାର ଜଣେ ଆତ୍ମୀୟ କହିଲା, ମୁଁ ପାର ନାହୁଁ । ୩୯ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସମୟରେ କଥଣ ତୋତେ ତାହାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗେ ରେଖିଗାରେ ଦେଖୁ ନ ଥିଲି? ୨୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ଜଣିବୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପିତର ପୁନର୍ଭାର ଅସ୍ମୀକାର କଲେ; ଆଉ, ସେହିକୁଣି ରାତି ଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ କାନ କାଟି କାଳିଥିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଆସିଥିଲୁବାକୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବାରବାକୁ । ଏହି ବାରବା ଜଣେ ତକାଇତ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଭୋକ ପ୍ରତିପାଳନ କରିପାରନ୍ତି, ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଥୁଲା ।

ନିଜେ ପ୍ରାପଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଅତେବି, ପୀଲାତ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟେ ବାହାର ଆସି ପଚାରିଲେ, ଏ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଆସୁଆଛି? ୩୦ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଏ ଲୋକଟା ଯଦି ବୁକ୍ଷର୍ମକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ବମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତା । ୩୧ ତାପୁଡ଼ା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ ପୀଲାତ ପୁନର୍ଭାର ବାହାରକୁ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ଵୟରେ ଏହାର ବିଚାର କରି, କୌଣସି ଦୋଷ ପାର ନାହୁଁ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଜାଣିବ, କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହାକୁ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାର ପ୍ରାଣଦଶ୍ରୀ ଦେବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୩୨ ଯାଶୁ କେଉଁ କରି ଆସୁଆଛୁ । ୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେହି କଣ୍ଠର ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବନ୍ତି, ସେଥର ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଥୁଲେ, ତାହା ଯେପରି ସଂପଳ ହୁଁ ୬ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେହି ଲୋକ! ୬ ସେଥିରେ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ, “ଆପଣ ଯାଜକ ଓ ପଦାତିକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ବିଦ୍ଧାର କରି ପୁନର୍ଭାର ପ୍ରାପଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଶୁଙ୍କ ତାକି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଅ, କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଅ । ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କଥଣ କରିଅଛନ୍ତି, ନା କାରଣ ଆମ୍ବ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାର ନାହୁଁ । ୭ ଅନ୍ୟମାନେ ମୋ ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି?” ୩୫ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁର ପୀଲାତ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଆମ୍ବ କଥଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ? ତୁମ୍ଭର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଓ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେ

ପ୍ରାଣଦଶ୍ରର ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗେ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । 21 ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ କହିଅଛି ୪ ସେଥିରେ ପାଲାତ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅଧିକ ଭୀତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ପାଲାତଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ ହେଲେ; ୫ ପୁଣି, ସେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରେବେଶ କରି ଯାଶୁଣ୍ଡୁ ବୋଲି ନ ଲେଖୁ ବରଂ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ ବୋଲି ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ? କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ସେ କହିଲା, ଏହା ଲେଖନ୍ତୁ । 22 ପାଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । 10 ସେଥିରେ ପାଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ଯାହା ଲେଖନ୍ତୁ ଲେଖନ୍ତୁ । 23 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆମକୁ କଥା କହୁ ନାହିଁ ? ତୁମୁକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମୁର ଅଧିକାର କୁଣ୍ଠରେ ଚଢାଇଲା ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ବସୁ ଘେନି ଚାରି ଭାଗ ଅଛି ଓ ତୁମକୁ କୁଣ୍ଠରେ ଚଢାଇବାକୁ ଆମୁର ଅଧିକାର ଅଛି, କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଭାଗ, ଆର ସେମାନେ ଏହା କି ତୁମେ କାଣୁ ନାହିଁ ? 11 ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଅଞ୍ଚ୍ଛରଣ ମଧ୍ୟ ନେଲେ । ସେହି ଅଞ୍ଚ୍ଛରଣ ସିଲେଖ ନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଆପଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୋ” ହୋଇ ଉପରୁ ତଳ ଯାଏ ସମୁଦ୍ର ବୁଣ୍ଣା ହୋଇଥିଲା । 24 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ ରକୋଣି ଅଧିକାର ନ ଥାଆନ୍ତା; ଏଣୁ ସେ ତେଣୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏହାକୁ ଚିରିବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ତାହାର ପାପ ଏହା କାହାର ହେବ, ସେଥୁପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବା, ଯେପରି ପୁରୁଦରା । 12 ସେଥିରେ ପାଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ସେମାନେ ଆପଣା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚିଭାର କରି କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସୁ ଭାଗ କଲେ, ପୁଣି, ମୋହର ଏହି ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମେ କାଇପରଙ୍ଗରଙ୍ଗେ ଅଞ୍ଚ୍ଛରଣ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ ।” ତେଣୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ମିତ୍ର ନୁହଁ; ସେ କେହି ଆପଣାକୁ ରାଜୀ ବୋଲି କହେ, ସେ ଏହାସବୁ କଲେ । 25 କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୁଣ୍ଠ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କୁ କାଇପରଙ୍ଗେ ବିପକ୍ଷରେ କଥା କହେ । 13 ଅତେବ, ପାଲାତ ଏହି ମାତା, ତାହାଙ୍କୁ ମାତାଙ୍କୁ ଭରଣୀ, କ୍ଲୋପାଙ୍କୁ ପ୍ରୀ ମରୀଯମ ଓ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଶି “ପ୍ରସ୍ତୁରମଶ୍ପୁ” ମରଦଳୀନୀ ମରାୟମ ତିଆ ହୋଇଥିଲେ । 26 ଯାଶୁ ଆପଣା ଯାହାକୁ ଏହୁ ୧ ଭାଷାରେ “ଗବଥା” ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ମାତା ଓ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପାଖରେ ପ୍ଲାନରେ ବିରାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । 14 ସେ ଦିନ ନିପ୍ରାତ ତିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁ ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୋ ନରୀ, ଦେଖ, ପର୍ବର ଆୟୋଜନ ଦିନ, ଆଉ ସେତେବେଳେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ ତୁମ୍ଭୁ ପୁତ୍ର! 27 ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ବାର ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ମାତା!“ ଆଉ, ସେହି ଦଣ୍ଡରୁ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ରାଜୀ । 15 ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିଭାର ଆପଣା ଗୁହକୁ ଘେନିଗଲେ । 28 ଏହାପରେ ଯାଶୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କଲେ, ତାହାକୁ ବଧ କର, ବଧ କର, କୁଣ୍ଠରେ ଚଢାଅ । ପାଲାତ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥୁମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ନିଅଶ ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଠରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଛି ବୋଲି ଜାଣି କହିଲେ, “ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଚଢାଇବା? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କାଇପରଙ୍ଗେ ଲାଗୁଥାଇଛି!“ 29 ସେଠାରେ ଅମ୍ଭରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଦିନ ଆମ୍ବାମନଙ୍କୁ ଆର ରାଜୀ ନାହିଁ । 16 ସେଥିରେ ସେ ଯେପରି ଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅମ୍ଭରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ଏଜୋବ କୁଣ୍ଠରେ ଚଢାଇଥାଏ, ଏଥୁମନ୍ତେ ସେତାଙ୍କୁ ଖର୍ବି ଏ ଜୋପନଳରେ ଲଗାଇ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖ ପାଖକୁ ଦେଲେ । ଲଜ୍ଜାମୁସାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । 17 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ 30 ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେହି ଅମ୍ଭରସ ପାନ କରି କହିଲେ, “ସମାପ୍ତ ଘେନିଗଲେ; ଆଉ, ଯାଶୁ ଆପେ କୁଣ୍ଠ ବହି କପାଳପୁଣ୍ୟ ନାମକ ହେଲା“ ଆଉ, ସେ ମାସ୍ତ ଅବନତ କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । 31 ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ଏହୁ ୧ ଭାଷାରେ ଗଲଗଥା ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେଠାକୁ ଦେଖି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥୁବାରୁ, ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ବାହାରିଗଲେ । 18 ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଠରେ ବିଶ୍ୱାମବାର ଦିନରେ କୁଣ୍ଠ ଉପରେ ନ ରହେ (କାରଣ ସେହି ଚଢାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ବିଶ୍ୱାମବାର ମହାଦିନ ଥିଲା), ସେଥୁପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ କୁଣ୍ଠରେ ଚଢାଇଲେ, ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଓ ମହିରେ ଉତ୍ତରାୟାର ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ନିଆୟାନ୍ତା ବୋଲି ଯାଶୁଙ୍କୁ । 19 ଆଉ, ପାଲାତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଲାତଙ୍କୁ ଅନ୍ତୁରୋଧ କଲେ । 32 ଅତେବ, ଲେଖୁ କୁଣ୍ଠ ଉପରେ ଲଗାଇଦେଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖା ଥିଲା, ସୈନ୍ୟମାନେ ଆସି ପ୍ରଥମ ଜଣକର ଗୋଡ଼ ଓ ତାହା ସହିତ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ । 20 ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜଣକ କୁଣ୍ଠରେ ଚଢାଯାଇଥିଲା, ତାହା ନଗରର ମରିଗଲେଣି ବୋଲି ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ ଭାଟ୍ଟିଲେ ନାହିଁ, 34 ନିକଟରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେହି ପତ୍ର ଏହୁ, ଲାଟୀନ୍ ଓ ଗ୍ରୀକ କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବର୍ତ୍ତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କୁ କକ୍ଷବେଶ

ବିନ୍ଦୁଲା, ଆଉ ତତ୍କଷାତ୍ ରହୁ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲା । 35 ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାନରେ ଶୁଢ଼ା ହୋଇ ରହିଅଛି । 8 ସେତେବେଳେ ଦେଖୁଅଛି, ସେ ଯାକ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଆଗେ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର; ପୁଣି, ତାହାର ଯାକ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆଉ ସେ ସେ ସତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେବେଶ କରି ଦେଖୁଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; 9 କାରଣ କହୁଅଛି, ଏହା ସେ ଜାଣନ୍ତି । 36 କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ସମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ନ ଥିଲେ । 10 ଖଣ୍ଡୁ ଅପ୍ରି ଉଗ୍ର ହେବ ନାହିଁ । 37 ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆଉ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ମହନ୍ତୁ ଚାଲିଗଲେ । 11 ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଏହି, ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ମରାୟମ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ବାହାରେ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟରେ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ । 38 ଏହି ସମୟ ଘଟଣା ପରେ, ଯେଉଁ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ; ପୁଣି, ରୋଦନ କରୁ କରୁ ସେ ନଳ୍ଜପଢ଼ି ହାରାମାଥାୟାର ଯୋଷେଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, ସମାଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ଚାହିଁ, 12 ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଶୁଷ୍କ ପାଖରେ ଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରଖାୟାଇଥିଲା, ସେଥିର ମୂଳ ପାଖରେ ଜଣେ ଓ ପାଦ ପାଖରେ ଶରୀର ଘେନିଯିବା ନିମାନ୍ତେ ପାଲାତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଆଉ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୂଇ ଜଣ ଶୁଙ୍କ ବସ୍ତୁ ପରିଷିତ ଦୂତଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପାଲାତ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଦେଶୁ ସେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ । 13 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ଶରୀର ଘେନି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସମାଧ୍ୟ ଦେବା ରାତି ଅନୁସାରେ କହି ପଞ୍ଜକୁ ବୁଲିପଢ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ଵାରି ସହିତ ପୂଜ୍ନ ବସ୍ତୁରେ ଶୁଢ଼ାଇଦେଲେ । 41 ସେ ଯେ ଯୀଶୁ, ତାହା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । 15 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଯାଇଥିଲେ, ସେ ପ୍ଲାନରେ “ଗୋ ନାରୀ, କାହିଁକି ରୋଦନ କରୁଅଛି? କାହାର ଅନ୍ୟଷତା ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ କରୁଅଛି?” ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶର ମାଳୀ ବୋଲି ମନେ କରି ନୂତନ ସମାଧ୍ୟ ଥିଲା, ସେଥିରେ କେହି କେବେ ରଖାୟାଇ ନ କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ଥିଲା । 42 ଅତେବା, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଆୟୋଜନ ଦିନ ହେତୁ ତାହାହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି ପ୍ଲାନରେ ରଖୁଅଛନ୍ତି, ମୋତେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରଖିଦେଲେ, କାରଣ ସେହି କୁହନ୍ତୁ ଆଉ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯିବି । 16 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସମାଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଥିଲା ।

20 ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ଅନୁକାର ଥାଉ ଥାଉ
ମରଦିଲୀୟୀ ମରାୟମ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସି ସେଥିରୁ
ପଥର ପୁଷ୍ପାୟାଇଥିବା ଦେଖିଲେ । 2 ତେଣୁ ସେ ବୌଦ୍ଧିଯାଳ
ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଘେହ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟ
ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନେ
ସମାଧିରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ
ରଖୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । 3 ସେଥିରେ ପିତର
ଓ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ।
4 ସେମାନେ ଦୂହେଁ ଏକପାଞ୍ଚରେ ବୌଦ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ
ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ପିତରଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ଆଗେ ସମାଧ୍ୟ
ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, 5 ପୁଣି, ନଳ୍ଜପଢ଼ି ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ସବୁ ସକ୍ଷମ
ବସ୍ତୁ ପଢ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ, ତାହାପି ସେ ଭିତରେ ପଶିଲେ ନାହିଁ । 6
ପରେ ଶିମୋନ ପିତର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ
ଓ ସମାଧ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ, ସବୁ ସକ୍ଷମ
ବସ୍ତୁରୁତିକ ପଡ଼ିଅଛି, 7 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ଗାମୁର
ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ସବୁ ଲୁଗା ସହିତ ନ ଥାଇ ଅଳଗା

ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛି ।” 22 ସେ ଏହା କହି ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପିଲାମାନେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ପାଖରେ କଥଣ ଉପରେ ପ୍ରଶାସ ଛାଡ଼ି ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପଦିତ୍ର ଆହାଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବାର ଅଛି?” ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଗ୍ରୁହଣ କରା । 23 ତୁମ୍ଭାନେ ଯଦି କାହାରି ପାପ କୃମା କରିବ, ନାହିଁ । 6 ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନୌକାର ତାହାଶ ପାଖରେ ତାହାର ପାପ କୃମା ହେବ; ପୁଣି, ଯଦି କାହାରି ପାପ କୃମା ଜାଲ ପକାଆ, ଆଉ ତୁମ୍ଭାନେ ପାଇବ ।” ସେଥୁରେ ଯେମାନେ ନ କରିବ, ତାହାର ପାପ କୃମା ହେବ ନାହିଁ । 24 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଜାଲ ପକାଇଲେ, ଆଉ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା ସେ, ଯେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହା ଟାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 7 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଥୋମା ନାମକ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥୁଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ଶିମୋନ ପାଞ୍ଚରେ ନ ଥିଲେ । 25 ଅତେବେଳେ, ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପିତର ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଶୁଣି ଅଞ୍ଚଳରା ନ ଯିନ୍ତି ଥିବାରୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭୋମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଅତ୍ରରଖା ଯିନ୍ତି ସମୁଦ୍ରକୁ ଦେଇପଡ଼ିଲେ; 8 କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ହାତେ କଣ୍ଠର ଚିତ୍ତପୂର୍ବ ନ ଦେଖୁଲେ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନୌକାରେ ଭର୍ତ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ମାଛର ଜାଲ ଟାଣି ସେହିପାବୁ ପ୍ଲାନରେ ମୋହର ଅଫ୍ଟେଳି ନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଟାଣି ନୌକାକୁ ଆସିଲେ, କାରଣ ଯେମାନେ କୂଳରୁ ଅଧିକ କନ୍କଦେଶରେ ମୋହର ହାତ ନ ଦେଲେ ମୁଁ କନଦି ବିଶ୍ଵାସ କରିବି ଦୂରରେ ନ ଥିଲେ, କେବଳ ପ୍ରାୟ ଦୂର ଶହ ହାତ ଦୂରରେ ନାହିଁ । 26 ଆଠ ଦିନ ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଥିଲେ । 9 ସେମାନେ କୂଳରେ ଓଲ୍ଲାଇ ପୋଠାରେ ଅଞ୍ଚଳର ଭିତରେ ଥିଲେ ଓ ଥୋମା ସେମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରେ ଥିଲେ । ଦ୍ୱାରପାଦ ନିଆଁ, ପୁଣି, ତାହା ଉପରେ ରଜା ମାଛ ଓ ରୁଟି ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ରୁଦ୍ଧ ଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖିଲେ । 10 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୋମାନେ ଏବେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।” 27 ପରେ ସେ ଥୋମାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାଛ ପରିଆଇ, ସେଥୁରୁ କିଷ୍ଟ ଆଶା ।” 11 ଶିମୋନ ପିତର କହିଲେ, “ଏଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଅଫ୍ଟେଳି ବଢ଼ାଇ ମୋହର ହାତ ଦେଖ ଯାଇ ଏକ ଶହ ତେପନ ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ଓ ହାତ ବଢ଼ାଇ ମୋହର କନ୍କଦେଶରେ ଦିଅ; ଅବିଶ୍ଵାସ ନ ଜାଲ କୂଳକୁ ଟାଣି ଆଶିଲେ; ଆଉ ଏତେ ମାଛରେ ସୁଦ୍ଧା ଜାଲ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ ହୁଅ ।” 28 ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଛିଣ୍ଣିଲା ନାହିଁ । 12 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସି ରୋଜନ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମୋହର ଜଶର । 29 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କରା ।” ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭୁ କିଏ ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ “ତୁମ୍ଭୁ ମୋତେ ଦେଖିବାରୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିଆଇଛ? ଯେଉଁମାନେ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ସେ ପ୍ରଭୁ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ଵାସ କରିଆଇନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।” 30 ଯୀଶୁ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ । 13 ଯୀଶୁ ଆସି ରୁଟି ଘେନି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାକ୍ଷାତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମାଛ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । 14 ଆଶ୍ରମ୍ୟକରମ ସାଧନ କଲେ, ସେହିସବୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତିତ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହୋଇ ନାହିଁ; 31 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୋମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ କର ଯେ, ଏହି ବୃତ୍ତୀୟ ଥର ବର୍ଣନ ଦେଲେ । 15 ସେମାନେ ରୋଜନ କଲା ଯୀଶୁ ରଶରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଚ୍ଛନ୍ତି, ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯେପରି ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯୋହନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ଜାବନ ପ୍ରାୟ ହୁଅ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭୁ କଥା ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଅଧିକ ଏସମ୍ପୁ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

21 ଅଥୁତ୍ରାରେ ଯୀଶୁ ଚିବିରାୟ ହୃଦର କୂଳରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘେନ୍ହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । 2 ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ଗାଲିଲାର କାନ୍ଦାନିବାସୀ ନିଅନ୍ତିଯେଲ, ଜେବଦୀଙ୍କୁ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆର ଦୂର ଜଣ ଏକତ୍ର ଥିଲେ । 3 ଶିମୋନ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଇଅଛି । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭୋମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁ ପାଞ୍ଚରେ ଯିବୁ । ସେମାନେ ବାହାରିଯାଇ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ସେହି ରାତିରେ କିଛି ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 4 କିନ୍ତୁ ପାହାନ୍ତା ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ କୂଳରେ ଠିଆ ହେଲେ; 5 ଯୀଶୁ

ଆପଣଙ୍କ ସେହି କରୁଥାନ୍ତି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । 18 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଯୁବକ ଥୁବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା କଟି ବନ୍ଦନ କରି ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଇତ୍ତା, ସେହି ଆଡ଼େ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିପ୍ରାର କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର କଟି ବନ୍ଦନ କରି, ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଇତ୍ତା ନ ଥୁବ, ସେଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭକୁ ଘେନିଯିବ ।” 19 ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁରୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସର୍ଜନ୍ତୁ ଗୋରବାନ୍ତି କରିବେ, ସେଥୁର ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଏହା କହିଲେ । ଏହା କହିଲା ଉତ୍ୱାରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” 20 ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରୋଜ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ବକ୍ଷୁସ୍ଵଳରେ ଆଉଜିପଢ଼ି, ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ବୋଲି ପଗରିଥିଲେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପିତର ବୁଲିପଢ଼ି ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁଲେ । 21 ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଗରିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହାର ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ? 22 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇତ୍ତା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥୁରେ ତୁମ୍ଭର କଥଣ ଅଛି? ତୁମ୍ଭୁ ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” 23 ସେଥୁରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ସେ ମରିବ ନାହିଁ, ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ବ୍ୟାପିଗଲା, ମାତ୍ର ସେ ମରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହି ନ ଥୁଲେ, “କିନ୍ତୁ ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇତ୍ତା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥୁରେ ତୁମ୍ଭର କଥଣ ଅଛି” ବୋଲି କହିଥିଲେ । 24 ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ; ଆଉ, ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେ ସତ୍ୟ, ତାହା ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣ୍ଟା । 25 ପୁଣି, ଯାଶୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଅନେକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସେହିସବୁ ଯଦି ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲେଖା ଯାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ଏତେ ପୁଷ୍ପକ ଲେଖା ହୁଆନ୍ତା ଯେ, ମୋହର ବିଚାରରେ ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ସୁଦ୍ଧା ସେହିସବୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ହୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ।

ପୁଣି, ମୁଁ ପବିତ୍ର ନଗରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୃତନ ଯିରୁଣାଳମ ସହରକୁ ବର ନିମନ୍ତେ ସାଞ୍ଜିତା କନ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଉଶ୍ରବରଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଅବଦରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି । ଆଉ ମୁଁ ଯିମାଏନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମହା ଶତ୍ରୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଉଶ୍ରବରଙ୍କ
ବାସପ୍ଲାନ ଥିଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକ ହେବେ,

ପ୍ରକାଶିତ 21:2-3

ପ୍ରକାଶିତ

19 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମହାଜନତାର ଶଦ୍ଧ ପରି ଗୋଟିଏ ଆସାତ କରିବେ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋହ ଦଣ୍ଡରେ ଶାସନ ମହା ଶଦ୍ଧ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, “ହାଲିଲୁପ୍ୟ; ପରିତ୍ରାଣ, କରିବେ, ଆଉ ସେ ନିଜେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗୋରିବ ଓ ପରାକ୍ରମ ଆୟୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ, 2 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ଷୋଧରୂପ ଦ୍ଵାକ୍ରାନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡଳ କରିବେ । 16 ତାହାଙ୍କୁ ବସୁରେ, ବିଚାର ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ; ଯେଉଁ ମହା ଦେଖାଣା ଆପଣା ବ୍ୟଭିତାର ତାହାଙ୍କୁ ଜଂଘରାଗରେ ଏହି ନାମ ନିଖିତ ଅଛି “ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା, ପୃଥିବୀକୁ ଭ୍ରମ କରିଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଆପଣା ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ।” 17 ତଢୁରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦାସମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତପାତର ପରିଶୋଧ ତାହାଠାରୁ ନେଇଅଛନ୍ତି ।” ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡମାନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି; ସେ ଆକାଶରେ 3 ପୁଣି, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର କହିଲେ, “ହାଲିଲୁପ୍ୟ; ତାହାର ଅଭିର ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁରେ ତାକି କହିଲେ, ଆସ, ଧୂମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରତ୍ନଥବ ।” (aiōn g165) 4 ସେଥୁରେ ସେହି ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ମହାରୋଜରେ ଏକତ୍ର ହୁଆ, 18 ସେପରି ଦୂମେମାନେ ତବିଶ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଚାରି ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଭୁତ ହୋଇ ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ରାଜମାନଙ୍କୁର, ସେମାପତିମାନଙ୍କୁର, ପରାକ୍ରମମାନଙ୍କୁର, ଅଶ୍ଵ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ପ୍ରଶାମ କରି କହିଲେ, “ଆମେନ ହାଲିଲୁପ୍ୟ ।” 5 ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କୁର, ସ୍ଥାଧୀନ ଓ ପରାଧୀନ, କୁତ୍ର ଓ ମହାନ ସେତେବେଳେ ସିଂହାସନଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଶଦ୍ଧ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁର ମାୟ ରୋଜନ କରିବ । 19 ପରେ ମୁଁ ପଶୁକୁ କହିଲା, “ହେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ଦାସମାନେ, ହେ ତାହାଙ୍କୁର ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ରୟକାରୀ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ କୁତ୍ର ଓ ମହାନ ଲୋକମାନେ, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ୍ବା କରା ।” 6 ସେହି ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ ପହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଆର ମୁଁ ମହାଜନତାର ଶଦ୍ଧ ପରି ଏବଂ ବହୁ ଜଳକଳ୍ପିତ ଓ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି । 20 ସେଥୁରେ ସେହି ପଶୁ ଧରାପଡ଼ିଲା, ଆଉ ଯେଉଁ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ରାଜବାଦୀ ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମଗୁଡ଼ିକ କରି ତଦ୍ୱାରା ପଶୁର ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତେ ଧରାପଡ଼ିଲା; ସେମାନେ ଉତ୍ସରେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଗନ୍ଧକ ପ୍ରକ୍ଳିତ ହୁଦରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ । (Limne Pyr g3041 g4442) 21 ଅବରିଷ୍ଟ ଲୋକେ ସେହି ସମସ୍ତ ପଶୁ ଧରାପଡ଼ିଲା ଏବଂ ନିମନ୍ତ୍ରେ ବିଆବଳ ଓ ଶୟତାନକୁ ଧରି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାନ୍ଧି ପକାଇଲେ, 3 ପୁଣି, ତାହାକୁ ପାତାଳକୁଣ୍ଡରେ ନିଜ୍ଞେପ କରି ସେଥୁର ମୁଖ ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ତାହା ଉପରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଦେଲେ, ସେପରି ସେହି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶୋଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜାତିଷମ୍ବଳୁ ଆଉ ଭାନ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏହାପରେ ଅନ୍ତର୍ବାକି ନିମନ୍ତ୍ରେ ତାହାକୁ ମନ୍ତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ । (Abyssos g12) 4 ପରେ ମୁଁ ସିଂହାସନପମ୍ବହ ଦେଖିଲି; ସେହିପରୁ ଉପରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପବେଶନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର କୃମତା ଦିଆଗଲା । ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ୟ ଓ ଉତ୍ସରଙ୍ଗୁ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁର ମସ୍ତକ ଛେଦନ ହୋଇଥିଲା,

ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ବା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଶାସ 21 ପରେ “ଏକ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ” କରି ନ ଥିଲେ ଓ ତାହାର ଚିତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା କପାଳରେ ଦେଖିଲି, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପ୍ରଥମ ପୃଥିବୀ ଓ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁମାନଙ୍କୁ ଲୋପ ପାଇଥିଲା, ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର ଆର ନ ଥିଲା। 2 ପୁଣି, ମୁଁ ଦେଖିଲି; ସେମାନେ ଜୀବିତ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସହସ୍ର ପବିତ୍ର ନଗରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ବର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ତ କଲେ। 5 ଅବଶିଷ୍ଟ ମୃତ ଲୋକମାନେ ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତା କନ୍ୟାର ସଦଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସୁରକ୍ଷା ରଖରଙ୍କ ସେହି ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ହେଲେ ନିକରେ ଅବତରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି। 3 ଆର ମୁଁ ସିଂହାସନ ନାହିଁ। ଏହା ହଁ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ। 6 ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମହା ଶତ୍ରୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ, ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଅଂଶୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର; ମନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ରଖରଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି ଅଧୂକାର ନାହିଁ, ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଆର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକ ହେବେ, ବରଂ ସେମାନେ ରଖରଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜକ ହୋଇ ଏକ ହେଜାର 4 ପୁଣି, ରଖର ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫ୍ରରେ ରହିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ରାଜତ୍ତ କରିବେ। 7 ସେହି ଏକ ଚକ୍ରରୁ ଲୋତକ ପାଇଁଦେବେ; ମୃତ୍ୟୁ ଆର ଘଟିବ ନାହିଁ; ଶୋକ ହଜାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ ଶୟତାନ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ; କି କୃତନ କି ବ୍ୟଥା ଆର ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ପୂର୍ବ ବିଷୟପଦ୍ଧତି 8 ସେଥିରେ ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜି କୋଣରେ ଥାବୁ ଜାତିପଦ୍ମହରୁ, ଲୋପ ପାଇଅଛି। 5 ପରେ ସିଂହାସନ ଉପଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକା ସଦଶ ଅସଂଖ୍ୟ ସେ ଗୋର୍ଗ ଓ ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନୂତନ କରୁଅଛୁ। ଆର ସେ କହିଲେ, ମାଗର, ସେମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତି କରି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଲେଖ, କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସପୋଣ୍ୟ ଓ ପତ୍ୟ । 6 ବାହାରିଯିବ। 9 ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶାସ ସ୍ଥାନରେ ବିସ୍ତାରିତ ସେ ମୋତେ ଆହୁରି କହିଲେ, ସମସ୍ତ ସମ୍ପାଦ ହୋଇଅଛି। ଆମ୍ବେ ହୋଇ ଧ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଶିରିର ଓ ପ୍ରିୟତମା ନଗରୀକୁ ବେଶ୍ଵର ଆଲପା ଏବଂ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ। ସେ ଦୃଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ, ତାହାକୁ କଲେ। ସେତେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ପଢି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ଆମ୍ବେ ଜୀବନରୁପ ନିର୍ଝରରୁ ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ପାନ କରିବାକୁ କଲେ। 10 ସେହି ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତି କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ଦେହୁ। 7 ସେ ଜୟ କରେ, ସେ ଏହି ସମସ୍ତର ଅଧୂକାରା ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକମୟ ହୃଦରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା, ସେଠାରେ ସେହି ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭାବରେ କରିଥିଲେ (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 ତତ୍ତ୍ଵରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଶୁଭବର୍ଣ୍ଣ ଦିବାରାତ୍ର ଯେ ନିମନ୍ତେ ଆର ଯୁଗ ମିଳିଲା ନାହିଁ। 12 ପୁଣି, ମୁଁ ପାତ୍ର ଧରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ, କୃତ୍ତି ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଂହାସନର ସମୁଖେରେ ଏଠାକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ସେହି କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଷଣାବକଣ୍ଠ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି, ଆର ପୁସ୍ତକପଦ୍ଧତି ପିଟାଗଲା; ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଦେଖାଇବି । 10 ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ ଆହୁରାରେ ପରେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ ନାମକ ଆର ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ପିଟାଗଲା; ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ଘେନିଯାଇ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ପେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣ ମୃତମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ଦେଖାଇଲେ, ତାହା ସୁର୍ଗରୁ ରଖରଙ୍କ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଭାଗିତ ହେଲେ। 13 ସମୁଦ୍ର ନିକରେ ଅବତରଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ରଖରଙ୍କ ଗୋରବ ବିଶିଷ୍ଟ ଆପଣାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲା, ଆର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଥିଲା; 11 ତାହାର ଜ୍ୟୋତିଷ ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ମଣି ପଦଶ, ସ୍ଵର୍ଗ ପାଦକ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି, ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତି ପରି । 12 ତାହାର ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚାର ସେମାନେ ପ୍ରେସ୍‌ଟେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଭାଗିତ ଅଛି, ସେଥିର ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାଦଶ, ସେହି ଦ୍ୱାଦଶରେ ଉଚ୍ଚ ପଦଶ ଦୂର ଓ ହେଲେ । (Hadēs g86) 14 ତତ୍ତ୍ଵରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦ ଉପରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ସମ୍ମାନଙ୍କରେ ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶର ହୃଦରେ ପକାଗଲା । ଏହି ମୃତ୍ୟୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିମୟ ହୃଦ, ଦ୍ୱିତୀୟ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି । 13 ପୂର୍ବରେ ତିନି ଦ୍ୱାର, ଉତ୍ତରରେ ତିନି ଦ୍ୱାର, ସେହି ଦ୍ୱାଦଶରେ ତିନି ଦ୍ୱାଦଶ । 14 ସେହି ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ନ ଗଲା, ତାହାକୁ ନଗରୀର ପ୍ରାଚୀରର ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶର ଅଗ୍ନିମୟ ହୃଦରେ ପକାଗଲା । (Limnē Pyr g3041 g4442)

15 ଯେ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥୁଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ନଗରା, ଜାତିସମୃଦ୍ଧର ଆଶୋଗ୍ୟକାରକ । 3 କୌଣସି ଅଭିଶପ୍ତ ବିଷୟ ତାହାର ଦ୍ୱାରଏମୁହୁ ଓ ପ୍ରତିର ମାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ ଜିରୁର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ନଗରା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରିମାପକ ନଳ ଥିଲା । 16 ନଗରାଟି ଚାରିକୋଣିଆ, ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରାସାୟନ ତାହାର ଦେଖ୍ୟ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ସମାନ; ସେ ସହି ନଳରେ ନଗରାକୁ କରିବେ । 4 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାପନ୍ତେ ବାର ହଜାର ତାର ହେଲା; ସେଥୁର ଦେଖ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ତୁ ନାମ ସେମାନଙ୍କୁ କପାଳରେ ଲିଖୁତ ରହିବ । 5 ରାତି ଆଉ ଓ ରତ୍ନତା । 17 ପରେ ସେ ସେଥୁର ପ୍ରତିର ମାପନ୍ତେ ତାହା ହେବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦୀପ କି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକର ମନୁଷ୍ୟର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ଚୋରାଳିଶ ହାତ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଜିରୁର ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ହେଲା, ଦୂର ହେ ଏହି ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ମାପୁଥେଲେ । 18 ସହି ଆଲୋକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରାଜତ୍ତ ପ୍ରାଚାର ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ମଣି ନିର୍ମିତ, ପୁଣି, ନଗରାଟି ନିର୍ମଳ କାତ କରିବେ । (ଆତି ପେନ୍ଦ୍ରୀ 165) 6 ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ପରି ଶୁଭ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ । 19 ନଗରାର ପ୍ରାଚାରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଯାହା ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବହୁମୁଖ୍ୟ ମଣିରେ ଭୂଷିତ । ପ୍ରଥମ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଘଟିବ, ସେହିସବୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ହୀରକର, ଦ୍ୱିତୀୟ ନାଳକାନ୍ତ ମଣିର, ଦୃଢ଼ୀୟ ବୈରୁର୍ୟ ମଣିର, ପ୍ରଭୁ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଆଡ଼ାସମୃଦ୍ଧର ରଶ୍ଵର, ଆପଣା ଦୂରତ୍ତେ ଚତୁର୍ଥ ମରକତ ମଣିର, 20 ପଞ୍ଚମ ପୁଲକ ମଣିର, ଷଷ୍ଠୀ ମାଶିକ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିଅନ୍ତି । 7 “ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛୁ; ସେ ମଣିର, ସପ୍ତମ ପୁଷ୍ପରାଗ ମଣିର, ଅଷ୍ଟମ ଫିରୋଜ ମଣିର, ଏହି ପୁଷ୍ପକର ଭାବବାଦୀସବୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।” ନବମ ଗୋମେଦକ ମଣିର, ଦଶମ ଲଶ୍ଚୂନୀୟ ମଣିର, ଏକାଦଶ 8 ମୁଁ ଯୋହନ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଏହି ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଦର୍ଶନ କରିବା ଜନ୍ମନୀଳ ମଣିର ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ସୁଜଗନ୍ମ ମଣିର । 21 ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାର ପରେ, ଯେଉଁ ଦୂର ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ କରାଇଲେ, ମୁଁ ଦ୍ୱାଦଶ ମୁକ୍ତା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାର ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତାରେ ନିର୍ମିତ; ତାହାଙ୍କୁ ପାଦ ତଳେ ପ୍ରଶାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରହୁନ୍ତି ଆର ନଗରାର ପଥ ସ୍ଵରୂ କାତ ସଦୃଶ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ । 22 9 କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏହା କର ନାହିଁ, ମୁଁ ସହି ନଗରାରେ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରିର ଦେଖିଲ ନାହିଁ, କାରଣ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁର, ତୁମ୍ଭୁର ଭ୍ରତୁଭ୍ରତୁ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁର ଓ ପ୍ରଭୁ, ପର୍ବତଶକ୍ତିମାନ ଜିରୁର ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥୁର ମନ୍ତ୍ରିର ଏହି ପୁଷ୍ପକର ବାକ୍ୟ ପାଳନକରାମାନଙ୍କୁର ସହଦାୟ; ଜିରୁରଙ୍କୁ ସ୍ଵରୂପ ଅନ୍ତି । 23 ଆଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସହି ନଗରାର ସୂର୍ଯ୍ୟକ ପ୍ରଶାମ କରା । 10 ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, କାରଣ ଜିରୁରଙ୍କୁ ଗୌରବ ତାହାକୁ ପୁଷ୍ପକର ଭାବବାଦୀସବୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସମୟ ଆଲୋକିତ କରେ ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥୁର ପ୍ରଦୀପ ସ୍ଵରୂପ । ସନ୍ନିକଟ । 11 ଯେ ଅଧିରୀତାରୀ, ସେ ଆହୁରି ଅଧିରୀତର କରୁ; 24 ସେଥୁର ଆଲୋକରେ ଜାତିସମୃଦ୍ଧ ଗମନାଗମନ କରିବେ, ସେ ଆହୁରି ଅଶୁଭ ହେଉଛି; ପୁଣି, ସେ ଧାର୍ମିକ, ପୁଣି, ପୁଥୁବୀର ଭାଜାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଝେଶ୍ୟୁର୍ୟ ତାହା ସେ ଆହୁରି ଧର୍ମାଚରଣ କରୁ; ସେ ପବିତ୍ର ସେ ଆହୁରି ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିବେ । 25 ସେଥୁର ଦ୍ୱାରଏମୁହୁ ଦିନବେଳେ କଦାପି ହେଉଛା । 12 “ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛୁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଶୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ରାତ୍ରି ହେବ ନାହିଁ । ତାହାର କର୍ମାନ୍ତୁରସରେ ଫଳ ଦେବକୁ ଆମ୍ବୁର ପୁରସ୍କାର ଆମ୍ବୁ 26 ଲୋକେ ଜାତିସମୃଦ୍ଧର ଝେଶ୍ୟୁର୍ୟ ଓ ମହିମା ତାହା ମଧ୍ୟ ସଙ୍କଷ୍ଟରେ ଅଛି । 13 ଆମ୍ବେ ଆଲପା ଏବଂ ଓମୋଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଆଶିବେ । 27 କୌଣସି ଅଶୁଭ ବିଷୟ କିଆବା ଯୁଣ୍ୟକର୍ମକାରୀ ଶେଷ, ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ । 14 ଜୀବନ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର ହେବା ଓ ମିଥ୍ୟାଗରୀ କେହି ବେଶରେ କଦିମ ପ୍ରଦେଶ କରି ନାହିଁ; ନିମନ୍ତେ ଓ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ନଗରାରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଜୀବନ ପୁଷ୍ପକର ପତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବପୁ ଧୌତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲିଖୁତ ଅଛି, ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

22 ପରେ ଦୂର ମୋତେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ଗୋଟିଏ ନଦୀ ଦେଖାଇଲେ, ତାହା ପୃଷ୍ଠିକ ସଦୃଶ ଭକ୍ତିକୁ, ପୁଣି, ଜିରୁର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ନଦୀରେ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ନଗରର ପଥ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି । 2 ସହି ନଦୀର ଭତ୍ତା ଭାବବାଦୀନବୀନ୍ଦ୍ରି ଅବଳମ୍ବନ କରିବାର ପାଇଁ ପୁଣି, ସେହି କୌଣସି ବିଷୟର କାହାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ପାଇବାର ପାଇଁ ।

ଧନ୍ୟ । 15 କୁକୁରମାନେ, ମାୟବୀ, ବ୍ୟଭିତାରୀ, ନରାତକ, ପ୍ରତିମାପୁଜକ ପୁଣି, ମିଥ୍ୟାପ୍ରିୟ ଓ ମିଥ୍ୟାଗରୀମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ବୁର ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅନ୍ତି । ଆମ୍ବୁର ସାନ୍ଦର୍ଭ ହେବା ପରିମାପ କରିବାର ପାଇଁ । 16 ଆମ୍ବେ ଯୀଶୁ ମଣ୍ଡୁଲାମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ବୁର ପୁତ୍ରକୁ ମନ୍ତ୍ରି ପବିତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିଅନ୍ତି । 17 ଆମ୍ବୁ ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସ । ପୁଣି, ସେ ଶୁଣି, ସେ କହୁ, ଆସ । ସେ ଚାରାଟି, ସେ ଆସ । ସେ କରନ୍ତି, ସେ ବିନାମୁଖ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ପାନ

କରୁ । 18 ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭାବବାଣୀପାଦୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା
କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ମୁଁ ଯାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଆଛି,
କେହି ଯଦି ଏହିପାଦୁ ସଞ୍ଚାରେ କିଛି ଯୋଗ କରେ, ତେବେ ଏହି
ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ କୌଣସୁଡ଼ିକ ଉଶ୍ଵର ତାହା ପ୍ରତି ଘଟାଇବେ;
19 ପୁଣି, କେହି ଯଦି ଏହି ଭାବବାଣୀ ପୁସ୍ତକର କୌଣସି ବାକ୍ୟ
ଲୋପ କରେ, ତେବେ ଉଶ୍ଵର ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ ଜୀବନ-
ବୃକ୍ଷ ଓ ପଦିତ୍ର ନଗରୀରେ ତାହାର ଥାଂଶ ଲୋପ କରିବେ । 20
ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଯାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଆଇନ୍ତି, ଯେ କହନ୍ତି,
“ସତ୍ୟ, ଆମ୍ବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆସୁଆଛୁ ।” ଆମେନ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ,
ଆସନ୍ତୁ । 21 ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।
ଆମେନ ।

66 Verses

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ 9:8 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହଞ୍ଚୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵୀ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 9:9 “ଦେଖ, ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଓ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଉବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ସହିତ ଓ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵୀ ସମସ୍ତ ଜୀବଜନ୍ମ ସହିତ, 9:10 ଅର୍ଥାତ୍, ଜାହାଜରୁ ବହିର୍ଗତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଆମ୍ବେ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥିର କରୁଅଛୁ। 9:11 ଆମ୍ବେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଏହି ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜଳପ୍ଲାବନ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଉଚିତ ହେବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ଜଳପ୍ଲାବନ ହେବ ନାହିଁ।” 9:12 ପୁନଃପୁ, ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଆମ୍ବେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଓ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ ସହିତ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥିର କଲୁ, ତହିଁର ଚିନ୍ହ ଏହି; 9:13 ଆମ୍ବେ ମେଘରେ ଆପଣା ଧନ୍ୟ ପ୍ଲାନେ କରୁଅଛୁ, ତାହା ପୃଥିବୀ ସହିତ ଆମ୍ବେ ନିୟମର ଚିନ୍ହ ହେବ।

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ଦ୍ୱତୀୟ ପୁସ୍ତକ 14:13 ତହୁଁ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ, ପୁଣିର ହୁଅ; ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି କିପରି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାର କରିବେ, ତାହା ଦେଖ; ତୁମେମାନେ ଆଜି ଯେପରି ମିଥରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ, ସେପରି ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କେବେ ଦେଖୁବ ନାହିଁ। 14:14 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ନିମାନ୍ତ୍ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ତୁମେମାନେ ନାରବ ରହିବା।”

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ତୃତୀୟ ପୁସ୍ତକ 20:26 ପୁଣି, ତୁମେମାନେ ଆମ୍ବେ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରେ ପବିତ୍ର ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର ଅଟୁ। ଆଉ, ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ବେ ହେବ, ଏଥୁପାଇଁ ଆମ୍ବେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଅଛୁ।

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତକ 6:24 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଆଶାର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମକୁ ରକ୍ତ କରନ୍ତୁ; 6:25 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ; 6:26 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ ରତ୍ନାରନ୍ତୁ ଓ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇନ୍ତିମାନ୍ତ୍ରିତ କରିବେ।”

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପଞ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ 18:18 ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମାନ୍ତ୍ରେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଭାରଗଣ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସଦୃଶ ଜଣେ ଉବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ଉଚିତ କରିବା ଓ ଆମ୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ। 18:19 ପୁଣି ଆମ୍ବେ ନାମରେ ସେ ଆମ୍ବେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିବେ, ତାହା ଯିଏ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତାହାଠାରୁ ଆମ୍ବେ ତହିଁର ପରିଶୋଧ ନେବା।

ଯିହୋଶ୍ଵର 1:7 ମାତ୍ର ଆମ୍ବେ ସେବକ ମୋଶା ତୁମକୁ ଯେପମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ କରିଅଛି, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ବଳବାନ ଓ ଅତି ସାହେବିକ ହୁଅ; ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେର ନାହିଁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ଯେକୌଣ୍ଠିଷ ପ୍ଲାନକୁ ଯିବ, ସେଠାରେ କୁଶଳ ପ୍ରାପୁ ହେବ। 1:8 ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରୁ ବିଚକିତ ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ ତହିଁର ଲେଖାନ୍ତୁପାରେ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ଦିବାରାତ୍ର ତାହା ଧାନ କର; ତାହା କଲେ, ତୁମ୍ଭ ଆପଣା ପଥ ସଫଳ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭ କୁଶଳ ପ୍ରାପୁ ହେବ।

1:9 ଆମେ କି ତୁମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହଁ? ବଳବାନ ହୁଆ ଓ ସାହସିକ ହୁଆ; ତ୍ରାପ୍ତଯୁକ୍ତ ହୁଆ ନାହଁ, କି ହତାଶ ହୁଆ ନାହଁ; କାରଣ ତୁମେ ଯେଉଁଥାବେ ଯିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀ ହେବେ।”

ବିଚାରକର୍ତ୍ତା 2:7 ଯିହୋଶୂଯୁଦ୍ଧର ଜୀବନଯାଏ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଉସ୍ତ୍ରାଏଲ ପକ୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃତ ସମସ୍ତ ମହତ କର୍ମ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୋଶୂଯୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ଜୀବିତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାଏ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘେବା କଲେ।

ରୂତ 1:16 ରୂତ କହିଲା, “ତୁମକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାଦଗମନ କରି ଫେରି ଯିବାକୁ ମୋତେ ବିନୟ ନ କର, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭୁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାକୁ ଯିବି; ତୁମ୍ଭୁ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବି; ତୁମ୍ଭୁର ଲୋକ ହେ ମୋହର ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର ହେବେ। 1:17 ତୁମ୍ଭୁ ଯେଉଁଠାରେ ମରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ମରିବି ଓ ସେହିଠାରେ ମୋହର କବର ହେବ; କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଛଡା ଆଉ କିଛି ହେ ଯେବେ ତୁମକୁ ଓ ମୋତେ ବିରେବ କରଇ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦଶ, ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ।”

ପ୍ରଥମ ଶାମୁଯେଲ 16:7 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁଯେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହାର ରୂପ କି ଶରୀରର ଉତ୍ତରା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ କର; ଯେହେତୁ ଆମ୍ବୁ ଏହାକୁ ଅଶ୍ରୁହ୍ୟ କଲୁ; ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଦେଖନ୍ତି ନାହଁ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ବାହ୍ୟରୁ ଦେଖେ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନୁଷ୍ଠକରଣ ଦେଖନ୍ତି,”

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମୁଯେଲ 7:22 ଏହେତୁ ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭୁ ମହାନ; କାରଣ ତୁମ୍ଭୁ ତୁଳ୍ୟ ଆଉ କେହି ନାହଁ, କିଆବା ଆମ୍ବୁମାନେ ନିଜ କର୍ଣ୍ଣରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭୁ ଛଡା ଆଉ ପରମେଶ୍ଵର କେହି ନାହଁ।

ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ 2:3 ତୁମ୍ଭୁ ଯାହା ଯାହା କରିବ ଓ ଯେକୌଣସି ଯୁଗନକୁ ଯିବ, ସେହି ସବୁରେ ଯେପରି କୁଶଳ ପ୍ରାୟ ହୁଆ, ଏଥ୍ୟାଇଁ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ଲିଖିତ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧୁ ଓ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ଓ ପ୍ରମାଣ-ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପଥରେ ଚାଲ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ତଶୀଘ୍ର ରକ୍ତୁ କର;

ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜାବଳୀ 22:19 ଏହି କଥା ଶୁଣି ତୁମ୍ଭୁ ଅନୁଷ୍ଠକରଣ କୋମଳ ହେଲା, ତୁମ୍ଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମ୍ଭରେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ବ କଲ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଚିରିଲ ଓ ଆମ୍ବୁ ଛାମ୍ଭରେ ରୋଦନ କଲ, ଏହେତୁ ଆମ୍ବୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁ କଥା ଶୁଣିଲୁ।

ପ୍ରଥମ ବଂଶାବଳୀ 29:17 ଆହୁରି ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭୁ ଅନୁଷ୍ଠକରଣ ପରାକ୍ରା କରିଥାଆ ଓ ସରଳତାରେ ତୁମ୍ଭୁ ସନ୍ତୋଷ ଥାଏ । ମୁଁ ଆପଣା ଅନୁଷ୍ଠକରଣର ସରଳତାରେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଏହିପରି ପଦାର୍ଥ ଦାନ କରିଅଛି; ଆଉ ଏଠାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟିତ ତୁମ୍ଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ତୁମ୍ଭୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବାର ଦେଖ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ 7:14 ଯେବେ ଆମ୍ବୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୟାତ ଆମ୍ବୁ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ବ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଆମ୍ବୁର ମୁଖ ଅନ୍ତେଷ୍ଟାନ କରି ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ, ତେବେ ଆମ୍ବୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଶୁଣିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କୁମା କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବା ।

ଏକ୍ଷ୍ଵର 7:10 ଯେବେ ତୁମ୍ଭୁ ଏକ୍ଷ୍ଵର ଏକ୍ଷ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରୀ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ ପୁଣି ଉସ୍ତ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବିଧୁ ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆପଣା ମନ ନିବେଶ କରିଥିଲେ ।

ନିର୍ମିମୀଯା 6:3 ଏଥୁରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଦୂରତା ପଠାଇ କହିଲି, “ମୁଁ ଏକ ମହତ କର୍ମ କରୁଅଛି, ଏଥ୍ୟାଇଁ ଓହାର ଆୟ ନ ପାରେ; ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଓହାର ଯାଇ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବି?”

ଏଷ୍ଵର 4:14 ଯେବେ ତୁମ୍ଭୁ ଏହି ସମୟରେ ସର୍ବତୋଭାବେ ନୀରବ ହୋଇ ରୁହ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗନକୁ ଯିହୁଦାଯମାନଙ୍କୁର ଉପକାର ଓ ଉଦ୍ଧାର ଉଦ୍ଧାର ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁ ଓ ତୁମ୍ଭୁ ପିତୃବଂଶ ବିନଶ୍ତ ହେବ; କିଏ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭୁ ଏପରି ସମୟ ନିମନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ପାଇଅଛି?”

ଆୟୁବ 19:25 ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ମୋହର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜାବିତ ଅଚନ୍ତୁ ଓ ଶୋଷରେ ସେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଠିଆ ହେବେ;

ଜୀବପଂକ୍ତିତା 23:1 ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାତ୍ର। ସାଧାପ୍ରଭୁ ମୋହର ପ୍ରତିପାଳକ; ମୋହର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । 23:2 ସେ କୋମଳ ଉତ୍ତମୟ ସ୍ଥାନରେ ମୋତେ ଶୟନ କରାନ୍ତି; ସେ ସ୍ଥିର ଜଳ ପାଖେ ପାଖେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଆନ୍ତି । 23:3 ସେ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ସ୍ଥିର କରାନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ଧର୍ମ ପଥରେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଆନ୍ତି । 23:4 ଏହି ମୁଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ୍ୟବ୍ୟାରୁଷ ଉପଚ୍ୟକା ଦେଇ ଗମନ କଲେ ହେଁ କୌଣସି ଆପଦକୁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ସହବର୍ତ୍ତୀ, ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚଶି ଓ ତୁମ୍ଭର ବାତି ମୋତେ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦିଆନ୍ତି । 23:5 ତୁମ୍ଭେ ମୋ' ଶତୁରଣଙ୍କୁ ଆକ୍ରମତରେ ମୋ' ସମୁଖରେ ମୋଜ ପଜାତରେଇ; ତୁମ୍ଭେ ତୋଳିରେ ମୋ' ମସକ ଦିନ୍କୁ କରିଅଛି; ମୋ' ପାନପାତ୍ର ଉଠିଲି ପଢ଼ୁଅଛି । 23:6 ନିଶ୍ଚୟ ମନ୍ତ୍ରକ ଓ ଦୟା ମୋହର ଜୀବନଯାଏ ମୋହର ପଶ୍ଚାଦଗମୀ ହେବ; ପୃଷ୍ଠି, ମୁଁ ସର୍ବଦା ସାଧାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୁହରେ ବାପ କରିବି ।

ହିତୋପଦେଶ 3:5 ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବାନୁଷକରଣ ପହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଓ ନିଜ ସ୍ଵର୍ଗବେଚନାରେ ଆଉଜି ପଡ଼ ନାହିଁ।
3:6 ଆପଣାର ସବୁ ଗତିରେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କର; ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭର ପଥସବୁ ସରଳ କରିବେ।

ଭବନେଶ୍ଵର 3:10 ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ-ସମ୍ବାଦଗଣକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି । 3:11 ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ତାହାର ସମୟରେ ଶୋଭିତ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ଅନନ୍ତକାଳ ରଖୁଅଛନ୍ତି; ତଥାପି ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରଥମଠାରୁ ଶଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁ ତହିଁ ପାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ପରମ ଗୀତ 2:4 ସେ ଆପଣା ଭୋଜନପାନର ଗୁହ୍ନ ମୋତେ ଆଶିଲେ, ମୋ' ଉପରେ ପ୍ରେମ ହିଁ ତାଙ୍କୁର ପତାକା ହେଲା ।

ବିଶାଳୟ ୯:୬ କାରଣ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାଲକ ଜନ୍ମିଅଛନ୍ତି, ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନରେ କର୍ତ୍ତୃତତାର ଥୁଆୟିବ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ନାମ ଆଶ୍ରମ୍ୟ, ମନ୍ମୀ, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିରାଜୀ ହେବ। ୯:୭ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃବଦ୍ଧି ଓ ଶାନ୍ତିର ସାମା ରହିବ ନାହିଁ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କ୍ରାନ୍ତ ସିଂହାସନରେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ୍ୟାୟଦିଚାର ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ଏହି କୃଣିତାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ପୁଣ୍ଡିର ଓ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ। ସୈନ୍ୟାଧୁପତି ସବାପ୍ରତ୍ନ ଉଦେୟାଗ ଏହା ସାଧନ କରିବ।

ରିମାୟ 1:4 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କେ ଏହି ବାକ୍ୟ ମୋ” ନିକଟରେ ଉପମ୍ଲିତ ହେଲା, ଯଥା, 1:5 “ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଢିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଲୁ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭିଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ପଦିତ୍ର କଲୁ; ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଉଚିଷ୍ୟଦବକ୍ତା କରି ନିମ୍ନକୁ କରିଅଛୁ” 1:6 ଏଥୁରେ ମୁଁ କହିଲେ, “ହ୍ୟାୟ ହ୍ୟାୟ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ! ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ କଥା କହି ଜାଣି ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତ ବାଳକ ।” 1:7 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ମୁଁ ବାଳକ ବୋଲି କୁହ ନାହିଁ; କାରଣ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ନିକଟକୁ ପଠାଇବା, ତୁମ୍ଭେ ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବ ଓ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିବା, ତାହା ତୁମ୍ଭେ କହିବ । 1:8 ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଗୁ ଭାତ ହୁଅ ନାହିଁ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିତି, ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍‌ଘାର କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭ ସଫ୍ଳେ ସଫ୍ଳେ ଅଛୁ” 1:9 ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ବଡାଇ ମୋର ମୁଖ ସୃଣି କଲେ; ଆର, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଦେଲୁ; 1:10 ଦେଖ, ଉତ୍ତାନେ, ଭଗ୍ନ, ବିନାଶ ଓ ନିପାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ; ପଡ଼ନ ଓ ରୋପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ ନାନା ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଜି ଭୟକୁ ନିଯକ କଲା”

ଯିରିମୀୟଙ୍କ ବିଳାପ 3:21 ମୁଁ ଏହା ମନରେ ମୁରଶ କରୁଥାଏ, ଏଥୁପାଇଁ ମୋହର ଭରଣା ଅଛି । 3:22 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିବିଧ ଦୟା ସକାଶୁ ଆମେନାନେ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ନାହୁଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କର କରୁଣା ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । 3:23 ଯେହି ସବୁ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ନୃତନ ହୋଇଥାଏ; ଓ ତମର ବିଶ୍ୱାସତା ମହିତ ଅଛେ ।

ଯିହିଜିକଳ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ 36:26 ଆହୁରି, ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ହୃଦୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରେ ଏକ ନୂତନ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା; ଆଉ, ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାସ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତରମୟ ହୃଦୟ କାହିଁ ନେବା ଓ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାସମୟ ହୃଦୟ ଦେବା । 36:27 ପୁଣି, ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରେ ଆମ୍ବୁର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ତମମାନଙ୍କ ଆମର ବିଧରେ ପଥରେ ଚଲାଇବା, ତହେରେ ଉତ୍ସମାନେ ଆମର ଶାସନସକଳ ରଙ୍ଗ କରି ପାଳନ କରିବ ।

ଦାନିୟେଳ 3:16 ଶତ୍ରୁକ, ମୌଳିକ ଓ ଅବେଦନଗୋ ରାଜାକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ହେ ନବନ୍ଧନିତ୍ତର, ଏହି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାର ଆମ୍ବାମାନଙ୍କୁର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । 3:17 ଯଦି ସେହିପରି ହୁଏ, ତେବେ ଆମ୍ବାମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଯେବା କର, ଆମ୍ବାମାନଙ୍କୁ ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ବାମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଜିତ ଅଗ୍ରିକଣ୍ଠ ରକ୍ତ କରିବାକା ସମ୍ପର୍କ ଅନ୍ତରେ ଆଉ ହେ ମହାରାଜ, ସେ

ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାର କରିବେ । 3:18 ମାତ୍ର ଯଦି ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ହେ ମହାରାଜ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିବୁ ନାହିଁ, କିଥାବା ଆପଣଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଶାନ କରିବୁ ନାହିଁ, ଏହା ଆପଣ ଜ୍ଞାତ ହେଉନ୍ତା ।

ହୋଶେୟ 6:6 କାରଣ ବଳିଦାନ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୟା ଓ ହୋମ ଅଫେକ୍ଷୁ ପରମେଶ୍ଵର ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ବାଞ୍ଚୁ କରୁ ।

ଯୋଦ୍ୟେଳ 2:28 ପୁଣି, ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ଆମ୍ବୁ ସମୁଦ୍ରା ପ୍ରଶାନ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଭାଲିବା; ତହିଁରେ ଦୁମୂମାନଙ୍କୁର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଉଦ୍ବିଷ୍ୟଦ୍ଵାବକ୍ୟ ପ୍ରଗାର କରିବେ, ଦୁମୂମାନଙ୍କୁର ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁବେ, ଦୁମୂମାନଙ୍କୁର ଯୁବା ଲୋକମାନେ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ । 2:29 ଆଉ, ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବୁ ଦାସଦାସୀଗଣର ଉପରେ ଆପଣାର ଆତ୍ମା ଭାଲିବା । 2:30 ପୁଣି, ଆମ୍ବୁ ଆକାଶରେ ଓ ପୃଥ୍ବୀରେ ରକ୍ତ, ଅଗ୍ନି ଓ ଧୂମସ୍ତମ୍ଭର ଅଢୁତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖାଇବା । 2:31 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମହତ ଓ ଉତ୍ସବଙ୍କୁ ଦିନର ଆଗମନର ପୂର୍ବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନୁକାର ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତ ହୋଇଯିବ । 2:32 ପୁଣି, ଯେକେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ଉତ୍ସବ ପାଇବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣେ ସିଯେନ ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ରକ୍ତପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ରହିବେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବେ, ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

ଆମୋଷ 5:24 ମାତ୍ର ନ୍ୟାୟବିଦାର ଜଳରାଶି ତୁଳ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରବଳ ସ୍ଥୋତ ତୁଳ୍ୟ ବହିଯାଇ ।

ଓବଦୀୟ 1:15 କାରଣ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦିନ ସମ୍ମିଳନ; ଦୁମ୍ଭୁ ଯେପରି କରିଅଛ, ଦୁମ୍ଭୁ ପ୍ରତି ସେହିପରି କରାଯିବ; ଦୁମ୍ଭୁ କଢ଼ ବ୍ୟବହାରର (ପ୍ରତିଫଳ) ଦୁମ୍ଭୁ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତିବ ।

ଯୁଦ୍ଧ 2:6 ମୁଁ ପର୍ବତଗଣର ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଗଲି; ମୋ' ପଶ୍ଚାତ ପୃଥ୍ବୀର ଆପଣାର ଅର୍ଜିଲସକଳ ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ରୁଦ୍ଧ କଲା; ତଥାପି ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ' ପରମେଶ୍ଵର, ଦୁମ୍ଭୁ ଗର୍ତ୍ତ୍ତୁ ରୁମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ବାହାର କରି ଆଶିଲ । 2:7 ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ମୋ' ପ୍ରାଣ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବା ବେଳେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସରଣ କଲି; ପୁଣି, ମୋ' ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୁମ୍ଭୁ ନିକଟରେ, ଦୁମ୍ଭୁ ପବିତ୍ର ମନ୍ତ୍ରିରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 2:8 ଯେଉଁମାନେ ଅଧାର ପ୍ରତିମାଗଣକୁ ମାନନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଦୟାନିଧିବ୍ୟୁତ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । 2:9 ମାତ୍ର ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ ସହିତ ଦୁମ୍ଭୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବି; ମୁଁ ଯାହା ମାନତ କରିଅଛି, ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବି; ପରିତ୍ରାଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁଠାରୁ ହୁଏ ।"

ମୀତ୍ରୀ 6:8 ହେ ମନ୍ଦୁଷ୍ୟ, ଯାହା ଉତ୍ତାପ, ତାହା ସେ ଦୁମ୍ଭୁକୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି; ନ୍ୟାୟଚରଣ, ଦୟା ଭଲ ପାଇବା ଓ ନମ୍ବୁ ଭାବରେ ଦୁମ୍ଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବାର, ଏହାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁମ୍ଭୁଠାରୁ ଆଉ କଥାନ୍ତି ତାହାନ୍ତି?

ନାହୁମ 1:2 ସଦାପ୍ରଭୁ (ସ୍ଵର୍ଗୀୟର ରକ୍ତଶୈଳୀ) ଉଦେଯାଗା ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ଅଟନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ଓ କୋଧପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ବିପକ୍ତଗଣକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣ ନିମନ୍ତେ କୋପ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି । 1:3 ସଦାପ୍ରଭୁ କୋଧରେ ଧୀର ଓ ପରାକ୍ରମରେ ମହାନ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦୋଷୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବେ ନାହିଁ; ଦୂର୍ତ୍ତିବାୟୁ ଓ ତୋପାନ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଥ ଅଛି ଓ ମେଘମଳ ତାହାଙ୍କୁ ପାଦଧୂଳି ।

ହେବକକୃତ 3:17 କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ତିମ୍ଭିବକୁ ପୁଣିତ ମୋହିବ, କିଥାବା ଦ୍ଵାରାଲଭାରେ ଫଳ ନ ଧରିବ; ଜୀବନକୁ ଫଳ ନ ଫଳିବ ଓ କେତେ ଶାଦ୍ୟବ୍ୟ ଉତ୍ସବ ନ କରିବ; ଖୁଆଡ଼ି ମେଷପଳ ରହିଲୁ ହେବ, ଆଉ ଗୋଠରେ ଗୋରୁପଳ ନ ଥିବ; 3:18 ତଥାପି ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁଠାରୁ ଆନନ୍ଦ କରିବି । ମୁଁ ଆପଣା ତ୍ରାଣର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବି । 3:19 ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ବଳ ସ୍ଵରୂପ ଓ ସେ ମୋର ଚରଣ ହରିଣୀର ଚରଣ ସଦୃଶ କରନ୍ତି, ପୁଣି ମୋର ଉତ୍ସବପଳରେ ମୋତେ ଗମନ କରାଇବେ । ମୋର ତାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ।

ଶିଳ୍ପନୀୟ 3:17 ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁମ୍ଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଦୁମ୍ଭୁର ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ସେ ବୀର, ସେ କି ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ; ସେ ଦୁମ୍ଭୁ ବିଷୟରେ ପରମ ଆନନ୍ଦ କରିବି, ସେ ଆପଣା ସେହିରରରେ ନୀରବ ହେବେ, ସେ ଗାନ କରି ଦୁମ୍ଭୁ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ ।

ହାଗମ୍ୟ 1:4 "ଏହି ଗୃହ ଭଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଉ ଥାଉ ଦୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁର ନିଜର ଫଳକ ମଣ୍ଡିତ ଗୃହରେ ବାସ କରିବାର କି ସମୟ ଏହି? 1:5 ଏହେତୁ ସେନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି ଦୁମ୍ଭୁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେଚନା କରା । 1:6 ଦୁମ୍ଭୁମାନେ ବହୁତ ବୁଣ୍ଣିଅଛି, ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ କରୁଅଛି; ଦୁମ୍ଭୁମାନେ ଭୋଜନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ; ଦୁମ୍ଭୁମାନେ ପାନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର କେହି ଭଣ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେ ବେଚନ ଅର୍ଜନ

କରେ, ସେ କଣା ଥଳୀରେ ତାହା ରଖିବା ପାଇଁ ଅର୍ଜନ କରେ । 1:7 ସୌନ୍ୟାଧୂପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି; ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେନୋ କର ।

ଯିଶୁରୀୟ 12:10 ପୁଣି, ଆମ୍ବେ ଦାରଦ ବଂଶ ଉପରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ବିନଟିଜନକ ଆଡ଼ା ବର୍ଷି କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ବୁ ପ୍ରତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ବିଦୁ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ; ଆଉ, କେହି ଯେପରି ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଲାଗି ଶୋକ କରେ, ସେପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବେ ଓ କେହି ଯେପରି ଆପଣା ପ୍ରଥମଜାତର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୁଁଏ, ସେପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହେବେ ।

ମଳାଗ୍ର 4:2 ମାତ୍ର ଆମ୍ବୁ ନାମକୁ ଭୟ କରୁଥାଇ ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଧରମରୂପ ପୂର୍ବ୍ୟ ଆରୋଗ୍ୟଦାୟକ କରଣ ଧଂୟୁକୁ ହୋଇ ଉପରେ ହେବ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବାହାର ହୋଇ ହୃଦୟପୁଷ୍ଟ ଗୋବତ୍ତୁ ତୁଳ୍ୟ କୁଦା ମାରିବ । 4:3 ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଦ ତଳେ ଦକ୍ଷି ପକାଇବ; କାରଣ ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚଲିପାର ଅଧ୍ୟୁତ୍ତମ ଉପରେ ହେବେ, ସୌନ୍ୟାଧୂପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି ।

ମାଥୁର 28:18 ପୁଣି, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଆସି ଆଳାପ କରି କହିଲେ, “ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥ୍ବୀର ସମସ୍ତ ଅଧୂକାର ମୋତେ ଦିଆଯାଇଅଛି । 28:19 ଅତେବ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜୀବିର ଲେକଟଙ୍କୁ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ାଙ୍କୁ ନାମରେ ବ୍ୟାପ୍ତି ଦେଇ, 28:20 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖ୍ୟ କର; ଆଉ ଦେଖ, ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାବର୍ଦ୍ଧ ଯୁଗାନ୍ତ ସନ୍ତୋଷ ସନ୍ତୋଷ ଅଛି ।” (aiōn g165)

ମାର୍କ 1:14 ଯୋହନ କାରାରୁଦ୍ଧ ହେଲା ପରେ ଯାଶୁ ଗାଲିଲାକୁ ଆସି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସୁପମାଚାର ଘୋଷଣା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, 1:15 “କାଳ ସମୁର୍ଢି ହେଲାଣି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସନ୍ନିକଟ; ମନ-ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଓ ସୁପମାଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ।” 1:16 ସେ ଗାଲିଲା ସମୁର୍ଦ୍ଧକୁ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଶିମୋନ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଉଠିରାଜାଲ ପକାଉଥିବା ଦେଖିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟୀଜୀବୀ ଥିଲେ । 1:17 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧରିବା ଶିଖାଇବି ।” 1:18 ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିକୁଣି ଜାଲ ଛାଢି ତାହାଙ୍କୁର ଅନୁଗମନ କଲେ ।

ଲୂଳ 4:18 “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଡ଼ା ମୋ’ଠାରେ ଅଧୁର୍ମୁଦ୍ରିତ, ଯେଶୁ ବିନହୀନମାନଙ୍କୁ ପାଖରେ ସୁପମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ମୋତେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ମୁକ୍ତି ଓ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଦୃଷ୍ଟିଲାଭର ବିଶ୍ୱାସ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପୁଣି, ଅତ୍ୟାଚାର ପାରଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ

ଯୋହନ 3:16 କାରଣ ଇଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଧିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଶ୍ବୁ ନ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ମୁନ୍ଦ୍ର ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଁଏ । (aiōnios g166) 3:17 ଯେଶୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଁଏ, ଏଥୁପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।

ପ୍ରେରିତ 1:7 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାଳ କି ସମୟ ବିତା ଆପଣା କୁମତା ଅଧୀନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ବିଷୟ ନୁହେଁ । 1:8 କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆଡ଼ା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଆଉ ଯିରୁଶାଲମ, ସମସ୍ତ ଯିନ୍ଦ୍ରିୟପ୍ରଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ପ୍ରାପ୍ତ ସୁଖ ମୋହର ସାକ୍ଷୀ ହେବ ।”

ରୋମୀୟ 11:32 କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନାଜ୍ଞାବହତାରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । (eleēset g1653) 11:33 ଆହଁ! ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନରୂପ ନିଧି କେତେ ଗୋଟିଏ! ତାହାଙ୍କୁର ବିଚାରସ୍ବରୂ କିପରି ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଥସବୁ କିପରି ରହସ୍ୟବୁଦ୍ଧି! 11:34 “କାରଣ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମନ କିଏ ଜାଣିଅଛି? କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁର ପରାମର୍ଶଦାତା କିଏ ହୋଇଅଛି?” 11:35 “ଅବା କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ପଥମରେ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଦାନ କରାଯିବ?” 11:36 “ଯେଶୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ, ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ, ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ତାହାଙ୍କୁର ଆମେନ ।” (aiōn g165)

କରିଛୁୟ 6:9 ଅବା, ଅଧାର୍ମକମାନେ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧୂକାରା ହେବେ ନାହିଁ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ? ଭାନ୍ତି ହୁଅ ନାହିଁ, ବ୍ୟକ୍ତିଗାରା କି ପ୍ରତିମାପୂଜକ କି ପାରଦାରିକ କି ପ୍ରୀବତ ଆଗର । 6:10 କି ପୂର୍ଣ୍ଣେଥିନକାରା କି ତୋର କି ଧନଲୋଭ କି

ମତୁଆଳ କି ନିନ୍ଦାକ କି ପରତୁବ୍ୟ ଲୁଣୁନକାରୀ, ଏମାନେ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ରାଜ୍ୟର ଅଧୁକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ । 6:11 ଆଉ, ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରୁ କେହି କେହି ଏହି ପ୍ରକାର ଥିଲ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ନମରେ ଓ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ଆଢ଼ାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଘୋଟ ହୋଇଅଛ, ପଦିତ୍ରାକୁଚ ହୋଇଅଛ ଓ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଗଣିତ ହୋଇଅଛ ।

କରିଷ୍ଟୀୟ ପ୍ରତି ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ର 5:17 ଏଣୁ ଯଦି କେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୁଠାରେ ଅଛି, ତେବେ ସେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ପୁରାତନ ବିଷୟମ୍ବୁ ଲୋପ ପାରଅଛି, ଦେଖ, ନୂତନ ବିଷୟମ୍ବୁ ହୋଇଅଛି । 5:18 କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁଠାରୁ ହୋଇଅଛି; ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସହିତ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସମ୍ମିଳନର ସେବକପଦ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 5:19 ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଏହି, ଉଶ୍ରର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୁଠାରେ ଜଗତକୁ ଆପଣା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଥିଲେ; ସେ ଜଗତବାପାଙ୍କୁର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରି ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । 5:20 ଅତେବ, ଉଶ୍ରର ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ଵାନ କରୁଥିବାରୁ ଆମୁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ପକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟଦୂତର କର୍ମ କରୁଅଛୁ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ପକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟଦୂତ ଆମୁମାନେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ । 5:21 ଯାହାଙ୍କୁଠାରେ ପାପର ଲେଖନାତ୍ର ନ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ପାପ ସ୍ଵରୂପ କଲେ, ଯେପରି ଆମୁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁର ଧାର୍ମିକତାସ୍ଵରୂପ ହେଉ ।

ଗାଲାଟୀୟ 1:6 ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ବିମୁଖ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସୁପମାଗାର ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେଉଅଛ, ଏଥୁରେ ମୁଁ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତ ହେଉଅଛି; 1:7 ତାହା ଅନ୍ୟ ସୁପମାଗାର ସ୍ଵଦ୍ଵା ନୁହେଁ, କେବଳ କେତେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅଧିର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ସୁପମାଗାରକୁ ବିକ୍ରତ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏପ୍ରିପୀୟ 2:1 ଏହି ସଂପାରର ଭାବାନୁସାରେ ପୁଣି, ଆକାଶମଣିକ ରାଜ୍ୟର ଅଧୁପତି, 2:2 ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ ଜଗତପତି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତୁନମାନଙ୍କୁଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଧନ କରୁଅଛି, ତାହାର ଉଚ୍ଚାନୁସାରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଆଚରଣ କରି ଅପରାଧ ଓ ପାପରେ ମୃତ ଥିଲ; (aiōn g165) 2:3 ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତୁନମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆମୁମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମନର କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରି ସ୍ଵଦ୍ଵା ସ୍ଵଭାବତେ କ୍ଲୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ; 2:4 ମାତ୍ର ଏପରି ଅପରାଧରେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ଦୟାପାଗର ଯେ ଉଶ୍ରର, ସେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲେ, 2:5 ସେଥୁମାନେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ସହିତ ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ, 2:6 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାପିତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁଠାରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉପବେଶନ କରାଇଅଛନ୍ତି, 2:7 ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁଠାରେ ସେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରୁଣା କରି ଆଗାମୀ ସ୍ଵରୂପରେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହର ଅତ୍ୟଧିକ ଧନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । (aiōn g165) 2:8 କାରଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛ; ତାହା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟଠାରୁ ହୋଇ ନାହିଁ, ତାହା ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ଦାନ, 2:9 କର୍ମରୁ ନୁହେଁ, ଯେପରି କେହି ଦର୍ଶ ନ କରେ । 2:10 କାରଣ ଆମୁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରଚନା, ସେ ସମସ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଆମୁମାନେ କରିବୁ ବୋଲି ଉଶ୍ରର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥୁଲେ, ଆଚରଣରେ ସେହିପରି ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁଠାରେ ସଷ୍ଟ ।

ଫିଲିପୀୟ 3:7 କିନ୍ତୁ ଯାହାପାଦୁ ମୋ' ପକ୍ଷୁରେ ଲାଭଜନକ ଥିଲା, ସେହିପରି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ କୁତ୍ତିଜନକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିଅଛି । 3:8 ହୁଁ, ପ୍ରକର୍ତ୍ତରେ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଉଚ୍ଚାନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କୁତ୍ତିଜନକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରେ; ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର କୁତ୍ତି ସହ୍ୟ କଲି, ପୁଣି, ସେହିପରି ଆବରଣନ ସ୍ଵରୂପ ଗଣ୍ୟ କରେ, ସେପରି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଲାଭ କରିପାରେ ଓ ତାହାଙ୍କୁର ବୋଲି ଜଣାଯାଏ, 3:9 ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଳନ ହେତୁ ନିକର ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୋଇ ବରଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ୱାରା ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ,

କଲେପୀୟ 1:15 ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଥମଜାତ, 1:16 କାରଣ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁରେ ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଅନୁଗ୍ରହର ପରିତ୍ରାଣ କରିଅଛନ୍ତି; 1:17 ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅସ୍ତ୍ରିତ ଅଛନ୍ତି । 1:18 ଆଉ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀରୂପ ଶରୀରର ସମ୍ମିଳନ ସ୍ଵରୂପ, ସେ ଆଦି, ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଜାତ, ସେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଛୁଅନ୍ତି । 1:19 କାରଣ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗୁ ସନ୍ନୋଧ ହେଲା ସେ, ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବାପ କରିବ, 1:20 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ କୁଶର ରକ୍ତରେ ସେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସହିତ ସମସ୍ତର ମିଳନ କରନ୍ତି, ହୁଁ, ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପୁଥୁବୀ ବା ସ୍ଵର୍ଗରେ ସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ମିଳନ କରନ୍ତି ।

୧ ଥେପଲନୀକୀୟ 1:4:1 ଅତେବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଅବଶେଷରେ କି ପ୍ରକାର ଆଚରଣ କରି ଉତ୍ସର୍ଜ୍ଞ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୋଠାରୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପ୍ରକାର ଆଚରଣ କରୁଥୁଅଛି, ତଦନୁସାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଗ୍ରପର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୁମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଦ୍ଧ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଉତ୍ସର୍ଜ୍ଞ ଦେଉଅଛୁ । 4:2 ଆମ୍ବୁମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କି କି ଆଦେଶ ଦେଇଥୂଲୁ ତାହା ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି । 4:3 କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପବିତ୍ର ହୁଆ, ଏହା ହି ଉତ୍ସର୍ଜ୍ଞ ଇତ୍ତା, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟରିଗାରରୁ ପ୍ରଥମ ବୁଦ୍ଧ, 4:4 ଆଉ, ଯେପରି ଉତ୍ସର୍ଜ୍ଞ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅଞ୍ଚ ଅନ୍ତିମତୀମାନଙ୍କୁ ପରି କାମାରିଲାଖୀ ନ ହୋଇ, 4:5 ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପବିତ୍ର ଓ ସମାଦର ଭାବରେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ବଶ କରିବାକୁ ଜାଣି,

ଥେପଲନୀକୀୟ ପ୍ରତି ଦିତୀୟ ପତ୍ର 3:6 ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଦ୍ଧ ନାମରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛୁ, ଯେକୌଣସି ଭାଇ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୋଠାରୁ ପାଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅନୁଯାରେ ଆଚରଣ ନ କରି ଆଳସ୍ୟରେ ଜୀବନ କାହେ, ତାହାଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅଳଗା କର । 3:7 କାରଣ କିପରି ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯାର କରିବା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଜାଣୁଅଛି; ଯେଥି ଆମ୍ବୁମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଳସ୍ୟର ଜୀବନ କାଟି ନ ଥିଲୁ, 3:8 କିନିବା ବିନାମୂଳ୍ୟରେ କାହାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଭାଇ ସ୍ଵରୂପ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ ଓ କଷ୍ଟ ସହିତ ଦିନରାତି କାମ କରିଥିଲୁ; 3:9 ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୋଠା କିନି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯାର କର; ଏନିମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବୁମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଆଦର୍ଶରୂପେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେପରି କଲୁ । 3:10 କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ହେ ଆମ୍ବୁମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ, ଯେ କେବି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇତ୍ତା କରେ ନାହିଁ, ଯେ ରୋଜନ ମଧ୍ୟ ନ କର ।

୧ ତୀମଥ୍ 2:1 ଆମ୍ବୁମାନେ ଯେପରି ସର୍ବତୋଭାବେ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ଓ ଭଦ୍ରତା ସହ ଶାନ୍ତି ଓ ବାଧାହୀନ ଜୀବନଯାପନ କରିବାରୁ, 2:2 ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ସର୍ବପାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇଁ, ଭାଜା ଓ ଶାୟନକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଇଁ ନିବେଦନ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ବିନିତି ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅନୁଯାର କରୁଅଛି । 2:3 ଏହା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ରୁହନ୍ତି ଓ ପାଇଁ ନୁହେଁ । 2:4 ସମସ୍ତେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ଓ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜୀବନ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏହା ଯେ ଇତ୍ତା କରନ୍ତି । 2:5 କାରଣ ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ସମ୍ବନ୍ଧେ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ;

୨ ତୀମଥ୍ 2:8 ମୋ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରିତ ସ୍ଵସମାଚାର ଅନୁଯାରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ଓ ଦାଉଦଙ୍କର ବଂଶଜାତ ଯାଶୁଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଵରୂପ କର । 2:9 ସେହି ସୁପ୍ରସାରା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଅପରାଧୀ ପରି ବନ୍ଦୁଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରୁଅଛି; କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ବାକ୍ୟ ଆବଦ୍ୟ ନୁହେଁ । 2:10 ଅତେବ, ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଅନନ୍ତ ଗୋରବ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧ ଦତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇନ୍ତି, ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘୋଷ୍ୟ ଧରି ମଧ୍ୟ କରୁଅଛି । (aiōnios g166)

ତୀତେ 2:11 କାରଣ ସମସ୍ତ ମାନବର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, 2:12 ପୁଣି, ଆମ୍ବୁମାନେ ଯେପରି ଅଧିର୍ମ ଓ ପାଂସାରିକ ଅଭିଲାଷ ପରିତ୍ଯାଗ କରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁରଗରେ ସୁବୁଦ୍ଧି, ଧାର୍ମିକ ଓ ଭାକ୍ୟ କରିବାକୁ ଇତ୍ତା ନିମନ୍ତ୍ରେ 2:13 ଆଉ ସେହି ଆନନ୍ଦବାୟକ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ପାଇବା ପ୍ରକାର ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଅପରାଧୀ ପରି ବନ୍ଦୁଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶ ଭୋଗ କରୁଅଛି । 2:14 ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଧିର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ ।

ଫିଲୀମୋନ 1:3 ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପିତା ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ଓ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵରୂପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ହେଉଅଛି । 1:4 ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୋଠାରେ ଭୁମିର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ସାଧୁଦ୍ୱାରୀ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେମାନ ପ୍ରେମ ବିଷୟ ଶୁଣି । 1:5 ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତୁମ୍ଭେମାନ ନାମ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ଦେଉଅଛି । 1:6 ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନ ବିଶ୍ୱାସର ସହଭାଗିତା, ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ବିଆୟାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ସମସ୍ତ ଧରମରେ ଉତ୍ସର୍ଜନୀଯତା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ ।

୪ବୁ 1:1 ଜିଶୁର ଅତୀତରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହି, 1:2 ଏହି ଶେଷକାଳରେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵ ସ୍ଥାନକୁ କଲେ; (aiōn g165) 1:3 ଯେହି ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାର ପ୍ରଭା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରତିମୁଣ୍ଡ, ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ପାପ ମାର୍ଜନା କଲା ଉତ୍ତାରେ ଉତ୍ସୁପ୍ତ ମହାମହିମଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପର୍ଶରେ ଉପବେଶନ କରିଅଛନ୍ତି,

୫ ଯାକୁବ 1:16 ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ଭ୍ରାତ୍ରୁ ହୁଅ ନାହିଁ। 1:17 ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଓ ସମସ୍ତ ଧିନ୍ଦୁ ବର ଉତ୍ସୁରୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଜ୍ୟୋତିର୍ଶର ପିତାଙ୍କୋତ୍ତରୁ ଆସେ, ଯାହାଙ୍କୋରେ କୋଣଶି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଲେଶମାତ୍ର ବିକାର ନାହିଁ। 1:18 ଆମ୍ବୁମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ-ପ୍ରକାର ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ହେଉ, ଏଥୁମିମାନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଜ୍ଞାନୁସାରେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ।

୬ ପିତର 3:18 ଯେଶୁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପାପ ହେବୁ ଥରେ ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କଲେ। ସେ ଶରୀରରେ ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାରେ ଜୀବିତ ହେଲେ;

୭ ପିତର 1:3 ଜିଶୁର ଆପଣା ଗୌରବ ଓ ସଦ୍ଗୁଣରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ଔଷଧିରାୟ ଶକ୍ତି ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଦାନ କରିଅଛି। 1:4 ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଓ ଅତି ମହତ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନାନ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେହିପରୁ ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ କୁଆରିଲାଷରୁ ଜାତ ପେଇଁ ବିନାଶ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେଥିରୁ ରକ୍ତ ପାଇ ଔଷଧିରାୟ ସ୍ଵରାବର ସହଭାଗୀ ହୁଅ।

୯ ଯୋହନ 2:1 ହେ ମୋହର ବଢ଼ିଗଣ, ତୁମେମାନେ ଯେପରି ପାପ ନ କର, ଏଥୁମିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହିପାରୁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି। କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ପାପ କରେ, ତାହାହେଲେ ପିତାଙ୍କୁ ଛାମୁରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଜଣେ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଧାର୍ମିକ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁ 2:2 ଆଉ ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପାପ ନିମନ୍ତେ, କେବଳ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି।

୧୦ ଯୋହନ 1:7 କାରଣ ଯେହିମାନେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦେହବନ୍ତୁ ହୋଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଅନେକ ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଜଗତରେ ବାହାରି ଆୟିଅଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରକାର ଲୋକ ଯେହି ପ୍ରବଞ୍ଚକ ଓ ଉତ୍ସୁଖୀୟ

୧୧ ଯୋହନ 1:4 ମୋହର ସନ୍ତୁନମାନେ ସେ ସତ୍ୟରେ ଆଚରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣିବାଠାରୁ ମୋହର ଆନନ୍ଦର ଆର ବଡ଼ ବିଷୟ ନାହିଁ।

୧୨ ଯିହୁଦା 1:3 ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ମୁଁ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପାଧ୍ୟାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖୁବାକୁ ବିଶେଷ ଯତ୍ନାଶକ ହୋଇ ଯାଧୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଏକାଥରକେ ସମର୍ପତ ବିଶ୍ଵାସ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରାଣପଣରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁଖିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲେଖୁବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କଲି। 1:4 କାରଣ ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ରେ ଦଶ୍ରୀର ପାତ୍ର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା କେତେକ ଲୋକ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ପାଦିପାରୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଜିଶୁରଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ବିପରାତ ଭାବରେ କାମ୍ନକଟାରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର କର୍ତ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରନ୍ତି।

୧୩ ପ୍ରକାଶିତ 3:19 ଆମ୍ବୁ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ ଓ ଶାସନ କରିଥାଏ; ଅତେବ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗୀ ହୋଇ ମନ-ପରିବର୍ତ୍ତନ କର। 3:20 ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆଘାତ କରୁଅଛି; ଯଦି କେହି ମୋହର ସ୍ଵର ଶୁଣି ଦ୍ୱାରା ପିତାରରେ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବି, ପୁଣି, ତାହା ସହିତ ଘୋଜନ କରିବି ଓ ସେ ମୋ ସହିତ ଘୋଜନ କରିବି। 3:21 ମୁଁ ଯେପରି ଜୟ କରି ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ସହିତ କରିଅଛି, ସେପରି ସେ ଜୟ କରେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋ ସହିତ ମୋହର ସିଂହାସନରେ ବର୍ଷିବାକୁ ଦେବି। 3:22 ମଣ୍ଡଳାଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମ କଥାକୁ କର୍ଣ୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣି।”

Reader's Guide

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

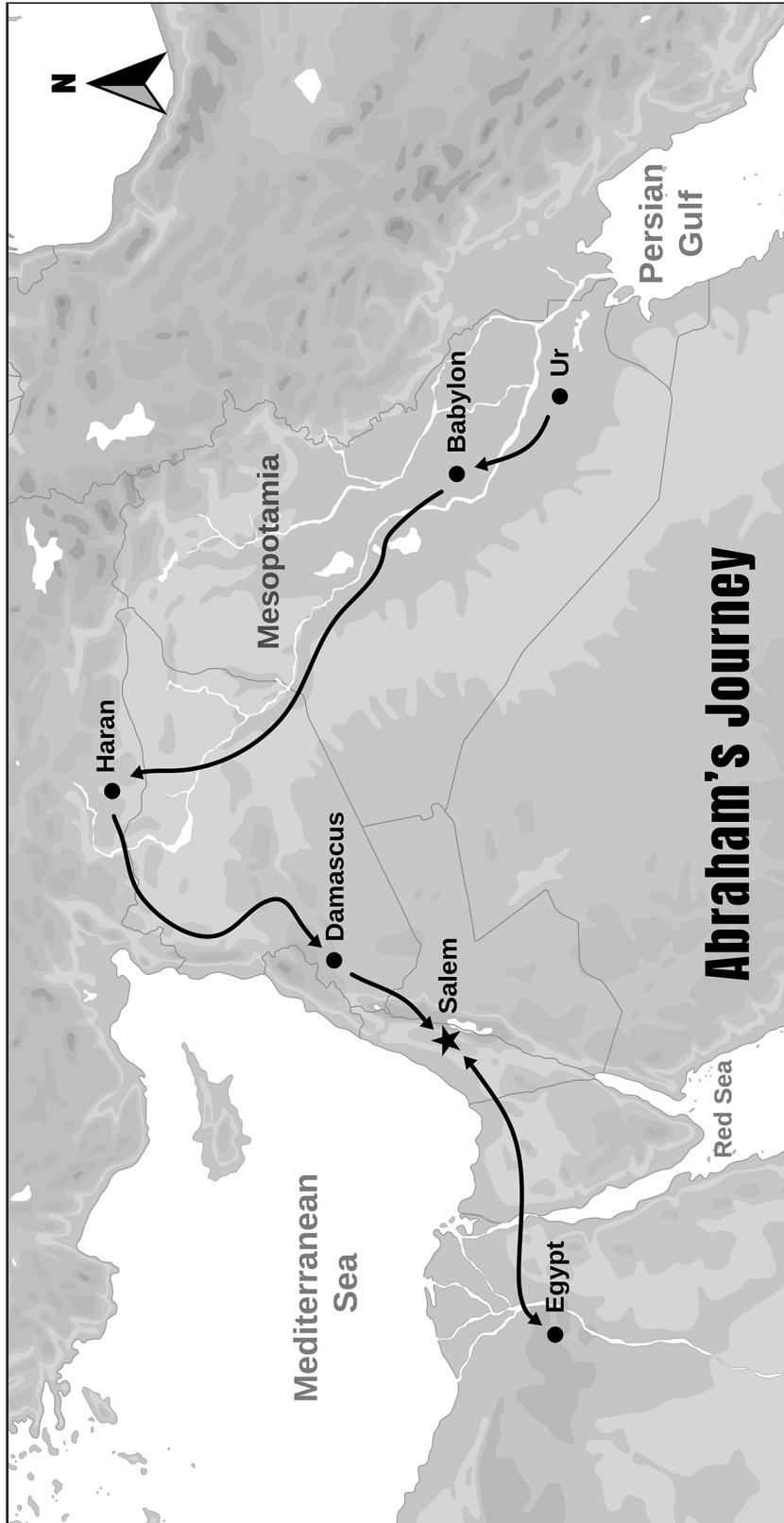
Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

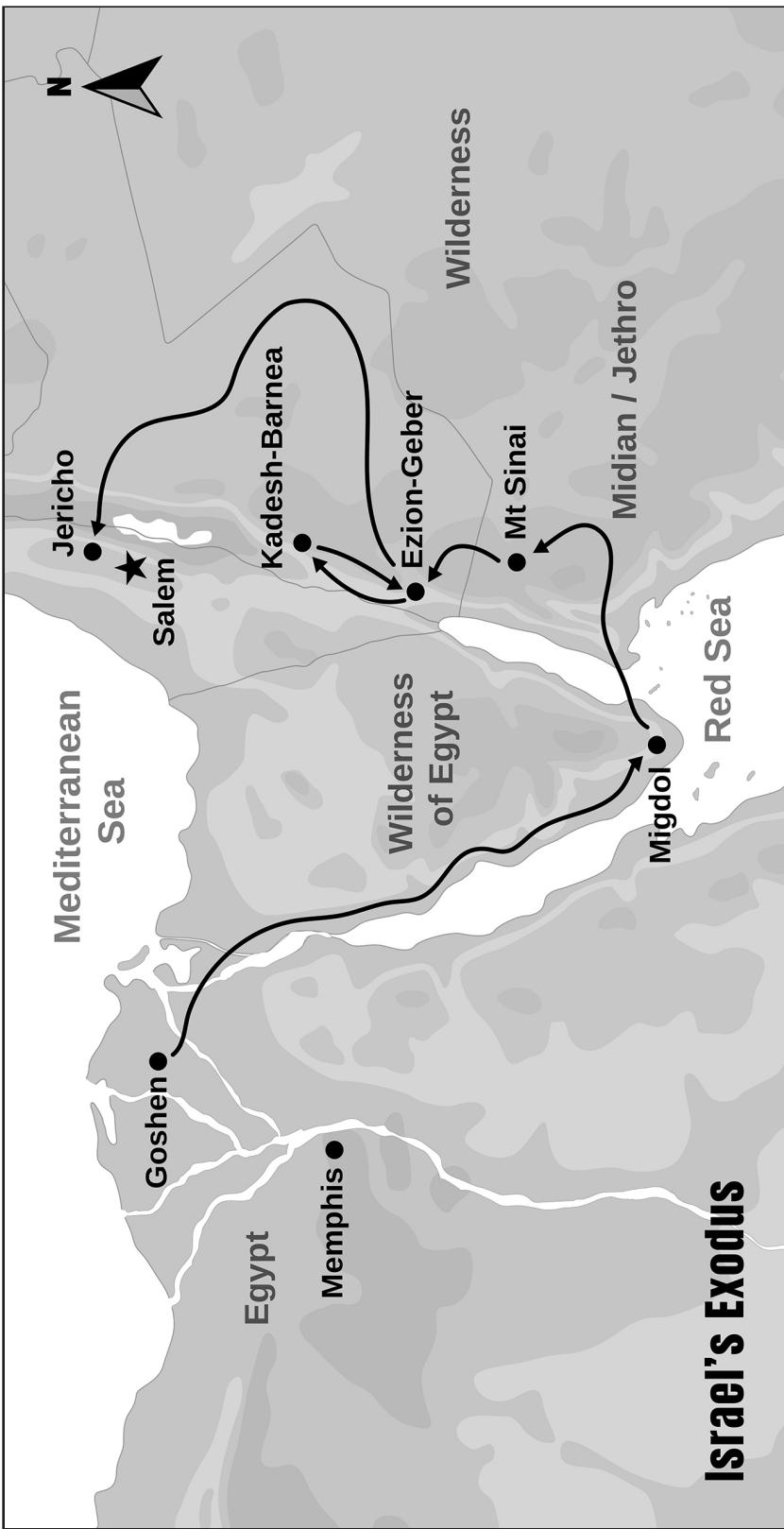
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Abraham's Journey

କିମ୍ବା ଦୂର ଅଭ୍ୟାସ ଥାବୁନ ପ୍ରତି ହୃଦୟେ, ଯେଉଁ କେବେ ସେ ଅଧିକାରୀ ଯାଇବାକୁ ଯୋଗଦାନ ଦେଇଲୁ ଆଜାଦୁ, ଆଖାଦୁ ହୋଇ ଦେଇଲୁ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଯାଇଥାବୁ, ତୁମି, ସେ କେହିତାକୁ ଯାଇଥାବୁ, ତାହା ନ ଜାଣି ପୁଣ୍ୟ ଦା ଦ୍ୱାରା ଉପରେ । - ଏହା 11:8

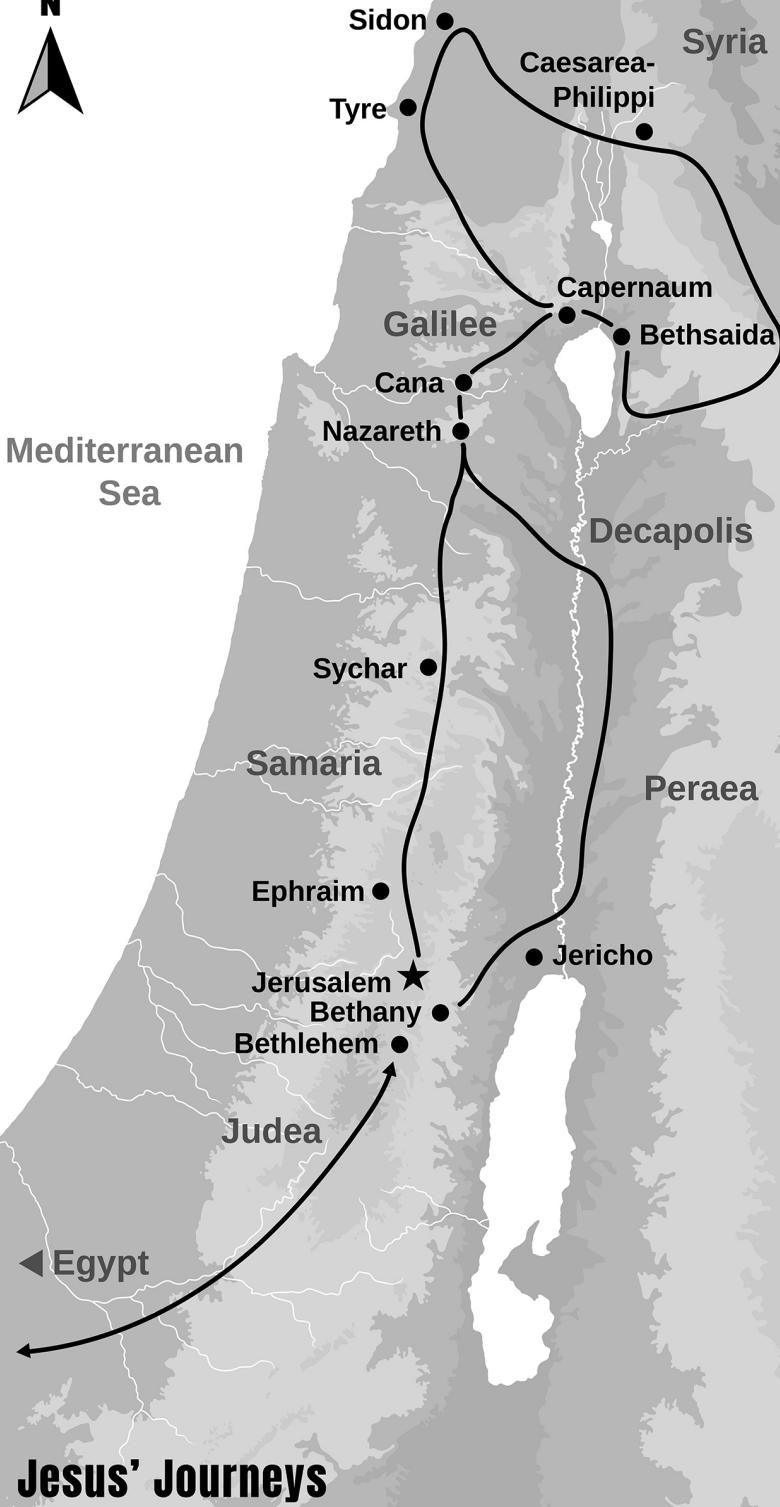
Israel's Exodus

ഏഷ്ടുന്ന പാതക കൊണ്ടിരുന്നു ദാപ്തി പരമാത്മയ ക്രിസ്തീയമിൽനിന്നും ബേജുകൾ വരെ അനിസ്തു മണിക്കൂർ കമ്പനിക്ക് നിന്ന്,
വേദത്തു പഠനമന്ത്ര കുറിച്ചില്ല. "ടൈഡ് ലോജിസ്റ്റിക്സ് മുട്ടു ഫേജ്ടു വൈദാനിൽ അതാരം ദന്തു ഭൗതിക ദിവ്യത്വം ഫേഡിയാ പരേത്തി" - ദാഷടിക്കുളം ദുന്തായ പുസ്തക 13:17

Mediterranean Sea

Jesus' Journeys

କୌଣସି ମଧ୍ୟାମ୍ରତା ମଧ୍ୟାମ୍ରତା ଏଥାର୍ଥିରେ ପରିପାଦିତ ହେବାର କରିବାକୁ ଆମେ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଦେଖିବାକୁ ପରିପାଦିତ ହେବାର କରିବାକୁ ଆମେ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ଦେଖିବାକୁ ପରିପାଦିତ ହେବାର କରିବାକୁ - ଶାର୍କ 10/45

Paul's Missionary Journeys

ପାରିବା, କ୍ଷାମ୍ଯ ମହିଦ୍ଵା ଦେଖ ଓ ଆହୁତ ଜଣେ ଫେରିବା, ଦୂରୀ, ଉଚ୍ଚ ଅଧିଶ୍ଵର ପୁଣ୍ୟମଳ୍ଲା ପ୍ରତିକାର ଧରିବାରେ ଆପଣା ଭାବବାଦମାନିଙ୍କୁ ଦୂରୀ ଦୂରୀରେ ପ୍ରତିକାର କରିବାକା,
ଯେହି ପୁଷ୍ପଭାଗ ନିମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରଥମକୁଣ୍ଡା, - ଗୋପାୟ ୧.୧

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

ଆଜେଖ, ଫୁର୍ମୁଖ, ପାଦପଥ ଓ କାନ୍ତିକାଳୀଙ୍କୁ ଦେଇ, ପ୍ରତି ଏହାକୁ ଆହୁତି କାମରେ କାଟିଲୁ ଦେଇ, - ମଧୁର 28:19

